

Sextus liber

Lōstruēti āt si p̄tāte assignās p̄priū, ā ad hoc qđ ē assignauit p̄priū. aut ad h̄ qđ nō ē p̄tāte p̄tāte ei qđ nō ē inēcē erit ei p̄priū qđ positiū ē nō eē p̄priū. vt qm̄ q̄ assignauit p̄priū entis. pati aut facere p̄tāte assignans p̄priū ad h̄ qđ ē assignauit p̄priū. Nā cū ēs ē ē possibile pati. quid aut facere erit. Quare p̄priū entis erit possibile pati quid ā facere. Hic p̄tātē p̄sideratōez p̄structiūa p̄tātē o p̄pōtā dices sī. p̄pōz assignat p̄tāte alicui s̄bcō. qđ nō p̄tātē iſeſ illi. Ibi cō manēt ī rēz natura. tūc tāle p̄priū ē qđ nō ēt opia^m ēt p̄priū. Lūl^m est. vt si q̄s assignauit p̄priū enti. simpli qđ possibile ē pati l̄ facere qđ ēt s̄bcō. p̄priū ē simpli ēt tōc ētātē q̄dēz assignās. p̄priū adhuc assignat p̄priū ad h̄ qđ ēt. nō tñ enē qđ actu ēt. p̄rūt possibile pati face re erat aliquid. p̄priū entis erit qđ possibile ēt pati aliquid ē facere. Enī qñ p̄priū assignat h̄ p̄tātē materie tūc nibil. p̄biter assignari. p̄priū qđ ēt potestate ēs ad subiectum ens actu.

Deīn̄ destruēti qđē. si supabūdātiā posuit p̄priū. Nō ei erit p̄priū qđ positiū ē eē. p̄priū Accidit ei sic assignātib^m. p̄priū non ēt quo rōez nomē vēz ēt Corrupta ei re nibil mīn̄ erit rō. Nā corz q̄s alicui p̄priū marie in erit. vt si q̄s assignet ignis p̄priū corp^m leuisimū. Corrupto ei igne erit aliquid corp^m. qđ leuisimū erit. Quare n̄ erit ignis p̄priū corpus leuisimū.

Hic p̄tātē p̄sideratōez destructiūa q̄ ēt ista si a liqō p̄priū dēm p̄ supabūdātiā. p̄oat ēt. p̄priū alicui s̄bcō nō dicti p̄ supabundātiā. male ēfacta assignatio. Quia accidit sic assignātib^m. p̄priū nō vērā ēt. erit q̄ nō s̄bcōt et vēz. Quia corrupta re nibilomin^m vērā erit rō q̄ ēt. p̄priū q̄ adhuc alicui aliquid id qđ positiū fuit s̄bcōt. erit ipz. p̄priū marie. bēt p̄ supabundātiā. Ex^m est. vt si q̄s assignet ignis p̄priū ēt corp^m leuisimū corz. p̄pōz. nunc corrupto igne l̄ posito nō ēt. adhuc aliquid corp^m residuoꝝ ab igne leuisimū erit. vt tñ tūc nō erit. p̄priū ignis q̄ sit corpus leuisimū.

Lōstruēti āt si nō supabūdātiā posuit p̄priū. Erit ei h̄ b̄n̄ positiū p̄priū. vt qm̄ qui posuit hois p̄priū aial māsuetū natura. non supabundātiā assignauit p̄priū. Erit fm̄ hoc bene positiū p̄priū.

Hic p̄tātē calce libri p̄sideratōez p̄structiūa dicens siali quis nō assignauit p̄priū h̄ supabūdātiā b̄ ēt suplētō ḡdu tūc h̄. ex ea p̄tātē p̄priū bene assignatum.

Circa textum sūt dubia Prīmū est. Quō b̄ consideratō differt a quadā alia supius p̄tātē vbi dōn̄ fuit. q̄ oport̄ p̄siderare nedū sp̄z s̄bālternā. sed sp̄alissimā. Solutio consideratio supius posita referatur ad p̄priū sp̄z. t̄ interimitur p̄priū ibi si non p̄tātē bec consideratio specie. hic v̄ro iterimitur ex destruciōe subiecti inōtūz destructo subiecto adhuc potest existere

p̄priū. Ex^m est. vt destructo aere adhuc potest manere les uissimūz corp̄m.

Secundum dubium est

Quō p̄priū nō d̄r ex eo q̄ p̄tātē iest. cum tñ ētale d̄ aptitudinē sic iest p̄tātē. So^m Alerti. aptitudō ē duplex. Una est actia. t̄ illa est actu. Alia ē passiva sumpta materiali. t̄ illa ē potentia t̄ nō actu. Qñ etiā iſlōside ratōib^m v̄det vnum p̄trarioꝝ. p̄bari p̄ reliqui nō ēt hoc incōueniens qñ vñb̄ p̄trarioꝝ est causa alterius.

Et tñ dēm sufficiat te expōne textuali quinti libri topicoꝝ. In quo ponunt p̄sideratōes pulcherrīc q̄ appli cate diuerſi materijs nō mediocrit̄ cuiuslibz studioſo ſunt veiles. q̄ etiā diuera exēpla moralia t̄ rōnalia fm̄ q̄ ex egit. p̄pōta p̄sideratōe declarata. t̄ q̄ h̄ liter sic t̄ p̄cētēs duo ordinarie legi nō p̄sueverūt in gymnasio agri pinens colonie. nec ī bursa disputari cū currat ī p̄tātēbus p̄sideratōib^m non curauit formatas p̄ſiōnes ex p̄pōto textui ſubiungere.

Jus aut̄ qđ ē circa definitōes negoti p̄tēs. It̄ quicq̄. aut ei qm̄ oī nō ēt vēz dicere de quo noī mēt rōez. Oport̄ ei hois definitōes de oī hoie vera ēt. ā qm̄ ḡne extēt non posuit ī gen^m. v̄l nō in cōueniēs genus poſuit. Oportet em̄ qđ definitur in genus poſuentem differentias addere. Nā marie eoꝝ q̄ ſunt in definitione gen^m v̄det definiti ſubſtatiā ſignificare. Aut qm̄ nō p̄pria ēt definitio. Oportet ei definitōes p̄pria ēt quēad modū ſūt dēm̄ est. Aut si oīa q̄ dētā ſūt faſiens nō determinauit. neq̄ dicit quid ēt ēt definiti. Reliquū autem p̄tēra q̄ dicta ſunt ſi determinauit qđē non bene autem.

Iste est sextū liber topicoꝝ. arētōtīlī quo p̄tēminat de mō tēminadi. p̄bлемa ſefinitōis. Et diuiditur ēt tuor tractat? In p̄tātē deſtruere ſefinitōes h̄ ſe. In ſecundo vocet ea interimere quo ad ſuas p̄tēs. t̄ ſpōlūtē quo ad ēmōs absolutoſ. In tertio facit idem quo ad ēmōs ſpōtātōis t̄ iſlōvibus. In quartō ſefiminat de ſefinitōib^m tōtōꝝ. iſlōvīlī. Prīmū tractat ſabz. duo capitula. p̄mū ēt in quo vocet deſtruere ſefinitione quo ad eiū bonitatē. In ſcō quo ad eiū entitatem. Prīmū capitulum habet quatuor p̄tēs. In p̄ma p̄mittit ordinem dicendoꝝ. In ſcō ponit deſfectus in generali p̄ quos deſtruere ſefinitio. quo ad eiū bonitatē. In ſcō ſpōlūtē ſpecialiter p̄mū deſfectum. In quartō p̄ ſeq̄tur alios deſfectus. Quo ad p̄mū dicit. p̄ eiū negoſij dialectici qđ ēt circa ſefinitiones. quicq̄ ſunt p̄tē ſue deſfectus. hoc est quicq̄ modū ſtingit interimere p̄bлемa ſefinitionis id est. p̄bлемa in quo q̄ritur an aliquid inſit ut ſefinitio. Prīmo interimitur ſi de quo cūq̄ p̄dicaē nomen ſefinitio. non ēt verū p̄dicare rationes ſue ſefinitionem talis ſefiniti. t̄ doc modo interimitur p̄tātē ſefinitio ſi non inēt. quia oportet boniū ſrationem ſue ſefinitionem veram ēt ſe omni boniū. et eodē modo

Copioꝝ

dicendum est te qualsibz alia definitione relata ad suuꝝ p-
riuꝝ definituꝝ Scđo iterum si definituꝝ esti ḡne. et il-
le q̄ definituꝝ nō potest definituꝝ i genꝝ qđ p̄ est ponēdū in de-
finitione. Tali si posuit ipꝝ i genꝝ nō tū posuit i genꝝ que
m̄es & force i remotuꝝ analogi. Et b̄ rō est qr̄ oꝝ definiti-
onem aliquoꝝ definituꝝ ponere genꝝ. et postea adderet dīas ge-
neri q̄ genꝝ tec̄m̄isant r̄sq̄ ad vltiꝝ actuꝝ Quia genꝝ vide-
tur maxie oim eoz q̄ s̄t in definitiōne s̄b̄nū definitiōne
significare Tertio iterum definitio qñ nō est p̄p̄ia defi-
nitio id est pueribilis cū sp̄c̄ definita oꝝ em̄ ea p̄p̄iaz esse
quādmoduz dcm̄ ē Quarto iterum definitio si ònia
q̄ dēa sunt faciēs siue obseruās nō dē assignata definitō
qd̄ ē sui definitiōne cēnalia illiꝝ Quito iterum definitō
si quid idicat qd̄ ē eē definitiōne nō b̄ idicat quia obscurz
& nō clariꝝ ḡiat itellēm̄ Iste igit̄ s̄t quicq̄ p̄tes b̄ nego-
tij nō definitiōis qr̄ definitio ex his nō cōponit. Negotio
um definitiōis p̄b̄nētati definitiōis iterum dē circa ista
quicq̄ v̄laf. & b̄ quicq̄ nō v̄l p̄tes integrales ad definitiōez
referunt sed mod̄ int̄rendi quicq̄plex acceptus ab his
quicq̄ accipitur. & hoc modo s̄t p̄tes & non aliter

Circa exordium isti libri mouetur
questio. Vt p̄s oueneti ordi-
ne docet ultimo in hoc libro defini-
tionis pblema terminare.

Et videt q̄ nō q̄ c̄ēsiderare est bñas et q̄ditatē rei illi? est c̄siderare c̄finitōem. h̄b spectat ad metaphysicuſ utq; septio metaphysicē ad dialecticū iiḡ non d̄z docere c̄miare, pblema definitionis. Minor, pbatur, q̄ defini-
tio ex p̄p̄ris p̄cedit p̄pter qđ etiam p̄biloſophus ſedō
poſterior de redefinitione determinat. Sedō ſic pſectiſ-
ſum est, pblema definitionis. iigitur an omnia fuſſet te-
terminatum de eo. Lōſequentiā, pbatur quia pſectoria
ſunt priora. Antecedens, pbatur quia omnia alia p̄dica
eo ut dicit p̄biloſophus in p̄mo huius ſunt quodāmo-
do redefinitioni. Pro veritate q̄ſit̄ ſententia philoſo-
phi in hoc libro ſecto ſponitur ille diſcursus

Dator. Scđm generationis ordinē p-
cedit imperfectum pfectum - t. pblema de inhe-
rentia specificata qđ est simplicis iherentie
pblemati magis vicinum. Minor. Pro-
blema acc̄ntis cui? eē est inēc pncit q̄mari-
cū simplicis iherentie pblemate - sicut defini-
tionis colligens pfectiones triū pcedentiū.
maxime est ab eo remotū. Conclusio. Iḡt
philosophus in hoc libro congrue docet p-
blema definitionis tanq̄ pfectissimū cōstru-
ctive t. destrictive terminare

Maior est oīm rōnaliū phoz quo ad pīmā pītē quia sic materia q̄ est qd imp̄fectissimū in gīc ent̄eanc̄ pōna p̄cedit actu hinc formā q̄ ex ea p̄ ḡnac̄ē educit. Se- cūda ps p̄z ex his q̄ dca s̄lī p̄ncipio sc̄i libri. qz p̄blea vocat simplic̄ liberet̄e. qd absq̄ tenorac̄ iterōnis alic̄ qttuor p̄dicatorz qrit p̄dicatiu inēc s̄bco. et tale p̄cedit illō q̄ ē de iherētīa specificā sic simplex maḡ p̄positum et ita

qd est magis vicinu tali in pblemata istoꝝ q̄tuoꝝ pdicatoꝝ pceditꝝ r̄tio vt vt m̄iꝝ ꝑo est, pblema acciſiblēdēs rōeꝝ, q̄r acciſ, pblema nō q̄rit n̄iſi nudā iberēta ſicut pblema simplicis iberēticꝝ eo q̄ eꝝ c̄ nō eſt n̄iſi inelle. Qꝫ aꝫ redefinitione, pblema colligunt pfectioꝝ triuꝝ pceditivuꝝ, pꝫ ſatq ab acciſe colligunt inceꝝ a ḡne eſcalit inceꝝ, r̄ ꝑprio ſuertificare inceꝝ, r̄ ſic, pblema ipaꝝ reqrent ad ſui pſtructōe ꝑplaꝝ, ꝑ pblema alioꝝ pdicatoꝝ. Concluſio ſeqꝝ ex pmissis Ad obiecta i ꝑpofitū Ad p̄m̄ eſt dōm. Qꝫ definitio ſiderat tripliciter Uno modo veſt tota rei q̄ditas exiſt eadem cū re, r̄ ſic, pcedit argumen‐tum. Secoꝝ accipitur vt eſt mediū remoſtrandi paſſio‐nem te ſubiecto, r̄ ſic te ea determinatur ſeoꝝ posterioꝝ. Tertio conſideratur vt eſt mediū eminandi pblemata dialectica, in qb̄ ſonditur pdicatum inelle ſubiecto ſub coi intentione redefinitione ꝑ pcoiaꝝ, pbabilis, r̄ ſic deemi‐natur de ea in ꝑpofito Ad ſecon dōm̄ eſt in declaratio‐ne diſcurſus in ppositione minore.

Circa textum eſt vniū dubium.

Quo gen̄ in definitione dī maxime dicere q̄ditatem definiſt, cū m̄ ipz ſit ſuclmateria ppona, r̄ dīa vt forma, r̄ act, p̄l̄ pdicat ppona. Soꝝ Alteri q̄r gen̄ ēt ve qd ſub‐

Si ergo non ver^z est de quo nomen et rō
ex his q̄ sunt ad accidens locis considerandū.
Nā illic vt^z ver^z, vel non ver^z oīs consideratō
fit- qñ em qm̄ inest accīs disputam⁹ qm̄ vī
dicim⁹- qñ āt qm̄ non inest qm̄ non vī. Si
vero non incōuenienti genere posuit. Aut si
ppriā ē assignata rō ex his q̄ sī ad gen⁹ et
ppriū dīce locū sp̄ciedū. Reliquū āt si nō dī
finiuit aut si non bñ definitū aliquo modo
transiūndo dicere

Dicitur p̄tior oīte qd̄ mōis iterimēdi definitōēz ē in libro agēdūs volēs i effectu q̄ int̄ mōs iā enīterator qdā st̄ d̄ qd̄ ē definitiū. ⁊ qdā d̄ qd̄ nūc ē definitandū. Quo ad tres p̄mos mōs sāc̄ definitū ē i poib⁹. q̄ c̄ptus ad d̄ qd̄ ē definitōēz inēl̄ nō inēl̄ sim̄ c̄mīat̄ his p̄sideratōn̄ b̄q̄ iscdō libro adducte s̄lad̄ inēl̄ vt accīs̄r̄ iō nō 03 ad b̄ adducere sp̄ales p̄sideratōes. Quia qn̄ i scdō libro di sputatū ē qn̄ accīs̄ ḡnīalē inēl̄ tūc qz ab inēl̄ cat̄ vñ c̄ accīs̄ p̄dicat̄ te sb̄cō stat̄ oīlūz fuit qn̄ vñ ē id inesse ⁊ qn̄ oīlū ēi eoī qn̄ nō inēl̄ tūc oīlū fuit qn̄ nō ē vñ p̄t̄ te sb̄cō nā illuc i scdō. vtz vñ l̄ nō vñ sit p̄t̄ d̄ sb̄cō per simplicit̄ inēl̄ v̄l̄ nō inesse p̄dicatum in sb̄cō c̄is const̄deratio c̄mīat̄. Que scdō p̄t̄ce b̄ negoti definitōis sc̄s si q̄s posuit d̄fītū i ūcīentī ḡne l̄sī querib⁹ ē assīcta rōsive d̄fītū ex his p̄sideratōib⁹ ⁊ loc̄q̄ ad gēsive ad inēl̄ gēl̄ q̄rto libro b̄ sc̄e. ⁊ q̄ ad gp̄rū sive ad inēl̄ vt. p̄t̄iū q̄b⁹ b̄ sc̄e libro adducte ūt̄mākſte s̄l̄. Ex p̄dicat̄ iō bis dual̄ p̄tib⁹ ē p̄spicīat̄. q̄ ex ill̄ b̄ duo sufficiēt̄ p̄siderent̄ Relictū. ēi b̄ ferto p̄siderandū te quarto ⁊ quinto si refi niens nō d̄finiuit̄ p̄ qd̄ destruīt̄ sb̄na d̄fītūn̄. Mut̄ si

Sextus liber

nō bñ definitiū qd destruit bonitas definitōia. De
his enī duob^z in bac seca methodo. aliq mō p coia et
pabilita trāsūdor nō definitiō. nec p̄fūdādo s̄tūlīz
p̄s ad cāp̄ assigōne reliq̄tū dicere i bac methodo.

Prīmū ḡ inspiciendū ē si nō bñ definitiū.
Facilius enī qdlibet fecisse q̄b nō fecisse. par
lam ḡ qm̄ peccatū circa hoc maius eo qd la
borolins est. q̄re argumētatio facilior q̄ cir
ca hec. q̄ circa illud fit.

Hic p̄. oīt q̄ ordine velit dīc̄tis duob^z determinare
dīc̄s q̄ p̄mo inspiciendū est si nō bñ definitiū. b̄ p̄mo
definimētū est qd̄ intermēda ē definitiō qm̄ nō bñ in
dicat esse definitiō. et postea qd̄ ē intermēda q̄ nō indi
cat esse definitiō. Et rō b^z p̄m̄ est. q̄r̄ etiā cēsimpl̄ sic
nō bñ esse. tñ q̄ facili^r est qdlibet fecisse q̄b nō fecisse. b^z p̄
fecī sui bonitatē. iō maḡ errat circa bñ facere aliquid q̄
circa facere. eo q̄ laboriosi^r est bñ facere q̄ facere. quia
pla regrūt ad bñ facere q̄ ad facere simpl̄. p̄p̄ q̄ facili
or̄ argumētō p̄ponēt q̄ ē b^z qd̄ ē bñ facere q̄ facere
simpl̄. a faciliob^z at inchoādū. et pla s̄ ex qd̄ destruit
bñ facere definitiō. q̄ ex qd̄ destruit facere ēa simpl̄.

Sūt at ei^r qd̄ est nō bñ p̄tes due. Unū
qdem obscura interpretatōe vti. Oport̄ enī
definitiē vti. vtingit planissima interpretati
one vti. eo q̄ inotescendi cā reddid̄ definitiō.
Hcōm̄ at si ampli^r dicit definitiōes q̄b oī
nō om̄e qd̄ appositiū est in definitiōe p̄ter ne
cessaria supfluū est.

Ista es̄cā p̄s b^z capl̄ in q̄ p̄bs p̄mit duos modos
qd̄ intermēt̄ definitiō q̄ ad ei^r bonitatē. d. q̄ ei^r nego,
tijō est nō bñ assignata esse definitiōe due sūt p̄tes.
Puma p̄s intermēt̄ definitiō est. si fuerit obscura. b^z
est si vñt̄ obscura interpretatiōe. Et rō q̄r̄ definitiē vti
planissima interpretatiōe. eo q̄ definitiō das cā innotet
sc̄di definitiō. Sc̄da p̄s intermēt̄ ē si ampli^r dicit defi
nitioe q̄ oportet. si data fuerit p̄ supflua. i. p̄tineat
aliq̄d qd̄ essentie ē appositiū. Quia om̄e qd̄ in definitiōe
appositiū ē ultra ē definitiō ē supflus. Appositiū at est qd̄
no est in esse definitiō. Et loquēdo de definitiōe dialectica
dicitē qd̄ tñ. Definitiō vñt̄ dīc̄s qd̄. p̄p̄ qd̄ ad demāra
torē p̄tīz. q̄r̄ tem̄rator̄ considerat cāz q̄re passio inest. Sb
lecto pot̄. q̄d̄ est passio. nō ē supflus in illa definitiōe
apponere cām q̄ nō est de esse passionis.

Rursus at vtrūq̄z qd̄ dictū ē in p̄les p̄tes
dīc̄t. Un^r ḡ loc^r ei^r qd̄ obscurē est si sit cā
uocū alicui qd̄ dictū ē. vt qm̄ generatō ē du
ctio ad subñam. et qm̄ sanitas ē p̄m̄esuratio
calidoz. frigidoz. Equoca enī ductior̄ cō
mēsuratio. Incertū ē ḡ vtrū vult dicere eo^r
q̄ signant̄ ab eo qd̄ multiplex dīc̄t.

Hic p̄. oīt qud̄ qibz istaz p̄tīz diuidit̄ in p̄les p̄tes
Et p̄mo p̄septur de p̄mo ponens sex modos qbus defi
nitio reddid̄ obscura. Prīmū ē si in definitiōe ponit ali
qd̄ multiplex siue equoca. et b^z est ex^r. vt siq̄s defini
tiōe generationē dixerit. est ductio in s̄bam siue in eisba
le. Dia enī noia s̄balia in tio definitiōe equoca sunt ad
actionē agēt̄. et passionē. Tñ ductio cū sit ducēt̄ actō

z est etiā ducti passio. obscurā facit definitiōē. Sicut
etiā q̄s definitiōe sanitas est cōmensuratio calidoz. siccōz
frigidoz. humidoz. equoca enī sūt ductioz cōmensura
tio. Incertū est ḡ vtrū illoz id est qd̄ illoz duoz significa
tioz talis equoci velit dicere qm̄ tale equocā ponit

Silr̄ at etiā definitiō multipl̄ dīc̄tō dīnī
dens nō dīxit. Incertū enī vtrius definitiō
nē assignauit. Lōtingit enī calumniari velut
nō cōueniētē definitiōe ad oīa. quoz defini
tiōe assignauit. Mat̄ie at p̄tingit h̄mōi si
eri latētē equocatōe. Lōtingit at et dīvidē
tē quotiens dī hoc qd̄ in definitiōe assigna
tū est syll̄m facere. nā si fīm nullū modoz. suf
ficienter dīctū ē. manifestū erit qm̄ definiētē
erit non fīm modū.

Hic ponit^r modū quo intermēt̄ definitiō dī. Si
definitiō fūrīt multipl̄ dīctū fīm equocatōe. et nō dis
tinguāt p̄ distinctionē multiplicitis in quo sensu definiti
tū incertū erit cui significati vel definiti multipl̄ dī
cī assignauit definitiōe ab aduersario. q̄ ipa nō p̄ue
niat definitiō ad oīa. b̄ est p̄ oībus significatis. q̄ defini
tiōe p̄ equocationē assignauit. Mat̄ie at p̄tingit hāc
increpationē fieri latētē equocatōe. Latet at qm̄ nō dee
minat p̄ distinctionē. Lōtingit at dīvidētē cē modia
dī equocū qd̄ positiū est in definitiōe facere syllogismuz
p̄ talē definitionē ponētē. nam distinctio ipo multipliciſi
tūc fīm nullū modoz vel sensu multipl̄ definiti suf
ficientē clare dicta est definitiō. manifestū qm̄ nō ē defi
niens tal fīm modū q̄ definitiō dī de definitiō

Ampli^r si fīm trāslationē dīxit vt sc̄iam in
cadiblē. aut terrā nutricē. aut tpantia p̄sonā
tiā. om̄e cī incertū. qd̄ fīm trāslationē dī. Lō
tingit at et trāslationē dīcētē calumniari. ve
lūt nō p̄rie dīcētē. nō enī aptabīt dīcta defi
nitio vt in tpantia. nā oīs p̄sonātia in sonis

Hic po^r modū q̄ reddid̄ definitiō obscura. et ē si defi
nitio dīc̄t p̄ trāslationē ipa reddid̄ obscura. v̄si siq̄s de
finiētē sc̄iam dīxit ēa in cadiblē. aut definitiōē fīm dīc̄t
ēa nutricē. et tpantia definitiōē dīc̄t ēa p̄sonātia. q̄r̄ qd̄
fīm trāslationē dīc̄t incertū est. q̄r̄ nesc̄i q̄ silitudine trāffe
rat. et rō p̄tingit calumniari cī q̄ fīm trāslationē definiti
q̄r̄ nō aptabīt dīcta definitiō. p̄rie sūptis fīm inis. Lō
tingit tpantia p̄rie nō p̄t adaptari. q̄r̄ p̄sonātia dī
cta p̄rie nō est nisi in sonis

Ampli^r si est gen^r p̄sonātia tpantie duo
bus generib^z erit idem nō p̄tinētib^z se inui
cē. Nā neq̄s p̄sonātia v̄tūtē. neq̄s v̄tūs cōtū
net p̄sonātiam

Hic p̄. po^r alia rōez ad idē dīc̄t. si p̄dcō mō fieret definitiō
tūc definitiōē p̄nōtētē in dupliči ḡne. q̄r̄ si gen^r tpantie dī
cāf. et p̄rie dīc̄t idem cē in duob^z ḡnib^z nō p̄tinētib^z se
inui. b̄ est. nō s̄balētātē positi. q̄r̄ tpantia po^r in ḡnebū
tia vt māfestū est. et in ḡne p̄sonātī. cī tñ p̄sonātia nec
p̄tineat s̄b v̄tūtē. nec v̄tūtē p̄rie p̄tineat p̄sonātia. b̄ at est
incōueniētē vt dīc̄t sc̄da regla ante p̄ntalis.

Ampliū si non positiū nominibus
v̄titur vt Plato ymbričilium oculum. auc

Topicorum

felagom putrimordax. aut medulla ossigena.
Nam omne quod insuetum obscurum. Quedam autem neque est equocatorem. neque est translatorem. neque prius in dicatur. ut lex mensura vel imago eorum que naturae iusta sit. Sunt autem homines peiora translatore. non translatio quodam facit notum. quod sicutum est per similitudinem. Quod enim transferentes est aliquid similitudinem transferunt. Quod autem homines est non facit notum. Nam neque similitudo inest est mensura vel imago lex et neque dividis soleret. Quare si proprie mensura vel imago le gem dicit esse metrum. imago enim est cuius generatio est per unitatem. sed autem non est legi. si autem non propriam quoniam obscure dicitur. et perius quilibet eorum que est translatorem dicatur.

Hic potest quatuor modis dicere si quis in definito est utrum non positis nonibus sed est in eo significato vel modo secundum quod sunt impositi. et sic definitio est obscure. sicut plato dicit umbra ciliis oculi. et per umbras ciliorum obumbras. Aut putrimordax. sed est putridi corrosum pulucrum. dicit felagom. sed est sine amaritudine angore vel angustia. ita definiat. Est autem felagom puluis putri sive putredinis carnis corrosiva. Albus alios est serpens comedens corpora mortuorum. Aut medullam dixit ossigenam. et per in ossibus est genita. Nam bis tribus modis dicitur est obscurum. quod insuetum est. et non in propria significatio terminorum positum. Quedam autem sunt neque sunt multiplicia est equocatorem dicitur. neque est translatorem. dicitur neque est translatorem. ponunt definitio. non tamen ritum non ob proprie dicitur. quod autem ritus non est. quod est iustificata. ut cum definitio deo per lex est mensura vel imago eorum que naturae sunt iusta. Et est talis definitio peior ea quod data est per translatorem. Quia translatio dicitur ad minus per similitudinem de definito notificare abusus autem dicitur intellectum penitus obscuro. Primum potest quod est translatores se est aliquam similitudinem se transferunt. et id est illa similitudinem aliquid modo declarat definitum. Nomine autem abusus sumptus nihil facit notum. Et secundum quod nec similitudo inest talibus non ob. abusus sicut quod mensura vel imago lex dicitur. nec etiam in tali scaturit lex dicitur potest ligando eo quod ad penum obligat transgressorum. et quod si intendes proprie loquens mensuram vel imaginem legem iustorum dixit mentis imago enim proprie dicitur est cuius generatio per artem naturam vel imitationem secundum est. vel ut de bilancess rei ad recte coequadam inveniatur similitudo. Tali autem generatio figura non in lege. Si autem non proprium intendit loqui. palam est quoniam obscure dicitur sive definitum per obscuram posuit. et per quodlibet illorum modum definitum est ille quod per translatorem definiuitur. quod ista per similitudinem aliquid certificant. illa vero nihil certificant.

Amplius si non manifesta est triplex et huiusmodi quod est. Nam quod bini assignat trias significant.

Hic potest quatuor modis dicere si definitio talis definitio per quam non est manifesta ratio tristitia. si definitum huiusmodi. definitio est intermediana. quod est triplex. id est genitum quod est dividitur triplex. triplex est manifesta ratio quod est definitio nouit enim triplex nouit et resequitur. quod est generatio et tristitia dicitur reliquias. quod est qui bene per definitum assignavit hoc modo tristitia assignavit. quod est cognoscere ex reliquo.

Aut si per se dicta non sit manifesta cuius

definitio est. sed velud que sunt antiquorum scripto. nisi quis subscripterit non cognoscetur quod est vnuq; est. Et ergo si non plane ex his iusmo di insperato iudicium est.

Dicitur. proponit sextum modum quo definitio quod ad binum est in terminis dicitur. si definitio aliqua assignata non est manifesta cuius est definitio. sed sit in certis velud sunt epigrammatidae subscriptiores antiquorum in quibus non ponebat nomine illorum cuius erant. ita erat ignota. Dicitur autem subscriptio. Sed (epigramma) ab epigrapha quod est super. et gramma trahit quod est subscriptio. Sed (epigramma) ab epigrapha titulus sepulchralis continens nomine sepulti. et tempore obitus eius cum aliis conditionibus.

Sed autem amplius dicitur definitoem primum quidem considerandum si quo visus est quod est obiectus iste vel oculo. vel simpliter existit. vel ex his quod sub eodem genere sunt definito-amplius enim dici necessarium est. huiusmodi enim genitum quod est ab aliis separare. dividitur autem ab aliquo eo quod sunt in eodem genere. ergo quod in omnibus quidem inest similitudine separata a nullo. quod est in omnibus quod est sub eodem genere sunt inest non separata ab his quod sunt in eodem genere. quare vanum hoc modo appositorum.

Ista est quarta pars huius capitulo in qua probatur inter mere definitione ratione subscriptarum. et potest quatuor modos quibus est definitio subscripta. Primo redditus subscripta definitio si definito aliquod quod est in aliis visus est quod sunt constitutus iste id est si definitio dicitur per translatorem sicut per ens virtutum vel hominem quod in omnibus inest. vel oculo vel simpliter existit. considerandum est si in apponere aliquod talis visus est quod est obiectus eius. et de genere positum quod est genitum definitus visus est. Quia tale appositorum necessarium est dici esse amplius sive subscriptum. Eiusmodi est. quod nibil conendum est in definitoem quod non separat ab aliis. quod est definitum separat ab aliis genibus et ab his quod non sunt in eodem genere cum definito. quod autem positum in definitoem omnibus subscriptis inest ut ens a nullo separata est quod in omnibus invenit. ita nullam divisionem ab aliquo facit. et sic addidit utiliter subscriptum in definitoem id quod in omnibus inest. que sunt in eodem genere cum definito. sed non separata ab his quod sunt sub eodem genere cum definito. sed potest concientiam ad illam. Ab aliis autem nibil separatur per genitum positum. et sic subscriptum addidit in definitoem quod in omnibus invenit quod sunt in eodem genere. propter quod vanum et inutile est hominem positum. Sed forte diceres. ens appositorum in definitoem separat definitum a non ente et sic non subscriptum appositorum. Ad quod ridetur Alterum. quod tales obiectiores sunt frivole. quod eadem separatio scilicet a non ente fit per quodlibet genus sive generalissimum sive subalternum in definitoem positum. propter quod intelligitur definitum esse.

Aut si est proprium quod est appositorum est ablato enim huiusmodi et reliqua definitio propria erit. et invidat substantiam. Simpliter autem dicitur omne subscriptum quo ablato quod est reliquum est. quod est definitum manifestum facit. talis autem et alicuius definitio si est numerus ipsa seipsum mouens. Nam seipsum mouens est aia. sicut plato definitum. aut proprium quod est dicitur est quod est. non idicat autem subiectum itercepto numero. quolibet genus modum se habet difficile est explanare.

Sextus liber.

Utendū g nomībus q latent ad impediens
vt phlegmatis definitio est humidū primū
a cibo indigestū-vnū enī primum nō multa.
Quare supfluū indigestū appositi. Nā ab
lato reliqua erit propria definitio. nō enī co
tingit a cibo et aliud qdē p rūmū esse. aut nō
simpli p rūmū a cibo phlegma. s idigesto rū
prūmū. Quare addendū ē indigestū. Nā illo
qdem mō dicta nō vera erit definitio. si qdē
nō oīm p rūmū vēz est. Aut siqd eoꝝ que sūt
in definitione nō oībus inest q sub eadez sūt
spē. Nam tales peius definiūt q̄s qui vſi sūt
quod inest oībus his q sunt illo qdē mō. reli
qua p ria erit definito et tota p ria erit. Sim
pliciter ad qdlibet addito vero tota definito
p ria fit. nā vnicuꝝ eoꝝ q sūt vnu ē ee qd ē.
Quare si ples erūt eiusdē definitiones idem
erūt ei qd definiti esse qd ē in vtrāq defini
tione si generat. Hec at nō eadē sūt eo q defi
nitiones diuerse. Manifestū g qm non defi
nit q nō p priora et euidentia determinat.

Hic p. onit quō reddit definitio supflua d. si in definiti
one aliqd ponat q ablatō adhuc residuū est puerib
licē definito indicas qd est esse eius. tūc definitio ē sup
flua. Simpli enī et vñr om̄e illud supfluū est dicendū. q
ablatō a definitione qd reliquz est residuū sufficient
manifestuz facit id qd definiti est. Ex^m est in definiti
one quā posuit Plato. si dicat aia numer^r se ipz mouēs.
In q definitione supflue ponit numerus. q ablatō nu
mero adhuc qd reliquz est puerib cuius aia. et separat aia
a natura. q nō mouet seipaz. et est p rincipiū mot^r et qdē
in alio p se et nō ē in accīs. et iō supflue ponit numerus.

S̄z forte aliqꝝ dicere q numer^r nō supfluit. q et si
nō separat ab alijs generib^r aiam. nec ab his q sunt sub
eodē genere. tñ id qd mōvēs scīpm nō indicat s̄bam
sue qd definiti ablatō numero a definitō. q numerus
dicit qd aie re dicit Plato. Si at sic aliqꝝ dicat. Dom
est qd qūng mō se habeat numer^r ad aiam sue vt gen
sue nō difficile est explanare. nec est p̄tis negocij. sed
oībus talibus que sic latent apposita definitiōb^r vt
sunt supflua vel nēcāria. Utendū est ad impediens defini
tione. Ex^m patere p̄t in definitione phlegmatis data
de ipo ē in cam agenē qdicit q est humidū p rūmū ci
bo separatur indigestū. In qua definitione supfluit in
digestū. eo q residuū sc̄z humidū p rūmū a cibo separat
cuz ipo puerib. qd p supabundatiā dī vni soli puer
primū at p supabundatiā dī. et phlegma ē vnu solus
p rūmū a cibo separat. et cuz eo est pueribile p̄ter b^r q in
digestū addit. et qd indigestū supflue addit. eo q b ab
lato adhuc qd reliquz ē ē definitio p ria et pueribilis
cuz phlegmate. eo q nō contingit a cibo vñ qd est saltē a
liud qd p rūmū qd phlegma separat. Istud at p̄ corrigit ro
lens q definitio illa in q addit indigestū nō ē supflua.
q phlegma nō est simpli p rūmū separat a cibo. s̄ est p rūmū
indigestoz. Quāuis enīz cholera separat tñ illa separat et
se sanguis residens et ad splenē mittit. Et qūis melā.

ebolia separat illa tñ separat et adustuz qdā et trāmissū
ad systim sellia. soluz phlegma separat ut p rūmū indigesto
rum. et sic os addere indigestuz. Et ita intelligēdo nō su
pfluit qd indigestuz. nā illo p rūmū mō dictar intellecta
definitio phlegmatis nō erit vera definitio s̄m vñ ee te
finitionis. ppter b^r q phlegma oīm separat a cibo p rūmū
est. qd an digestionē fit in epate facta ē p ria digestio ī
stomacho. per quā grossuz a subtili p calorē digestum
separat ut p portentariuz ad inferiora vētris mittat. et sic
subtile p venas q sunt in epate fugit. et ibi scđa digesti
oīm phlegma fit viscosuz et indigestuz p rūmū ibi indige
stoꝝ a cibo q vocat chymus vñ massa ptizanaria latine
vocat. et q est vere abus et in abus mēbris aptat s̄b me
dio calamo cordis. ut dicit pbs qūis hoc nō dicat Ga
lien. s̄ nullā de illo est vis. qd exempla ponimus nō ve
ita sint s̄b ut sentiat addiscētes.

Si p̄o qd eoꝝ q sūt in definitione nō oī
bus inest q sūt sub eadē spē ī impossibile ē to
rā definitionē p ria esse. nō enī pueris p̄di
cabit de re ut aial gressibile bipes tetracubī
tū. Nā h̄mōi definitio nō pueris p̄dicatur
dere eo mō q nō in oībus inest q sub eadem
specie sunt tetracubitū.

Hic ponit^m modus. d. Si in definitione ponat ali
qd qd nō pueris oīb^r p̄tentis s̄b definito. tal definito est
supfluar intermeda. et tal p̄ter^r definit qd illi q vñ s̄b illo
qd oībus inest qd. qd coꝝ p̄ponēt et restrictionē restrī
cuz fit pueribile. et sic tādē tota definitio fit pueribile.
Definitionē vñ in q ponit illud qd nō pueris oī p̄tent
impossibile est fieri pueribilez p ria. eo q nō con
uersum p̄dicat de re definita. Ex^m est ut si definitō ibo
mis q est aial gressibile bipes addat tetracubituz. id est
q̄tuoꝝ cubitoꝝ. nō valit definitio qd tetracubituz cōcīt
alicui homīz nō oī. et sic nō p̄dicat talis definitio puer
is de definito. eo q nō oībus qd s̄b s̄b specie definita q ē
bō inest tetracubitum.

Rursū si idē frēqnter dicit. ut q d̄cupiam
appetitū delcātōis dixit. Nā oīs d̄cupia de
lectatōis est. Quare et idem d̄cupie delcātō
erit. Si g definitio d̄cupie appetit^r delcātō
nis-nihil enī differt d̄cupiam d̄cere aut ap
petitū delcātōis. Quare vtrūq̄s eoꝝ delcātō
erit. aut b̄ qdē nihil cōuenies. nā et bō bipes
ē. Quare et qdē homī idem ē bipes erit. Erat
at idē hōi aial gressibile bipes. qre aial gressi
bile bipes. s̄z nō ppter b̄ incōuenies aliqd ac
cidit. neq; ei de aiali gressibili bipes p̄dicat.
sic enī bis de eodez bipes p̄dicat. s̄z de aiali
gressibili bipede. bipes dī. qre tñ semel bi
pes dī. H̄ll̄ at et in d̄cupia. nō enī de ape
ticu delcātōne ē ē p̄dicat. s̄z de vniuerso. qre
semel hec p̄dicat fit. Nā ē at bis dicere idē
nomē incōuenietū. s̄z frēquentē de aliquo idē
p̄dicare. Sicut Zenocrates prudētiā de
terminatiā et contemplatiā eorum que

Topicon

sunt dicit eē. Hā determinatiua & platiua q̄dam ē. Quare bis idē dō addēs rursus & p̄te platiua. Sūlāt & quecūq; refrigeratōnem priuationē caloris q̄ est fīm naturā dicit eē. Nā ois priuatio ei⁹ est qđ fīm naturā inest. Quare supfluū ē addere fīm naturā sed sufficit fortasse dicere priuatōez caloris eo q̄ ipa priuatio euīdēs facit qm̄ eius quod est fīm naturam dicitur.

Hic pot̄ q̄rtū modū q̄ reddit̄ definitio supflua dices si in aliq; definitōe ponat idē frēquenter ex eadē pte ipa supflua & nugatoria ē ita intermeda. Ex̄m̄ ē sicut si q̄s definiēs & cupiam dixit q̄ e appetit & electatōis nugatio est q̄ ois & cupia electatōis & electatio ē intelligitur em̄ & cupia pastura in frētuōe telcābil̄ & tal̄ pastura n̄ uesfrētuōe est ipa electatio sensibl̄. Et istō ex̄m̄ ē posituz fīm platōne q̄ dixit q̄ om̄is electatio mot̄ passiū ē in sensibl̄ aiam̄. p̄ter idē est & cupia telcābil̄ & in telecātōne tal̄ fīm platōne itez d̄: & cupiscēta. & sic sensus ē cōcupiscēta appetit & cupie pascēta s̄r frētuōe telcābil̄ quo frētuōe. p̄ter qđ idē erit telcāto ipi & cupie & sic idē frēquenter d̄: sic ḡ & supfluū definitio & cupie dat qn̄d: cōcupiscēta ē appetit & telcātois. p̄te hoc qđ vñq; boz & electatio & sic idē frēquenter ponit & sic dat definitio & cupiscēta p̄ supflua & est. p̄te ap̄dēm eiusdē tal̄ definitio fīm tonitāte intermeda. Aut̄ oī dicere q̄ nibil ē inconueniens q̄ in spōne nō ex eadē pte bīecti vel p̄dicati fieri si solū in bīecto. vel solū in p̄dicato sicut q̄ vel definitio tota subic̄t & aliquid de ea p̄dicat. vel ipa tota p̄dicat & aliquid app̄ osū bīecti de quo ipa tota p̄dicat. Quia bō est bipes & idē est bipes ipi homi & sic erit idē bipes homi. qn̄ p̄dicat te eo. Sūlāt est idē bō est aial gressibile bipes & tal̄ bipes ē gressibile bipes & bipes & aial gressibile bipes ē bipes & bipes. q̄ nō p̄te hīmo frēquenter dicere accidentē inconueniens aliquid. q̄ vñl̄ d̄: ex pte bīecti & reliquā ex pte p̄dicati & eōverso sicut q̄ idē te se p̄dicat & arguit sc̄lo est bipes aial gressibile bipes ē bipes & aial gressibile bipes ē bipes & et aial bipes est gressibile bipes. neq; em̄ est inconueniens q̄ definitio bōis dat. q̄ lō ē aial bipes. q̄ nō p̄dicatur bipes te aial gressibile p̄ modū p̄ponis. & sic sensus aial gressibile bipes ē bipes. Quia si tūc adderet itez bipes & sic dicere al̄ al gressibile ē bipes bipes ēt inconueniens p̄te repetitōe ex eadē pte p̄dicari frēquenter positi. & tota definitio p̄sū simūl bīecti & postea bipes vt idē te definitōne p̄dicat. sicut aial gressibile bipes est aial & nō est n̄ugatio. q̄ repetitōe nō sit ex eadē pte & vñl̄ bīecti & alte rū p̄dicat. ita q̄ te aial gressibile bipede p̄dicat q̄ nibil est inconueniens. q̄ tūc sel̄ em̄ bipes p̄dicat & sūlāt est in spōri ex̄p̄lo & cupia q̄ est appetit & telcātois & sic sensus appetit & electatio. p̄t̄ de tota definitōe in bīecto posita & p̄ bīecto telcāto p̄dicat & sic nō ē in eadē pte & cupiscēta & telcāto & cupia i bīecto ē & telcāto in p̄dicatio. & sic nibil ē inconueniens. vñl̄ bis dicere idē noī nō ē spō te nūero inconuenientiū & te nūero inconuenientiū ē dicere frēquenter idē de eadē & ter eadē pte p̄dicari. Et est ex̄m̄ zeno cratis q̄ sic definitio prudētiā est determinatiua & & platiua idē sunt & ponuntur ex eadē pte. nā determinatiua & cōtemplatiua q̄dam est & nō auertit. q̄ cōtemplādo q̄d faciendū sit reterminat q̄d sit agendū ex cōtemplatiōe. p̄te

quod bis idē & te eodem dicit sive p̄dicit. Rursus in alio ex̄p̄lo idē dicit multotēs ex eadē pte q̄ dicit refrigidatōem p̄natōem caloris q̄ est fīm naturā. Quia ois refrigidatōe apud medicos nō alter⁹ q̄ caloris naturalē. Et q̄ ab ex̄fisco calore refrigerant nō infringida. & frigefacti dñr. & ergo supflue addic̄ fīm naturā. cū p̄ intellectū erat in illo. & sic intelligit ex̄p̄lū inductū

Rursus si vñl̄ dicto addidit & p̄ticulare. vt si clemētiā diminutōem expeditiū & iustū. Nā iustū expediēs q̄ddam ē quare p̄ti nē iustū in expeditōe abūdās iūtū iustū. Hā qui dicit vñl̄ addidit & p̄ticulare. Et si medi cinā disciplinaz sanatiuoꝝ aiali & homi. aut legem imaginem eoꝝ q̄ naturalē sunt bonaz iusta. Hā iustū bonū q̄dem. Quare frequenter idē dicit. Utz ḡ bñ vñl̄ nō bñ definiuit p̄ hoc & hm̄oi p̄spiciendum.

Hic ponit q̄ntus modū & est iste. si in eadē definitōne ponat vñl̄ & p̄ticulare additū vñl̄ p̄ copulā ex eadem pte definitio est supflua. vt si dicat homo est aial & est rōnale gressibile. Exemplū vero p̄bi est. si q̄s definitōe clemētiā dicerit q̄ est diminutio vel remissio in penis exhibētis expeditiū iustū. talis em̄ remissio clemētiā appellat̄ in p̄ncipe. In illa em̄ definitōe iustū q̄ est p̄ticulare respectu expeditiū addit̄ expeditiū p̄ copulatiuō p̄iunctionē. Quār iustū est p̄ticulare ad expediēs p̄t̄. q̄ nō est iustū cui clemētiā est remissio nisi expediēs ad republika obseruādā. q̄ marie sic exigētia penar. p̄te iustū cōtinet in expeditōe abūdās ḡē talis definitio. q̄ d̄: vñl̄ addidit & p̄ticulare p̄ copulā tanq; diversum sit ab ipo cū in p̄ticulari itez dicit̄ vñl̄. Aliud ex̄plū sile est si q̄s medicinā dicit̄ disciplinā sanatiuoꝝ aiali & bōmini & intelligit nō te scia medicie & te medicia purgāre vel obseruāre sanitati aiali & bōni. Quia em̄ dicit̄ aiali nō oportuerit dixisse bōni. q̄ aial reperit in bōi. Et si mīle ex̄m̄ est q̄ legē definitōe dicit̄ legē esse imaginē eoꝝ q̄ naturalē sī bona & iusta. eo q̄ lex accipit̄ polita ad imaginē naturalē r̄cūdis. nā iustū est q̄ddam bonū & p̄ticulare ip̄ boni in q̄ reperit bōni & iō sic definitōe frēquenter idē dicit̄ & iō sic definitōem peccauit.

Circa textū ex̄positum est dubiū
Utz dñr sine nugatōe sive supfluitat̄ vicio p̄t addi ḡnū cū tū videat̄ se hīz p̄ moꝝ p̄ticularis respectu ḡnū. Solutio Alberti sic. q̄ nō iūtū adidit. & ad ḡnū cōmītātōne sicut formatiua ḡl̄ in spōni. Particularē vō alī p̄t in definitōe addi vñl̄ & nō p̄ medīū copulatiū p̄iunctionē diversitatē denoiantis. S̄z ecōtra nūq; p̄t vñl̄ addi p̄ticulare sicut p̄z dicēdo homo aial. q̄ idē est dicere homo animal q̄s diceretur homo aial animal.

Utz vero definitōe & dicit̄ quid est eē vñl̄ nō ex his primū ergo si nō per priora & eius dētiora fecit definitōem. Nāq; definitōe redit̄ causa cognoscēdi qđ dicit̄. Lognosci mus aut̄ nō ex quibuslibet sed ex prioribus et euīdētōibus quēadmodū in dēmōstratiōnibus. sic em̄ om̄is doctrina & om̄is disci-

Sextus liber

plina hz. Manifestū ergo qm̄ qui nō p bmoī determinauit non definiuit. Hā si definiuit plures erūt eiusdem definitōes palā ergo qm̄ et qui p priora et euidentiora apli⁹ definiuit meli⁹. Quare ut regerūt definitōes eiusd. bmoī at non videt Nam vnicuiq; eoz q̄ sūt vnu ēē qd̄ est quare si plures erūt eiusdē definitōes idem erit ei qd̄ definīt esse qd̄ scdm vtrang; definitōne significat-hec autē nō eadz sūt eo q̄ definitōes sūt diverse. Manifestū ergo qm̄ non definiuit qui nō p priora et euidentiora definiuauit.

Istud est scdm capl'm in quo pbs docet qm̄ est interimē definitio qd̄ ad e' sūstāti et entitāti q̄ nō remanet definitio sic destruta. Et circa b' ea facit p' oīt quo modo interimē definitio quia non datur p̄ p̄ora et notiora sūl. Sdō quō iterimē qm̄ nō datur p̄ notiora. Tcr̄ quō interimitur quia nō datur p̄ notiora tm̄. Circa pri mū pmō p̄oir intenctū sūl dicens q̄ tūc cōsiderandū ē vtr̄ definitio indicat quid est ipsius definitio vel nō. Et primo ponit talēm consideratōm. Si definitio non datur p̄ priora et euidentiora definitio ipsa erit interimedā. Eboc pbs duplicitē p̄bat pmō ostensue scđo p̄r im possibile. Primo sic. Sicut se habē p̄incipia demōstrationis ad cōclusionē ita p̄incipia definitōis ad definitū sū conclusio remōstrationis nō infer ex quibusq; p̄cipijs p̄ ex p̄oribus et notioribus ergo nō contingit esse refūtiū indicari q̄ q̄cūq; p̄incipia sū per p̄orat notiora. Minō p̄tū superius in posteriorib; analytel. Sdm ostē ditur sic. Si definitio nō daret necessario p̄ p̄orat notiora s̄q̄re⁹ q̄ vnu rei plures esset definitōes. Quia refūtio data p̄ posteriora et euidentiora definitio ē refūtio et illo cōcessu palā est q̄ milto magl ille definiuit q̄ p̄ priorat notiora definitōem assignauit. Et erit alia refūtio eiusd. et sic vnu et eiusd erūt plures refūtiones qd̄ est iconveniens q̄ vnicuiq; eoz q̄ sūt est tm̄ vnu esse et ḡsi sunt plures refūtiones eiusd rei tūc idē erit cē qd̄ p̄ vtrang; definitōes explicat. Nec autē esse nō possūt ead. quia definitōes sūt diverse. manifestū igit̄ ē q̄ definitio iterimē si nō assignat p̄ p̄ora et notiora.

Igit̄ non p̄ euidentiora qdē dīci definitōe duplicitē est accipere. Aut enī ex simpliciter ignorioribus aut nō ignotoribus. Lōtiḡ enī vtrūq; ergo simpliciter qdē euidenti⁹ qd̄ prius est posteriorē. aut pūctū linea. et linea supficie. et supficies soliditate. Quēadmodū et vnitā numero p̄us enī et p̄incipiū om̄is numeri. Similiter autē et lrā et syllaba nobis autē ecōtrario qnūq; accidit. Nā maxime solidū sub sensu cadit q̄ supficies. supficies at magl q̄ linea. Quare ples bmoī magl cognoscit. Nā hoc qdē a quolibz illi autē subtili et abūdanti intellectu p̄phendere est. Simpliciter ḡmel⁹ p̄ p̄ora posteriora tētare p̄gnoscere

Disciplinalius enim huismodi ē. Verum ad eos qui impotentes sunt p̄gnoscere p̄ bmoī modi-necessariū fortasse p̄ ea est que illis sūt cognita facere definitōem sūl autē talū definitōes queq; pūcti et linear supficiet. Om̄nes enī p̄ posteriora p̄ora iudicāt. Nam hoc quidē linea illud aut supficiet illud vero solū dītatis terminos dīcūt.

Ista est secunda p̄s bmoī capituli in q̄ pbs docet sp̄cialiter qd̄ definitio teat dari p̄ notiora. Et qz duplicitē aliqua dicitur notiora id p̄ primo p̄mitit q̄ duplicitē aliquid dicit altero nocius-dicens q̄ duplicitē contingit definitōem dari p̄r non euidentiora sicut notiorus dīcēt duplicitē uno mō quia est ex ignotorib; simpli cī et scdm naturā rei definitē. Alio⁹ quia est ex ignotorib; sive q̄ ad nos vtrūq; enī istoz contigit et contingere potest. q̄ duobus illis modis definitio ex notioribus p̄cedat. (Oīc autē simpliciter euidentius sūeno tūs) qd̄ p̄us est simpliciter q̄ ad naturā. sic pūctus prior est linea. et q̄ est p̄incipiū eius scdm sūnas. et eodēmodū linea est prior supficies et supficies soliditatē sive corpore quia linea ēmin⁹ eternalis et formalis pūctus. et supficiet linea et corporis supficies. sic p̄or simpliciter est pūctus q̄ linea quēadmodū vnitā prior est nūcō et om̄is nūcē p̄incipiū. Similiter lrā p̄or ē syllaba et syllaba q̄ dictio et dictō q̄ orō. et oīo p̄incipiū sive p̄cipiato et de sīp̄x suo compōsto. Et regione vno nob̄ notiora esse accipit. nob̄ enīcūs est qd̄ marie sub sensu cadit. quia p̄ sensu primo notiora haurim⁹. sic solidū sive corp⁹ enī nob̄ notiorus q̄ supficies et supficies q̄ linea et linea q̄ pūcti. Et maxime solidū cadit sū sensu. ppter b' etiā ples b' est nō sapientes magl b' cognoscit q̄ sua p̄incipia simplicia. Nā sc̄ principiata qualiter mō scilicet sensu et rōne cognoscunt illa autē q̄ sūt principia illorū et simplicia nō cōtinuit̄. q̄ apprehendere nisi subtili abūdanti intellectu q̄ sit p̄ resolutōem p̄cipiati et compōsti in p̄cipiū et simplex. Ex quo pat̄ q̄ nullius est cognoscere definitū p̄ similit̄ priorat notiora et sic disciplinabilius ēt intellectuali⁹ p̄gnoscere posteriora p̄priora simpliciter vtr̄ ad eos qui impotentes sūt cognoscere p̄ similit̄ priora necessariū ē facere aliquando notiora et posteriora q̄sūt illis notiorat p̄ illa facere definitōem q̄ tamē non est definitio vera sed assignatio qualitūq; maioris declarationis q̄ sit nomē definiti. et tales sūt definitōes puncti linee et supficies q̄ nō dāt p̄ p̄ora similit̄. Et tm̄ quo ad nos sive ad plures sensu iudicantes de cognoscibilis. om̄es enī definitōes p̄dictoz notificat priora similit̄ p̄ posteriora simpliciter. nam hoc quidē punctum scilicet linea. et hoc scilicet lineam supficies. illud vero qd̄ est supficies soliditatē sive corporis refūtantes dīcūt terminos esse ponentes posterius in definitione p̄oris.

Non autē oportet latere sic definientes q̄ non contingit quid est esse definito indicare. nisi contingat idem et nob̄s nocius es se et simpliciter notius. Si quidē oportet p̄ genus differentias definire cum qui bene definiuit hec autē simpliciter sunt euidentiora et p̄ora q̄ sp̄es. Interimit ei gen⁹

Topicoz

et dñia spēm. q̄re priora hec q̄ spēs sunt etiam euidentiora. nā spē quidē nota necesse est et gen⁹ i dñiam agnoscī. nā q̄ hoīem. i alia gressibile scit. H̄ne aut i dñia notis nō nccē est i spēm agnoscī. q̄re ignotior spēs. Ampli⁹ his q̄ fm̄ fitatē hm̄i definitōes dicunt esse. q̄ sunt ex his q̄ singul̄ sunt nota. plures eiusdē accidet definitōes dicere esse. Nā alia alijs i nō eadez oibus p̄tingit notiora esse. Quare ad vñūquēq̄ diversa definitio erit assignāda. siqdem ex his q̄ vnicuiq̄ sunt notiora definitōem oī facere. Amplius eisdem alio tpe alia magis nota. Nā ex principio qui dē sensibilia certiorib⁹ at factis ecōtrario. Quare neq; ad eundē sp̄ eadem definitio assignāda his q̄ p̄ ea q̄ singul̄ sunt notiora definitōem farent assignāda ēē. Palā q̄ qm̄ nō determinādū p̄ ea q̄ hm̄i sunt. sed p̄ simpl̄ notiora sola enim sic vna i eadem definitio semper fiet.

Hic p̄bs oīdit ex q̄bus notiorib⁹ dī definitio p̄cede redices q̄ definitio dī dari p̄ notiora simpl̄. vñ nō op̄ latere qm̄ definitētes ex posteriorib⁹ fm̄ naturā i p̄iorib⁹ quo ad nos nō p̄tingit p̄ talē definitōes iudicare qd ēē definiti q̄ sua p̄ncipia eēntialia. q̄ p̄ p̄ora q̄ ad nos tm̄. nō accipit ēē noticiā quādā q̄ est ex pte agnoscētis i n̄ ex pte rā agnoscētis forte p̄tingat idem alicui i nobis notis esse i simpl̄ sicut in mathematicis qd non p̄tingit apud plures s̄ apud sapientes tm̄. Et p̄bat p̄bs dictuz suū q̄tuor rōnib⁹. Prima est op̄ eū q̄ bñ definit p̄ gen⁹ et dñam definire. q̄ gen⁹ i dñia sunt p̄ora spē igit̄ definitō debet dari p̄ p̄ora. Qd aut̄ gen⁹ i dñia s̄t p̄ora p̄z q̄ ge, nus i dñia interempta interimēt spēm. q̄ spēs interempta nō interimit gen⁹. Lui⁹ cā est. q̄ gen⁹ i dñia s̄t simpl̄ cōta fm̄ naturā q̄ spē. p̄ora igit̄ sunt i notiora q̄ spēs p̄bec definita. Secunda rō est spē nota p̄ definitōes nccē est gen⁹ i dñias notas esse. q̄ ignotū nō fit notū p̄ ignotū. spēs aut̄ ignota p̄ gen⁹ i dñias fit nota. q̄ necesse ē genus i dñam an̄ sive p̄us cognosci. Quia q̄ scit hoīem per definitōem necesse est ut cognoscat alia gressibile p̄us. q̄ illa notificat hoīem sed nō cōvertit. quia generē nota vt in se. i dñā nota vt in se. nō est nccē cotinue cognoti spēm. ppter qd sequit̄. q̄ spēs posterior sit fm̄ natu ram generē i differētia. qd q̄ nō p̄bec definit esse. Nō tātiale definiti nō dicit. Tertia ratio est. si definitio refert̄ ea que singul̄ sunt notiora. tñc accidit plures ēē de finitiones vnius rei i fm̄ idem. Quia alia i alia i diversis i nō ea omnia cōtingit esse notiora. Quia alia pluribus. alia pauciorib⁹. alia sapientib⁹ sunt notiora. propter quod ad vñūquodq̄ definiti diversa fm̄ noticiam diuersorū est assignāda definitio. i sic plurime erūt vñ̄ et eiusdem definitōis sicut dicit eraclitus. Quartaratio est alio i alio tpe eisdē eadem sunt diuersumode magis note. Qui ex p̄ncipio sensibilia sunt magis nota. postea aut̄ quādā tales sunt certiores p̄ doctrinā sapientiae. tñc ecōtrario sunt sibi magis nota. priora fm̄ naturā i econtra minus nota sibi sensibilia vident̄ i ppe

hoc sequit̄ q̄ ad eandē rē definitā non semper erit ad eadem i ex eisdē definitio sed tpiibus diuersis diuersa. ex accidit his qui p̄ ea que singul̄ sunt notiora. definitio nē assignāda esse dicunt. q̄ ex dictis manifestū est q̄ definiti nō est definitiū p̄ ea q̄ hm̄i sunt. hoc est p̄ nob̄ nota. p̄ simpl̄ i fm̄ naturā notiora sola em̄ assignata definitio est vā definitio. i p̄bec ē vna sive vnicā. sicut ē definiti est vnicā fm̄ naturā rei definite. i p̄bec definitio est semp̄ i in omni tpe eadem.

Fortasse aut̄ i simpl̄ notum nō est quod om̄ibus notum. sed qd bñ dispositis intellectu. velo i simpl̄ sanatū. qd his q̄ bñ hñt corpus. Op̄ ergo vñūq̄dōq̄ i talū subtiliter inuestigare. Ult̄ aut̄ disputātes ad h̄ quod expedīt. Macie aut̄ etiā indubitāter interū mere p̄tingit definitōem. si neq; ex simpl̄ notioribus. neq; ex his q̄ nobis p̄tingit definitiōne fieri. Unus ḡ loc⁹ est ei⁹ quod nō p̄ notiora p̄ posteriora signare priora. quēadmodum prius diximus.

Pbūs remouet vñū dubiū qd oriri posset ex dictis. posse en̄ alijs credere qd illud ē notū simpl̄. qd est om̄ibus notū. Ad qd r̄ndet p̄bs q̄ nō bñ dī. simpl̄ notū qd est notū bñ dispositis fm̄ intellectū nō impeditum. sicut simpl̄ sanatū. qd his est sanatū q̄ bñ dispositi s̄ fm̄ corp⁹. i nō dī simpl̄ sanatū qd qbustūḡ. et infirmisē est sanatū. i interempta aliquā sunt s̄fīrmisē sanatū. oī em̄ vñūquodq̄ multipli dīctoz p̄ distinctōem inuestigare. i postq̄ inuestigatu est oī eo vti ad id qd expedīt. p̄ posito apud disputātes. q̄ p̄bec ētē de distinctōe notioris i prioris. Si aut̄ p̄ sideratōem ad p̄z i notū facit interimi teat̄ definitio magis i indubitācer interis mitur definitōis oīdat ab oīponēte q̄ neq; cōtingit fieri sicut assignari definitōem nec ex simpl̄ notiorib⁹ nec ex nobis notiorib⁹. q̄r tūc v̄t̄q̄ mō est destructa. p̄at̄ ergo ex dīcā sideratōes q̄ vñ̄ loc⁹ interemptōis definitōnis q̄ dīcā ētē fit respiciēdo si nō p̄ notiora bñ p̄ posteriora definitōdo prouera. fecimus. hoc est notificem⁹ definitū. Ad hoc tota ista adducta ētē sideratio. q̄ distinctōe inducta a priori i notiorē est h̄ introducta ut agnoscē possit quid est p̄z i notū. qd in hac supponit̄ sideratōe nec cō sideratōe tm̄ interimi fm̄ bñ ētē definitōes. Et iā fm̄ ētē in eo q̄ notū i p̄z accipit̄ fm̄ rē. nō quo ad nos tm̄ si ētē esset quo ad nos tm̄ nō interimeret nisi bonitatē definitōnis sicut i obscurum.

Ampli⁹ ētē si ei⁹ quod ē i q̄ete i definitū p̄ interimiata i infinita i q̄ in motu s̄t assignata ētē definitō. p̄z em̄ ētē i euidenti⁹ quod p̄ma nēa i determinati⁹. eo q̄ infinitū i motu est.

Hic p̄bs vult q̄ alii loc⁹ inspicioēdo p̄sūtūm sive similitudine notū i prius est. si alijs eius qd est in q̄ete. i definitōm ad formā in qua q̄scit. p̄interimiata i infinita i in motu sunt definitōem assignaverit. Quia que in motu sunt i in potentia exente ad actū nōdū finita sunt. et sunt in motu sicut in actu nondū finito i terminato. sed infinito i imperfecto. iō si per talia assignat̄ definitō interimi⁹. quia ad quod permanens est finitum ad actū

Sextus liber

Essem p̄us esse eiudēti⁹ est eo q̄ est infinitū i motu. et sic definit⁹ p̄ posteri⁹ et ignoti⁹. Quis enī q̄es p̄uatio est. tū si q̄ stat in ea i cōtentio et actus mouent⁹ in q̄ deficiunt⁹ et minus est rei moter finis. et h̄ modo notius est q̄d est in quiete. q̄ id q̄d est in motu.

Circa textū expositū mouetur questio Viz ap̄iñssime dicta de finitio debet dari p̄ p̄ora et simpliciter quo ad naturam notiora.

Et videt⁹ q̄ nō Quia definitio ut dicitur in textu datur ad notificandum nobis definitum. h̄ sic est q̄ posteriora sūt nō notiora. q̄ nō dicitur dari p̄ p̄ora simpliciter notiora.

Scđo. p̄ dicitur aīa q̄ accidētiā magnā p̄te p̄ferunt ad cognoscendū q̄ quid ē in cui⁹ signo⁹ videt⁹ definiunt⁹ aīam p̄ acci⁹ tuos. sicut p̄ definiunt⁹ altero. illa non sunt p̄ora sicutur.

Pro veritate est sententia philosophi in textu i ponitur iste discursus.

Maior. Scđo m̄ exigētiā definibiliū ē definitio quadruplex q̄dicitatiua. descriptiā. cālis. et quid nōis. quā p̄ma explicat ēē q̄dicitatiū simplex. q̄d ē finitū iter duos terminos q̄ sūt gen⁹ et dīa siue p̄ma potētia et ultim⁹ actus.

Minor. Hec ut p̄ncipia eēnalia simpliciter et finitū naturā sūt definita spē priora. Conclusio. Igitur definitio ap̄iñssime dicta dari dīz p̄ simpliciter priora et notiora.

Maior p̄t. Quia om̄e definibile inotescit l̄ fini esse vel fini nō no⁹ scđo est definitio quid nōis q̄ est cōs tam entib⁹ q̄ nō entib⁹. quō. p̄. definit quarto p̄blicoꝝ vacuū dices q̄ elocino replet⁹ corpore. Si p̄m̄ b̄ est triplex. q̄r v̄l inotescit quo ad quid. v̄l quo ad quia. v̄l quo ad p̄ce quid. q̄d ē definitio q̄dicitatiū q̄ explicat eēlīnale rei similiꝝ. q̄d addit⁹ p̄ce esse. p̄pōnale. q̄d respicit scđo et operatōes intellectus te quo dōm̄ est p̄ posterior. q̄ alius est vniūtate eff̄s. alius ēē vniūtate. q̄ p̄m̄ est p̄plexū. fini icōplexū. et de scđo intelligitur definitio termini posita in p̄mo būt⁹ in qua dicitur est orō indicans esse rei. tale aut̄ est in p̄ma potētia siue generi fini incoationem et in ultimo actu siue in sp̄iente. et ergo dicitur inter duos terminos finitū. Scđo est definitio descriptiua q̄ datur p̄ acci⁹ tentia a posteriori esse rei descriptiua q̄ sunt signa notioria et tales sunt ferme om̄nes definitiōes logicales. et necessaria est nobis talis. q̄ non cognoscimus p̄ncipia essentia et quiditatia ut in pluribus. ergo notificamus definitiū et accidentia. Tertio est causalis que datur p̄ effectiua causam. sicut cum dicitur dies est latō solis sup̄ nostrum hemisferiū quia dies nō est latō q̄ est moꝝ localis. q̄ p̄dicatōes formalēs. q̄ p̄dicatōes causale unq̄tū et motu solis causat⁹. Minor est manifesta et p̄bis q̄ in p̄mentariis p̄dicabilium dicta sunt. Conclusio sequitur ex p̄missis. q̄ autem sint simpliciter notiora et p̄ora sat̄ et articulatum est in textu.

Ad obiecta in opposituz. Ad p̄mis est dōm̄. q̄ definitio dat ad notificandum definitum non qualicūq; s̄ a p̄iori simpliciter siue fini naturaz. iā accidentia hoc modo nō sunt notiora.

Ad scđo est dōm̄. q̄ accidētiā magnā p̄te p̄ferunt ad cognoscendū q̄ quid ē a posteriori s̄ a p̄ori nō idicat quid est esse rei. et q̄ philosophus in definitione p̄p̄ij adicat et non indicat quid est esse rei.

Eius ac q̄d est q̄d est ex p̄orib⁹ tres s̄t loci. p̄m̄. q̄d si p̄ opositū oppositū definiuit. vt p̄ malū bonū. s̄t ēē natura opposita. Quibus dā aut̄ eadē disciplia v̄trīc̄ videat ēē Quare nō notius alter⁹ altero. Oportet aut̄ nō latere. q̄m̄ qdā fortasse non est definire alit̄. vt duplū sine dimidio. et q̄cūq; p̄ se ad ali⁹ quid dicūtur. Nam oib⁹ b̄m̄i est ēē idē ad aliquid quod dā mō se habere. Quare nō ē possibile sine altero alterum cognoscere. eo q̄ ne cessarium est in alterius definitione s̄t sumi alterum. ergo cognoscere quidē oportet huc iusmodi omnia. v̄ti autem eis. et in his vt vis debitur expedire.

Ista ēētia p̄s isti⁹ caplī in qua. p̄. v̄t̄ iterimere definitio sp̄eal⁹ q̄i nō dat p̄ p̄ora. Et p̄t̄ q̄t̄ uoz. sideratōes supras p̄s modū sp̄icidi p̄us. q̄ p̄s naturam coꝝ ad que sp̄icidi sumiūt̄ tres. Prīa sidera⁹ est Si v̄nsi opositoꝝ tec̄iat p̄ alter⁹ definitio ē intermeda. Ex̄m̄ est. v̄t̄ si v̄b⁹ definitio p̄ malū. et ista sp̄ectio ē ad Prīa siue Prīorū o p̄p̄oz. Quia v̄b⁹ et malū s̄t q̄ accipit̄ in actib⁹ et bitib⁹ si Prīa ēā aut̄ iterem p̄istal⁹ definitiōis ē. q̄ non dat p̄ natura p̄ora. s̄t ēē natura s̄t q̄ opposita. et rātria h̄nt̄ ēē v̄nū gen⁹. et rātria et coequis dītūs p̄stitutū. et ideo s̄t mulū natura. Quibusdā aut̄ videt⁹ eadē disciplina esse dītūs p̄trarioꝝ s̄t v̄c v̄nū non est noti⁹ altero. et sic definitio oppositi assignata p̄ oppositū. nō ē definitio. Que dā vero oposita nob̄ ēnō p̄t̄igat̄ alt̄ definitre nisi v̄m̄ ratio sit ī rōne alteri. sic in relatiū duplū sine dimidio nō definit̄. q̄d ē sibi relative o p̄p̄oz. et v̄l dīcat̄ q̄cūq; ad aliquid s̄t̄ dicūt̄. et nō fini dīci tūt̄ s̄t̄ ad aliquid. q̄d ōnib⁹ talid⁹. quāc̄ q̄ fini totū esse s̄t̄ ad alter⁹. et ipso nomine hoc dīct̄. q̄re non est possibile alter⁹ sine altero cognoscere p̄ definitiōem. p̄p̄i q̄d̄ oꝝ naturas opositoꝝ s̄t̄ cognoscere. i oib⁹ b̄m̄i q̄ assumunt̄ ad ēminandū p̄blemū fini hunc locuz. v̄ti vero oportet hīs q̄ sunt oposita. p̄t̄ vis debitur expedire ad sp̄olū.

Ampli⁹ si eodem v̄sus est ei q̄d̄ definitur. latet autem cū v̄num non eodem definiti noꝝ us. v̄t̄. vt si solem stellam q̄ die appetit definiti. Nam qui die v̄titur. et sole v̄titur. Oportet autem ad dēphendēdū talia accipere definitiōem pro nomine. vt q̄m̄ dies ē sol̄ latō sup̄ terram. palam enī q̄lationem solis dīct̄ solem dīxit. Quare v̄titur sole qui die v̄titur.

Scđo consideratio est inspiciendo ad natura p̄t̄us. si definiti aliq; idem p̄ seipsum. tunc enī non definiti ut p̄ p̄ora. q̄ idem non est seipso natura p̄us. et sic est in terimenda definitio. Hoc enī aliqui factum in definitiōibus latet tunc quidē. q̄n̄ idem posuit. s̄ non s̄t̄ eodez

K i

Copiow

nomine definiti. Et rōne ipsius loco nomis posita. Ex^m è
re si q̄s refiniens solem q̄ est stella alba q̄ in die apparz
idem p̄ sc̄ipm definit q̄ utendo definitione utrū etia sole
s̄ ad repr̄ēdū talia peccata in definitiōib^m oꝝ vti siue ac/
cipere definitiones nōis. et loco nōis ponere definitiones
ve qm̄ dies si definias est latio siue moꝝ solis sup terram
manifestū est q̄ glationē sup terrā dixit in nōie dici cel
solem dixit. et ergo definiendo solem utitur die

Rursum si eo quod est diverso dividitur illud
quod est diverso dividitur definit-ut ab undas quod
unitate magis est profecto-sil enim natura quae ex eo
de generis diverso dividitur Ab undas atque pro-
fectedum diverso dividitur ab eius numeri divisione

Dic post tertiam considerationem inspicendo in primum naturam dices si aliqua duo et diverso dividunt aliquod genus, tunc si vis non eorum videntur in definitione alterius? ex quo talia sic dividuntur sunt coequa definitio est interimeda sic ex eiuspligra qui definit abundans quod est impar numerus? dicere quod abundans sit, ut impudicior numerus est quod vnitatem maior est perfectio id est excedit numerum perfectum id est parum in unitate. Abundans enim et perfectum suum partem impudiciter dividunt et diverso numeris ratione videntur illorum non esse primum alterius. ergo definitio talis est interimenda

Similiter at si p inferiora supiora desi-
niuit ut pfectum numerz qui biptite diuidit
aut bonū habitum virtutis. Nam et biptite
a duobus sumptum est q pfecta st. et vt bo-
nū quidē quare inferiora hec q illa st. Am-
plius autem necesse est eum q inferioribus vti-
tur et eodem vt. Nam et q virtute vtitur bo-
no vtitur eo q bonū virtus. Similiter at q
biptite vtitur et pfecto vtit eo q in duo diui-
di significat biptite diuidi duo at pfecta st.
vt at dīm vnēloc? nō p porat euidentiora
secisse definitionem ptes aut q dicte sunt

Hic potest quartæ considerationes dicere si per superiora est rem
est linea predicamentale superiora definitio est exterimata quod
idem definitio per seipsum est etiam si definido dicat pfectum
naturae quod bipartite dividit aut definitio secundum dicat ipsiusbitus
potest bipartite est superius a duobus quod per seipsum est pars naturae
tamen sic ibi pfectum definitio per suum posterius est ut respectu bonorum
quoddam sive specie per seipsecia boni et quod duo scilicet pfectum
rursum per respectu pfecti et boni eo quod pfectum et
potest enim gratia isti tamen sicut illi dicitur Amplius alia ratione est quod non
esse est in quodam per superiori virtute in definitione superioris eodem ratione se
finitio per modum ponatur quod si virtus virtute in definitione boni virtute
in ipso bono in definitione boni si definitio virtutis loco non posse ponatur Sicut
que eo quod bipartite virtus in definitione pfecti virtutis
est pfectio eo quod bipartite est in duobus dividit duo at quodam per seipsum est
sive paria tamen idem sumitur in definitione sui proprii tamen sicut in ista
consideratione duo posita sunt quod posteriorum sumitur in definitione
non poteris scire quod idem in definitione sui proprii tamen sic non facit ex
notioribus quod posteriorum definitio utrumque pfectum dicitur id est quod v
nus loci coegerit per quem intermititur definitio non per pos
tare evidenter fecisse definitionem

Circa textū expositum sūt dubia.

Primum est. Quod i pma consideratione de p. q̄ pria sit
sit natura: cui tñ deo metaphysice dicat q̄ reducuntur
ad puationem hituz q̄ nō sit natura: b̄ hituz seculi p̄us et
posteri? So. Alberti nō reducuntur p̄ia ad puationes

7 hītū fī modū op̄pōnīs q̄ accipīf in formis oppōsitiō-
b̄ soluz̄ fī causā. **7** ergo p̄b̄ i fīst̄ p̄dicāmēt̄ p̄cī dīrās
multas inc̄ oppōsita p̄trarier oppōsita p̄uatue

Secundum dubium est.

Eirca eādē p̄sideratōēs quō vñū relatiōēs ponitū i reū
nitione alteri⁹. **S**o. Alterti nō ut definitiōēs nec b̄ mō
vñū cōp̄ est i altero⁹ s̄ pot̄ est i definitione alteri⁹ sicut id
ad qđ datur e⁹ definitio⁹. s̄ sic est in ea vt termin⁹ extinsi⁹
cūz b̄ non est inconveniens. s̄ binc est qđ nō ponitū i res-
ecto casū i definitione e⁹. sed tñm in obliquō.

Ecundus at si cū ē in gñē - res non si ta ē in gñē In oib⁹ ei bñōi peccatuz ē in qbus nō pñs ponit i rōne quid est - vt cor poris definitio qd hz tres dimeliōes . Aut si qd hōiez definitiū sciēs nūerare nō ei dcīn est qd ē eē . tres hz dimeliōes l'qd eēscit nūerare . Ben⁹ at vult qd ē significare - t pñm ponitur eoz que i definitione dicuntur .

Iste est scđa tractatus in quo pbs vocē interimē
definitioēz sp̄ciendo in ptes e⁹ ex qđ est fī s̄bñaz; q̄ cō
sideratione trabunt multe sp̄cāles. Et dividit iste tra
ctat⁹ in duo capla. In p̄dōz quō iterimitur definitioēz sp̄cien
do ad gen⁹. Scđo sp̄ciendo i dñaz ibi (Rursus in
dñtis) Quātū ad p̄m⁹ p̄mo sp̄ciedo ad gen⁹ si n̄ ponat̄
et si n̄ ponatur gen⁹ certū finitur et si n̄ ponatur gen⁹
pri⁹. Ponit quicq̄ p̄sideratoēs sp̄cāles quāz p̄ma est si
res definita est aliq̄ ḡter p̄ definitioēz assignatā te ca n̄
est sita siue posita ī ḡne aliq̄. Quia i dñb⁹ definitionib⁹ est
peccatū vbi n̄ ponitur p̄ siue p̄ loco i ordine p̄tū definiti
gen⁹ qđ de definito ī qđ p̄tū cui⁹ dñzē s̄tēnāles q̄litate
ip̄z in sp̄m formātes. Et hoc modo peccat corporis definiti
o in qua dñ ī qđ h̄z tres dimēsiōes qđ ē ē nome infini
tum et gen⁹ nulluz dñ p̄ qđ ab alijs ḡnib⁹ corp⁹ sepetur et
si volens dominē definire dixit qđ dñ est q̄ scit numerare eo
q̄ solus int̄ aialia scit numerare. Hic enim nulluz positū
est gen⁹ i definitioē gen⁹ at vult qđ est ē significare cui
addira dñ facit q̄le quid qđ est sp̄s q̄ sine genere non ē
quid sed quale tm̄. Quia n̄ est quid formatū et iō gen⁹
p̄m⁹ conitetur eoz q̄ i definitioē ponuntur et p̄m⁹ b̄cāz p̄m⁹
R̄gante dñtis sp̄mārīb⁹ et distinguenteribus insur

Ampli⁹ si ad plā d̄cō eo q̄ d̄finit n̄ ad oia
assiguit vt si grāmaticā scīaz scribēdi q̄d̄ pro-
fert. Indigz ei qm̄ t̄gnoscēdi. Nibilei ma-
ḡscribēdi q̄ itelligēdi assignās d̄termianuit
Quare n̄ ali⁹ s̄q̄ vtraq̄ hec d̄t̄-eo q̄ ples e-
iusd̄ n̄ d̄rigit d̄fitōes eē. Ergo i qbusdā q̄d̄
fz eē p̄itare se bz sic⁹ dc̄m ē. In qbusdā at nō
vt i qb⁹n p̄ se fz ad vtrūz d̄r veld̄ mediciā sa-
tater egritudiez facere. Hā d̄ b̄ q̄d̄ p̄ se d̄r-d̄ il-
lo at p̄ accūs. Simpli⁹ ei alienū a mediciā egru-
diez facere. q̄re nthil q̄d̄ maḡ d̄finit q̄ ad vi-
trūz assiguit. q̄d̄ q̄ ad altez. Is forrasler peius
eo q̄d̄ reliquoꝝ quilibz p̄t̄ egritudiez facere
Dic p̄t̄ scōn̄ d̄sideratōez q̄d̄ ista si aliqd̄ d̄finiri dēat ex
suo gñre ad plā scīaz fīes. tūc si tale dc̄m ad plā n̄ ad oia
ad q̄ dēm̄ ē assignauit q̄ definitionem ipsa est interimes-
da. Exemplum est vt si quis volens definire grammati-
cam dicat eam eē scīaz scribēdi. tūc genus posuit sed non

Sextus liber

omnis ad quod grammatica scia est posuit. indiget enim adhuc apponat quod est scia cognoscendi per structores ad intellectum relatam sic grammatica est scia scripta et cognoscendi quod perferitur in oratione et in pribus ordinis et nihil magis scripti quam interligati declarant grammaticam esse sciam illae qui assignat grammaticam per facta definitioem et plerumque et ille peccat definiendo quod alterum isto potest est vere definitum quod utramque ad quod est suo est potest in definitioem grammatica est scia recte scripta et recte intelligenda quod perferit in oratione pribus ordinis. Et huiusmodi est quod non significat unius etiam plures definitioes libinales et si definitio ad unum eadem ratione definit et ad alterum quod vero est que est ei per se et suum genus et non per accidens et sic non contingit easdem esse plures definitioes et diueritas et sic in quibusdam est veritatem sic se habet quod ad modum dicitur est. sciam illa quod est relativa ad scientiam. sciam in quibusdam ex necessitate est definire ad verumque et sine illis non potest esse definitio genere. In quibusdam autem non est scientia non correctio idiget per se et sideratur sed distinctione. Quia in quibusdam non est genere per se ad utrumque sed ad unum per se et ad alterum per accidens. sciam medicina est. scia saitatem et erudititudinem facientem habet sed facere sanitatem dicitur per se de illo atque est facere erudititudinem est per accidens. Simpliciter autem hoc est per se alienum est a medicina facere erudititudinem. propter quod nihil magis definit medicinam quod ad utrumque definit etiam et scia ad sanitatem facere eruditudinem est. si ad alterum quod est saitatem facere definitur. quod non est ad eruditudinem facere nisi propter saitatem quoniam eruditudo est ea saitatem et logiora vita et ubi unum propter alterum ibi tamen unum. Sed forte inspicendo subtiliter prius definit quod utrumque in definitio medicina ponit. quod est alterum eo quod etiam quidetur reliqua a medico cuiuslibet artis scie potest eruditudinem facere vel vulnerando vel immoderate corpore replendo vel immotante exercitando vel huiusmodi aliquid faciendo ad hunc nec scientia nec artes requiritur quia non est difficile vel bonum.

Amplius si non ad melius sed ad prius assignavit quoniam sunt plura ad quod dicitur quod definitur. Nam omnis disciplina et pars eius quod est optimus videtur esse. Rursum si non possum est in proprio eius genere quod dictum est. Considerandum ex his quod ad genera sunt elementis sicut prius dictum est.

Hic ponit tertiam considerationem inspicendo ad genus dicens si definitum dicitur ad plura ineqvia quod se habent et non sunt malum. si non definitum tunc ad melius sed ad prius definitio est intermedia. Cuius causam subiungit quia omnis disciplina et omnis potestras dicta ad aliud si fuerit naturalis sive artificialis sive etiam politica videtur esse ad optimum quod est in illo ordine. Item quae dicitur ad aliud video ad illud est definitio. quis enim scia pacis potest esse mali et sequentur et per se omnis scientia est de nistro bonorum honorabilium. Quarta consideratio tangitur ibi (Rursum si non possum) et est ista. Si definitio non est data per genus convenienter vocata prius ipsa est intermedia quale autem appellatur genus proprium ex his elementis quod in quarto libro precedentem posita est sciam patet. Qui enim ponitur in definitione equum vel analogum est intermedia definitio.

Rursum si transcendens dicit genera vel substantiam habitum equalitatis effectuum l' dis-

tributum et transcedit enim quod sic definit virtutem. Relinquens ergo iustitiae genus non est quod est esse. Nam substantia cuiusque cum genere est. Est autem haec id quod non in primum genus ponere Nam quod virtutem dicitur et habitum dicitur. Nam quod in primum posuit oia superiora dicitur eo quod oia superiora de superioribus predicatur genera. Quare et in primum genus ponendum aut omnes dras superiori generi addendum per quas determinet primum genus. Sic enim nihil erit praetermissum. sed pro nomine in definitione dictum erit inferior genus qui vero ipsum genus super tantum est non dicitur inferior genus. Nam quod plantam dicere non dicit arborum.

Hic potest quicunque considerationem dicere si quis in definitio per nat transcedens pro genere potest superiora intermedias omnes male assignat definitioes. Cuius est vestrum si volens definire iustitiae est ea et habitum equalitatis effectuum vel distributum equi eo quod in communione l' distribuendum facit quale non est me die rate arithmeticam et geometricam transcedit genus proprium quod sic definitio reliquit iustitiae quod est primus genus iustitiae et non dicit quid est esse iustitiae. quod quis in genere remoto dicat quid non est taliter exposito remoto genere quid est et iustitiae nisi istanter ideometate quoniam per ratus vel quod ad genus primum cuiusdrum est definitum spes. Quia dras transcedens adiuncta illi genere non potest definitioes quod ex remoto genere non potestur definitio. sed verae pietatis scientia sicut potest genere ad ipsum definitum. sicut enim cuiusque definitum cum genere est. Est autem haec dicitur in genere transcedenti definitum ponere id quod non est ponere ipsum proprium. Nam quod iustitiae dicitur est genus iustitiae. definitio iustitiae dicitur et habitus. Quia in inferiori est et super et non est conuersus. id est proprium genus definitio definiti posuit et proprie genere oia super et genere et transcedentia proprium genus dicitur. eo quod oia super genere per se et inferior et proprius est et dicatur ad minus implicite propter quod definitum autem est proprium genus ponendum est. autem se transcedens genus potest etiam addendum genere oia superioris dras superioris genere quod definitum genere remoto ad genus proprium. et quoniam istas sic genere remoto additas definitioes et definitio proprium est et hoc est definitio proprium et ista definitio stat loco proprii. sic et primitus nihil omnino te his quod exigunt ad proprium genus l' proprii constitutores. sed per proprio genere iustitiae hoc dicitur et iustitiae non est corpora aiata sensibilia rationale moralis. ille vero quod definitio non est nisi super genus etiam sine additione dras et habitus sic dicitur super genus non est inferior. quod est in suo superiori nisi bona et non actu intellectu qui placet est quod est genus super. non de arborum nisi bona et id est in super genus non definitio. Quis ei definitio data per genere remoto est per dras et habitus non est etiam in superioribus intermixta est hoc potestur. quod definitio non ponuntur ut definetur.

Rursum in differentiis similiter considerandum et si differentias dicit genus. Nam si non rei differentias definitur. aut si omnino aliquod huiusmodi dicitur quod nullius significat dras etiam est ut animam aut substantiam. Nam quoniam non definitur nullus enim dras que dicta sunt.

Istud est secundum capitulum. In quo per docet iterime redefinitionem respiciendo ad dras. Et dividitur in duas

l. 2

Capitulum 22

K. ij

Topicorum

partes. In p̄ma pte deoz interimere definitioē respiciē
endo ad drām sūm ser absolute acceptā. In scđa respiciē
do ad drām ḡratue acceptam ibi (Rursuz si sp̄m) In
p̄ma pte pot̄ quicq; p̄siderationes. Prima est si i definitio-
ne assignata q̄ tebū gen⁹ posuit drās p̄xim generis
Quia si nō ip̄i rei q̄ia definitioē drās ponit manifestū q̄
non refut. Aut et̄ considerandū si omnīmo siue generale
ve drām posuit talis em̄ non definit. q̄d est vt si aīal aut
ibnam q̄ Genera s̄t̄r nulli p̄nit cēdrāe p̄stitutiue posue-
rit in definitioē p̄ drā. Q̄d nō p̄nit cēdrāe patet. quia
sunt qd in Ibstatijs definiti ab eo formabile p̄ drās. sepā-
tur igitur p̄dā bñ ab aliq tāḡ ḡna s̄nū d̄rē eē posuit
Uide dēlū arz si ē aliqd qd e diuerso diuidi-
tur dēcē drāe. Nā si nō ē palā qm̄ non erit q̄
dicta ē ḡnis drā. Nā dē gen⁹ his q̄ e diuerso
diuiditur drāt̄s diuidit. velud aīal r gressi-
bilit̄ volatilit̄ bipedi

Dominus sedam considerationem q̄ est ista dividendū est si
dine posite in definitione assignatū est aliquid qđ e diver-
so cum ipsa genus diuidit. Quia si non palam est qđ nō
est differentia qđ p differentia assignatum fuit eo qđ ē
genus oppositus dñtis diuiditur ex ut animal genus
diuiditur gressibilis velatis bipedi tangē oppositus dif-
ferentias. Causa at huīis est. Quia nullū genus est qđ
sua primitiū p̄stutat speciem ergo oportet ipsum di-
uidi non sit at talis diuisio nisi p̄ oppositionem si aste-
drā posita in assignata definitione nō h̄z drā sibi op-
posita interimitur ipsa definitio in qua ponitur

Aut si est quidē e diuerso diuisa drā. Hō
est at̄ vera de gñe-palam em̄ qm̄ neutra erit
generis drā. Om̄nes ei q̄ e diuerso diuiduntur
differentie vere sunt de genere.

Dicit ponit tertiam p̄siderationem dicens si e diverso
diuisiua drā est aliqua p̄siderandum est si ipsa est va te
genere. si non est vera de genere manifestum qm̄ neu
traneq; p̄posita negq; p̄posita erit drā generis assigna
ti in refutacione. Omnes em̄ dñeūq; e diverso diuidin
tur ex genere hoc modo vere sunt de ap̄prio genere ex cu
sus generis diuisione causantur.

Similiter autem si vera quodam est non facit apposita generi speciem. Salam em quin non erit hec specifica differentia generis. Nam omnis differentia specifica cum genere speciem facit. Si autem hec non est differentia neque dicta est, quia ea e diverso dividitur.

Hic ponit quartam considerationem dicens si dicitur
vera est in genere apposita tamē generi non facit species
eo q̄ non est specifica palam q̄ non erit hec q̄ assignat.
est differentia specifica generis in definitione politi Nā
omnis differentia specifica cum genere coniuncta specie
efficit. Si vero hoc opositum differentiae assignata non
est differentia tunc nec ea q̄ dicitur est quia illa illi ex op
posito dividitur ex ḡ p̄tateris intermititur definitio in
terempta dñā specifica p̄ quā debet et fieri definitio.

Amplius si negatione diuiditur genus
velud qui lineam definit longitudinem sine
latitudine esse. Nihil enim aliud significat

qm̄ non habet latitudinē-accidet ergo gen⁹
pticipare speciem. Nā omne sine latitudine
aut latitudinē habens ē- nā de oī affirmaſ
tio vel negatio vera est. Quarez genus linee
longitudo sine latitudine- aut latitudinē ha
bens erit longitudo aut sine latitudine spe
cific ratio est. Similiter at z longitudo lati
tudinem h̄ns-nam sine latitudine z latitudi
nem habēs differētia sunt. Ex differētia at z
genere ē ſpeī rō. q̄re gen⁹ nō fufcipiet ſpeī ra
tionē. Silt at dñe eo q̄ altera dñz drā
rū ex nccitate pdicatur de genere. Est autem
dictus locus utilis ad eos q̄ ponūt formas
esse. Nam si est eadā longitudo quodāmō p̄
dicabitur de genere-qm̄ latitudinem haber
aut sine latitudine ē. Qz ei de oī longitudine
alterz eoꝝ veꝝ eeꝝ ſiqdē de ḡne veꝝ eeꝝ debe
at. H̄ at nō accidit. Sūt ei z sine latitudine et
latitudiez h̄ntes longitudines. Quare ad illos
solos vnl̄ hic loc⁹ q̄cūq̄ gen⁹ vnu nūero di
cūt ee. H̄ at faciunt q̄ formas solas ponunt.
Nā eadō longitudinez z id aial ge⁹ dicūt. fortas
ſe at i q̄busdār ncm̄ ē negatione vti ſinien
te-vt i p̄uatōib⁹. Nā cecū ē qd̄ nō b; viſū cū
natū est habere. Differt at nibil negatione di
uidere gen⁹ aut hm̄i affirmatōne. q̄ negatō
nē nccē est e diverso diuidi - vt ſi longitudinē
h̄ns latitudiez ſinierit. Nā h̄nti latitudiez e
diverso diuidit negatio. aliud at nibil. qua-

re negatione rursum dividitur genus.
Hic potius quia considerat^e dices q̄ iterum dīsim si
dīa assignet p̄ negationē q̄ negaⁿ nulli sp̄ē p̄stitutia si-
cūt accidit euclidiq̄ dīnit līcas dīces ēlōgitudo sū latitu-
die q̄ dīfīt p̄ posita ē a platone. & postea assūpta ab eu-
clide sine cī latitudinē ēnegatā dīa. q̄ tō sū latitudinē q̄d
nō h̄ns latitudinēz mībil cī alio b̄ sū latitudinē. q̄ tō lōgi-
tudo nō h̄ns latitudinēz. Q̄t īcōuēiens ēpdīcō dare de-
finitēz p̄ negationēz pb̄at. p̄ q̄ sécrē^g & gen^p ticipat^r sp̄ē
cīr sp̄ē v̄lī pdicaret te ḡne. Q̄d sic p̄z. q̄ dīcō q̄d ēl nō est
cū latitudinē sū latitudinē ē. q̄t de tī eo q̄d ēl nō ē affirma-
tio l̄ negaⁿ v̄a ētē at dīe cū latitudinē l̄ sine latitudinē esse.
Opponuntur p̄ affirmatēz p̄ negationēz. p̄q̄d sc̄ē^g q̄t ḡ ge-
nere ip̄i l̄ineē q̄d ēlōgitudo altr̄ bz̄ v̄m erit. lōgitudo
igitur q̄ gen^e ētē l̄ineē. aut est cū latitudinē aut sine latitu-
dine. q̄ lōgitudo q̄ est gen^e l̄ineē erit lōgitudo sū latitudi-
nē. tē q̄ pdicaf^r definitio^r & definitū. lōgitudo at sū latitu-
dine ut de aduersari^r definitio ē l̄ineē. q̄ linea pdicaf^r de-
lōgitudinē q̄ gen^e l̄ineē. ex q̄ sc̄ē^g q̄ gen^p ticipat sp̄ē. q̄z
ista pdicaf^r ē cēnāl. b̄t ē īcōuēiens. q̄ dīa cēnāl & v̄lī
pdicaret dīḡne. q̄ lōgitudo ē ḡe^r latitudinēz nō h̄ns. dīa p̄
dicaret at latitudinēz nō h̄ns d̄ lōgitudinēz pb̄atu. b̄t at ē
īcōuēiens itēz. ḡn v̄z assūḡtā dīa p̄ negationē. Sūt at ē
īcōuēiens se^r se^r q̄d ēlōgitudo cūm latitudinē esse dif-
catur. tācī cūm oppoſita predicte negationi differēcia
nā sine latitudinēz. q̄ latitudinē dīe sunt o p̄oposicē cuiusdē

Sertus liber

Secunda pars sig ca-

gatis ex genere ait et dicitur est siue definitio spiritus. propter quod se legitur
et genere respondet in predicando spiritu ratione spiritus et in predicabili de
genere quod est inconveniens. eo quod altera dicitur dicitur per affirmati
onem et negationem oppositorum de necessitate predicabili de ge
nere per hoc inveniatur et quodlibet affirmatio in negatione est re
radiata ac consideratio non est utilis nisi supposito quod genere
sit forma separata secundum se realiter subsistens. nam habet eadem numero
separata longitudine quod genere est separata secundum idem etiam separata
predicabili de isto genere separata. quod idem numero est vel de
plato. quod latitudines habent vel sine latitudine est per eadem max
ima. Quia oportet de omnibus longitudinibus aleatorum quod dicta sunt
vera esse siue separata sit siue accepta cum materia. si te gne si
ue qualiter in longitudine vera esse debet. hoc quidem verius
est quod omnes longitudines vel cum latitudine vel sine latitudine
est. sed non accidit quod genere principi spiritus et quod dicitur vel per dicere
de genere scilicet longitudes latitudinibus non habentes vel lineas cum
latitudine secundum vel superficies et corporis propter quod ad illos qui
formas ponunt ut quid vnum numero vel est consideratio.
Qui vero non ponunt genere unum numero sed gne vnum
tamen non est inconveniens. quod tunc idem gne non inconveniet dicitur
suscipitur si est. sic vero iste locus ad illos qui genere ponunt vnum
numero. sed non faciunt illi qui solas formas ponunt genera
re. nam illi eandem numero longitudines secundum numero
atque quod est genere esse dicunt. cuiuslibet pararie dicitur. Quia
autem sic dicunt sit quod negativa non sit dicitur assignanda. tamen
non est qualiter vera. quod fortassis quoniam est definitio. neccum est
vna negativa et assignatio dicitur ut et definitio. quoniam non
definitio. et assignatio dicitur ut et definitio. quoniam non
habet vnum. quod naturae natum est ipsum habere
vnam. tamen quidem de negativa differentia dicta sunt In
talibus autem nec affirmatio facta et accepta dicitur vero
ad definitiorem. Quia non habet differentiam sibi distinctam
et affirmationem. Tamen nihil differt in talibus negatione
siue negativa dicitur dividere genere vel affirmativa. quia ha
bit aliud positivum in negotio iportatur. ex enim est. ut si
longitudinem quod est genere inveniatur latitudinem habens. Tamen
nihil aliud ediverso dividitur ex genere siue generalitate. nisi no
habens latitudinem. propter quod se legitur quod necessaria negatio
dicitur et sicdem inconveniens quod plus relinquitur

Ista est oīa pī isti^o capituli in q̄ dīaz pī iterūmē refī
mōtōnē respicēdo ad dīaz dīata ad ea^o ad ge^o ad spēz^o et
individuū q̄ sī recta linea pīdicātali. Et pīt deb ples
pīsideratōes. Pīa ē si aliq̄ i definitōe et aliquant spēz
vt dīaz^o. Ut^o "est" vt q̄ definit spēz dīixit fraus ē iuri
ria cū illūsione. Nā illūsio qdā spēz ē iuria sic^o, fraus.
pī qdā illūsio nō est dīaz dīstitutio. Et spēz pīdūsa cum
fraude līboc gne qdā est iuria. Et pī alia expositionē lo
co fraudis ponitur ob pībrui^o. Ob pībrui^o atē ē cū illūsione
facta iuria fraus autē est deceptio cum dampno

Amplius si gen² ut drāz dixit ut p*ro*utem
habitū bonū v*er* studiosuz-nā bonū genus ē
virtutis. aut nō gen² est bonū s*ed* drāz. Si qui
dē v*e*z est qm̄ nō stigīt idē in duob² g*ra*nib²
ēē nō p*re*inētib² se i*u*ice-nā neq*ue* bonū conti-
net habitū neq*ue* habit² bonū. Hō em o*is* ha-
bitus bonū-neq*ue* om*e* bonū habit². quare n*on*
erūt g*ra*nā abo. Q*m* ergo habit² genus p*ro*ut*s*
palam. qm̄ bonū nō gen². s*ed* magis t*ra* Am-
pli² habitus q*d*ē quid ē signat virt²-bonum
aut nō quid est-sed quale. v*idetur* autē qua-
le quid differentia significare.

Hic pot sic oaz consideratoe sumptu p̄s q̄patem dñe ad
gen' q̄ est ista si i definito gen' assignat p̄ dñā. et fin' est
interimēda Ex' est vt si definitio v̄tutez posuit eam cē
bitū to' vel studiosuz bo' em qd̄ loco dñe posuit gen' est
virtutis. et s̄lī studiosuz v̄trocq̄ istoꝝ mōꝝ intermixit dñā
et p̄ consequens definitio s̄ quia bonum et studiosuz duplē
citer dicuntur Uno mō sc̄ pro natura boni q̄ est bonitas
et in magnis moralib' dicit p̄ et pro forma boni p̄mo
bonuz est genus p̄dicatus de virtute q̄r dicit p̄. q̄ v̄tus ē
q̄dam bonitas Alio accipitur p̄ forma boni q̄ ex essentia
libus v̄tutis sumitur. sic ē dñā. et sic est itelligenduz q̄
de p̄ i textu aut non gen' est bonuz s̄ dñā. Q̄ autem nos
si et bonum gen' p̄bar p̄ sic q̄r idem nō est i diversis gene-
rib' non s̄ balterati posite s̄ habit' tb' s̄l duo gna nō
s̄ balterati posita Qd̄ p̄z ex eo q̄ gen' p̄dicat v̄t te sp̄ et
nō queribili s̄ nec de bo' est bit' nec ois hit' est bo' p̄p̄
q̄d̄ s̄l gna nō s̄ balterati posita Sc̄dā rō ē q̄r hit' p̄quid
est v̄t v̄t gen' bo' at formali acceptu nō s̄l q̄d̄ ē v̄t v̄t
gen' q̄le s̄l v̄tus' videt at dñā q̄lequid omnis significa-
re quid quidem rōne gl̄ qd̄ ad sp̄m determinat. s̄cibus
nuz est differentia habitus. Virtus vero et inq̄d̄ Albe'
dupliciter accipitur Uno mō fin' relatōem ad potentias
quā pficit q̄ virtus est ultimū potentie et sic est habitus'.
q̄r et p̄metator dicit habitus est quo quis aliquid a/
git cum voluerit Sc̄dā considerat v̄tus s̄ id qd̄ est. et
hoc qd̄ i nōe v̄tus luponit. et sic est i genero boni. et bona s̄
q̄dam sic p̄siderata est virtus. et mō v̄t dicit p̄nibil p̄
babit idem esse i diversis generibus

Unde dñs autem si nō qualequid s̄z b̄ aliquid
significat, assignata drā-videtur em qualeqd
omnis differentia significare
Tertia sidera est ista, si illud qđ p̄t i definitōe loco dif-
ferentia, & bocaliquid, et idividuūr nō quale, & sim est in
terimēda, qđ ois drā vi, sc̄a qlitatē ēnālē, qua quale ē
aliquid qđ est suppositus sp̄i, si ei nō b̄ quale, & bocaliquid
interimūr drā assignataz refutatioz in qua drā constiue-

Circa tertū sūt dubia. Primum
est Quō vñ est q̄ gen⁹ in scđa p̄sideratione diuidi dicit
duab⁹ dñmns cū tñ aial qđ est gen⁹ sib⁹ se hz p̄les ^{So°}
q̄ial immediata diuisione diuidit p̄ duas drás opositas
q̄ sunt rationales irrationale. Irrationale vero cōter
sib⁹ diuiditur in plures species.

Secundum dubium est. In diâ pdicat gne scđr in etia pđcideratione. Et videtur qđ nō Quia nibil pdicat te alio nisi sit ico b dñia nō est i genere. q; qua ratione ipsa esset in genere etiam opposita esset in generis & sic opposita essent simili in comd qđ est inconveniens. Solutio sic. vt i textu ostensum fuit. Ad obiectum est dicendum. q; licet differen-
tia nō sit i gne actu est tñ in eo p̄tate cñ dñs opposita & sic si accentu sub disficiet qđ pdicat & b nō ē inconveniens.

Rursum si speciem ut differentiam assig-
nare velud q̄ fraudē iuriā cū illusione defini-
vit Nam illusio iniuria qđam quare non dif-
ferentia sed species est illusio-

Topico

Ibi tñ considerandi est fm dñm. Albertum. qd dr̄nter drā
et sp̄s significant qd qd. qd species significat qd qd. ita qd
quid r̄ quale simpliciter est aliqd sui. qd significat quid
formatum qual. Dñia vero significat qd qd ita qd nibil
sui ē qd. sed ipsa ē qd ita qd in specie.

Intendendū aut̄ si fm accidens inē defi
nitio differentia. Nulla em̄ differentia eorū
est qd fm accidens insunt. sicut nec gen⁹. Nō
em̄ p̄tingit differentiam inesse.

Hic p̄ba ponit considerationem quartā dicens si dif
ferentia inest ut accidens sive fm modū accidentis ipsi
definitio. tunc interimit differentia. et etiam definitio.
Cuius ratio est. quia nulla dñia inest definitio ad modū
eoꝝ qd fm accidens insunt. sicut nec genus inest definitio
ut accidens. Lū rō est qd nō p̄tingit dñam alicui c̄ ē
dñia inesse. sed inest semper etenim c̄ cui ē
differentia. ut p̄ius act̄ forma lib̄al qd sui etenim
in est lib̄al. id cuius est differentia constitutiva.

Ampli⁹ si p̄dicat de ḡne drā sp̄s. aut in
serius aliqd sp̄e nō erit definites. nullū ei eo/
rū qd dcā sunt p̄tigit de genere p̄dicari. eo qd
amplissimū omnium genus dicitur.

Hic ponit quicā consideratōe qd sumit p̄ ipsecez dñne
ppate ad geꝝ et sp̄s. et ista si illō qd assig. p̄ drā p̄ de ḡne
vel sup̄to. si sp̄s qd definīt aliqd iferi⁹ ad sp̄s p̄ de ḡne
vel sup̄to. tal⁹ definitio ē interimedā. nullū ei eoꝝ qd dicta
st̄ p̄tigit de ḡne p̄dicari. Lū rō est qd geꝝ oīm eoꝝ qd definī
tione ponit ad qd definitio referit ad definitū. aplissime
sive coīsime p̄. et id si drā p̄dicaret de ḡne coīor est qd ḡne
nō restrigit geꝝ cui apponit. et sic iterum dñā et rō. id
qua non valet ad p̄positum. et intelligit ista conside
ratio de differentiis affirmativa.

Rursū si p̄dicat gen⁹ de drā. nō em̄ dñā
s̄ de qb⁹ drā gen⁹ videſ dici. ut aial de hōie
et boue. et de alijs gressibilib⁹ aialib⁹. et nō de
ea drā qd de sp̄e p̄dicat. Nam si fz vnaqāqz
drāz aial p̄dicaret. multa aialia dñ sp̄e p̄dicar
ent. Hā dñē dñ sp̄e p̄nt. Ampli⁹ dñē oēs. aut
sp̄s. aut idīdua erit. sīqđ st̄ aialia. Hā vnu
qđ qđ aialib⁹. l. sp̄s est aut idīduum.

Hic p̄it sextā consideratōe qd ē si geꝝ b̄z qd geꝝ p̄dicet de
drā ut drā ē i si etenim qd est geꝝ p̄dicet dñ etenim qd est drā. tunc
interimit drā. et etiō. Lū rō est. qd geꝝ eo qd geꝝ nō p̄ de
drā. eto qd drā. et illō vi dñc̄t p̄dicari dñ qb⁹ est drā. ut de
sup̄positū formā p̄ drāz. ex⁹ est ut si aial qd p̄ de homī
boue. et de alijs gressibilib⁹ b̄t gressibili tāqz drā forma
tis aialib⁹. et nō p̄dicatur de ea drā qd te sp̄e p̄dicatur. l. dñ
at rō ducens ad impossibile est qd si qd est aial p̄dicat.
retur fz vnaqāqz drām ut qdib⁹ drā p̄ticipat. tunc ut
multa aialia de sp̄e p̄dicarentur. Et huius est cā qd drā
dividit gen⁹. et multe drām i multa dividunt et di
vident in diversa. et sic nūrare animal diversitate dif
ferentiar. ut p̄ticipatū dividitur fm p̄ticipatia diversar
tūc qd vna species fz drām qd te sp̄e p̄dicatur multa aialia
de eadem specie p̄dicantur. quia qdib⁹ drā infert genus
qd ipsa p̄ticipat. Scđa ratio est. si gen⁹ p̄dicaretur de
drā etenim p̄dicatione se querit. qd omnes drām essent l. sp̄s

vel idīdua quia qd p̄ticipat aial i genere aut est
aliqd aial in sp̄e l. in idīduum. Quia nō p̄t gen⁹ alii dñi
di nisi aut formalis in diversas sp̄s aut qd multiplicatō
nem sp̄e in materia. si ergo p̄dicatur genus de differen
tia sicut p̄ticipatum de p̄ticipante necessario erit differē
ta species vel idīduum

Similiter at p̄spiciendū et si sp̄s aut infe
riorū aliquid sp̄e de drā p̄dicatur. Impossibi
le em̄ eo qd de equalib⁹ aut de plurib⁹. et am
pli⁹ drā qd sp̄s dñ. Ampli⁹ acciderit drāz sp̄s
ē. si quidem p̄dicabif de ea aliqua sp̄e. Hā
si p̄dicabif hō palā qm̄ aliqd drā homo est.

Hic ponit consideratōem septimā ipseceo ad sp̄s.
dices si species l. aliqd p̄tentū l. sp̄e p̄dicatur essentialē et
vlt̄ te drā definitio est iterumenda. Lū rō est qd drā
de eq̄libus vel plurib⁹ p̄dicatur qd sp̄s. b̄ si sp̄s p̄dicaret
te drā. drā et species essent idem. quia om̄e qd te alio p̄
dicatur eid c̄ te quo p̄dicatur. sed b̄ est incōueniens cū
species sit vna ex generet differentia

Rursū si nō p̄orē drā sp̄e. Nā ḡne qd po
steriorē sp̄e aut p̄orē drām oportet esse.

Hic p̄it octauā consideratōem dices si dñitione drā
posita nō sit p̄orē sp̄e drā ē iterumēda. et ex p̄tī species

Lōsiderādū at̄ si diuersi ḡne dcā drā nez
htenti neqz continent. Non videtur em̄ eadē
drā duū generz esse non continentium se in
uicem. Si autem non accidet speciem eand⁹
in duobus generibus esse non continentib⁹
seiuicem. Infert em̄ vnaquegz drāarum p
prium genus. velud gressibiles bipes aial i
ferūt. Quare de qua drār ḡn̄ vtrūqz palā
ḡ qm̄ sp̄s i duob⁹ ḡn̄b⁹ erit nō p̄tentib⁹ sei
uicē. Aut nō impossibile drā duū ḡn̄ ec̄ n̄ p̄t
nētiū seiūicē fz addēdū neqz vtrūqz sub eodē
exēt. Hāz gressibile aial et volatile aial. ḡna
st̄ nō continentia seiūicē et vtrūs eoꝝ est bipes
drā. qd re addēdū qm̄ neqz sub eodē vtrūqz
exētis. Hec hec abo sub eo dñ aiali fz palā at̄
et qm̄ nō nccē ē drā. dñ p̄prium geꝝ iferre. eo qd
p̄tigit eadē duū ec̄ ḡn̄ n̄ continentia seiūicē fz al
ter tñ nccē ē iferre. et sup̄iora hecoia. et bu
pes gressibile vel volatile confert animal

Hic p̄it nonā consideratōem qd ista si illō qd p̄it i dñitionē
ne p̄ drā sit drā alter⁹. qd ḡlō dñfiniti. tal⁹ dñt ē iterumenda
ex p̄te drā. Qd p̄ rōne ducete ad impossibile. qd si dñc̄t qd n̄
est sic ut dñm ē tūc se qd vna species criti i duob⁹ ḡn̄b⁹ n̄ p̄t
nētiū seiūicē. i. n̄ baleatati posit. Lū rō ē qd b̄ ē ḡnale qd q
lib⁹ drā fz se accepta ifert suū p̄prium geꝝ. i. qd ē sīc gressibi
les bipes qd drā aial iferūt aial si fz se accepta.
Gilt qd lib⁹ drā cū suo ḡne accepta p̄stituit vna sp̄e et ad cū a
lio ḡne accepta p̄stituit eadē sp̄e. qd vna ē duoy ḡnū et
dñ hypostet. et dñ ē qd qd p̄tetur drā dñ eodē p̄dicatur et gen⁹
illius vna. sīc ergo genera a b̄ vna differentia sit c

Sextus liber

spes ante constituta sit d. pdicatur ast e te d. g. et genus pdicatur te d. p. eadē rōem. et b. te d. p. drā q. est c. quia isca est duorū gñz drā. g. d. spes vna est i duob. gñb. et arb. q. est p. tra b. q. dñm est i scđa regla. anpdicamētali. Illec tñ consideratio corrigēda ē. qz qzis sit gnalr vera de dñc vltia constitutiva. eni te alijs dñtis accepta interpretatō neidiget. Aut em si dicendum est. vt posita est conside ratio de vltima drā. Aut dicendum. q. ipsoſible est eadē differentiā duorū generū esse non p̄tinentiz sciuicē. sue non subalternatim positoꝝ. vel q. ambo genera non supponunt vni q. est comune genus ad vtrūq. qz aliter cō sideratio habebit instantiā. Quia gressibile animal et volatil animal genera sunt non subalternatim posita. et vtrūq. coz. vna differentiā q. est bipes. et video addēdū est p. nec vtrūq. gl. sit genus vnum. q. si vnum sit gen? vtrūq. gl. existens sub eodem cō generē ad vtrūq. tūc non habet instantiā. nā ambo q. dicta sunt genera q. sunt animal gressibile et volatil sunt sub uno cō vtrūq. generē q. est animal. Pro scđa p̄siderationis p̄epa lam est. qñ et b. habet instantiam. quia in talib. differentiis nō nccē est drā vlt. apriū gen? inferre. eo q. p̄tigē eadē drām duorū esse gñz nō p̄tinētum sciuicē. non em seq̄t est bipes. g. est volatil. nec seq̄tur ē bipes. g. est gressibile. et homo. b. alterz tñ vlt. generū sub distinctione ad reliquā ncessē est inferre. et superiora tec omnia silt. sub distinctione resūnta ex suis sc̄rioribus dñtis inferunt. seq̄tur ei est bipes. g. gressibile vlt. volatil. nec inferunt animal cō mune genus q. est ambo illa genera. contineat.

Circa pdictas cōsideratōes sunt dubia Primum est. In plura genera nō possunt pdicari. ut vno sic in textu dicitur. cum tñ i descensu a p̄mo generalissimo vlt. ad speciem specialissimā multa genera pdicantur te vno. Solutio sic nec est sile de generib. subalternis q. in descensu sumuntur. quia nullum eorum p. q. descendit ad opposita dividit genus. et ideo gen? i illis non numeratur. s. est idem illis plus minus coartatum fm. q. est maior vel minor descensus.

Secūdum dubium est

In genus non potest pdicari de differentia. cum tñ ista sit bona pdicatio rationale est animal. et animal est rationale. et rationale est sensibile. et sensibile est ratio, niale. Solutio Alberti. genus ut genus non pdicatur de differentia nec econtra. hoc est genus formaliter acceptum. quia essentia generis et differentie sunt dispergit vnu eoꝝ. se b. ut ponat reliquā ut actus. et cā nō est alia illa. q. id q. est sicut in pōia exīs fm. re nūq. i idez cui formaz actu coincidit. sc̄ret. q. idem eset formaz et formatū. distinguuntur et distinctur. et p̄ficiuntur et ipficiuntur. q. oia si impossibilitat. et tra oēm intellectu. q. oportet dicere q. q. gen? te drā pdicat. vel drā te gñ. vel q. spes refindit. duū de drā vel ecōverso pdicat. Qz drā fm. p̄cretionē quā b. ad suppositū q. informat pdicat. et sic dicitur q. animal est rationale. et rationale est aial. et q. homo est rationa lis. et rationale est homo. et rationale sortes. et sortes rationalis. Quidam tñ dicunt q. drā animal est rationa lis. et econtra rationale est aial. q. duplex est locutio. et rationale potest l. stare formaliter. et sic falsa est locutio q. sic rationabilitas esset animal. vel potest stare pro supposito. et sic est vera. et hoc idem est cum p̄ozi solutiō,

et ex his patet intellectus eius q. hic dicitur. Quod ergo drā est in amplius q. species vel p̄ueribilis cuz specie p̄ealissima patuit i scđo posteriori p̄ metarijs pdicabiliūm porphirij.

Ulidendū autz si in aliquo drām assignauit substātia. Hō em videtur differre substātia a substātia in eo q. vbi est. Quarē eos q. gressibilez volatili dividit aial. icrepant ve lud gressibilez aqtile vbi significet. aut i his quidē nō recte icrepāt. nō em in aliquo. nez vbi significat aqtile. sed quale quid. Nam et si i siccō sit. similr aqtile. silt. auctez et terrestre. Et i humido sit terrestre silt. s. nō aqtile erit. Attamē si qñ significat in aliquo differētia. palam qñ peccans erit.

Hic p. ponit alia p̄sideratōem ad iterimendū definiſionem exp̄e differentia dices si i aliquo q. definitur assignauit drām loco determinatā vel designatā tunc em est definitio iterimenda. Cui? rō est. quia drā est de itrinsecis et essentialib. loc. auctez est extrinsec et accidentalis. Nō em videt substātia. differre substātia vna definita. a substātia alia finita. in eo q. est vbi sue i loco. p̄p. q. eo s. et icrepāt qui gressibile aial. et volatil aiali dividunt aial. eo q. videz cis q. iste dñe dicit in loco vlt. vbi esse. Sz isti nō recte icrepāt. et q. isti incipendi. q. iste differētie non significant vbi. aut loci. et quale quid. aialis sue q. est aial fm. naturār drām bñalez. Et hoc pbat q. aqtile fm. loci i siccō fit si ē avis aqtila et ab aqua remota q. adhuc p. natura est aquatile. Silt. auctez terrestre ē. et restre separati a terra. et si i humido adhuc terrestre est ut bubalus i aqua sequēs cocodrilli. et cum est actu in humido non est aquatile et terrestre. et q. ista non significat loci vel vbi. Et qzis sic assignās drām p̄nes locū nō sit icrepāt. tñ si alijs qñ sue aliqui assignet drāy. ad iteriora et essentialia respiciens Manifestū qñ peccat interimitur drā.

Rursum si drā passionē assignauit omnis passio magis facta abicit a substātia. drā at nō hmōi. Nam magis saluare videt drā cu ius ē drā. et simplr ipsoſible ē cē singulū sine p̄pria drā. Nā cū nō ē drā q. ē gressibile si erit hō. Simplr at ē dōz bñ q. alteraē hñs. nihil horū drā illi. oia ei hmōi cū magis fuit abiciunt a subñia. Quare si aliquā hmōi drām assiguit peccavit. simplr ei si altamur fm. drās. Hic potest alia p̄sideratōez q. ē p. inspectōez drē ad materiaz p̄tracte dicēs. si alijs i definitōe passionē posuerit. p. drā definitio est iterimēda. Appellat at passio i. p̄p. oito non id q. exibñalib. p̄ncipijs ibiecti cā. s. id quo fz qualitatē actu patit id q. alterādo mouet. sic ei asp̄sive passiōez definit dices i libro de passiōib. q. est mot. quo patiendo mouetur q. p̄tinue alteratū. Causa at quare tal' passio loco dñe poni nō detrat ē ista. Quia oia passio fz tal' fac ta i mobili pl. et pl. accepta abicit a subñia. p. tato q. abicit p̄trariū a mobili. Differentia autem non est hmōi q. illa nibil abicit a subñia s. magis p̄ficit substātia. eo q. est te essentialib. rei ita q. impossibile est rem ipsam esse sine

K. iij

Topicon

Differentiā sicut si nō est gressibile tānq̄ drā boīs nō erit
bōmo. Simplr igitur siue vlr dōz ē q̄ fm q̄cūg aliquid
alterat nibil bōz est drā eq̄d tānq̄ bōm alterat. Omnia
ei q̄ bōmī st̄lq̄ fz ea alterat s̄ca bñ h̄ntia ea fz motu q̄
est forma s̄p pl̄cā abijicit a bñna bñca r̄ p̄t r̄num qd
nō facit drā q̄ e ac p̄t r̄ simplx p̄t qd si definimē p̄ ge
nus drām aliquā bōmī passionē assignavit p̄ drā p̄c
caut simp̄l ē nulla alterat fz drās q̄ s̄i bñstantie

Circa tertum est dubium

Quare p. nō docet iterum cœ reūficiēdō ad rē
pus sic ad locū. So^o Alerti om̄es tales q̄stionēs i^o bac
materiā q̄ est ex pbabilib^s struōle p̄t tñ dici q̄ loc^o ma
gis suēt clī dīa q̄st̄p^r? q̄ loc^o est p̄tentiu^s? s̄lauatu^s sicl
drā p̄t̄p^r est mag^c corruptionis p̄ motu q̄ facit di
flare a p̄ncipio id q̄d mouet̄ t̄ iō mag^c apiciendo ad lo
cum q̄ ad tempus conitus consideratio

Tisi alicui⁹ eoz q̄ sunt adaliquid non
ad aliud qđem differentias assignavit
Hā eoz q̄ sunt adaliquid dr̄ne adaliquid - ut in
disciplina speculatīa ēt actīa ⁊ poetica dr̄-
vnūqđes at hoz adaliquid significat specula-
tiua em̄ alic⁹ - actīa alic⁹ - poetica alicuius

Iste est tertius tractatus in quo p̄dōz destruere definitio-
nem respicēdo ad p̄tes totorum vñū. Et h̄z iste tractatus
quicq; p̄tes sive capitula. In p̄ma p̄te p̄tis om̄na hāc obser-
vator̄. Si species definita est de ḡne adaliquid et assig-
nata p̄ dñm nō sit i genere adaliquid. definitio est intermēdia.
Quia eoz q; sunt adaliquid differentie sunt adaliquid
et huius est exemplum in disciplina q; est adaliquid cui
differentie sunt speculativa activa et poetica. et he sunt ada-
liquid quia speculativa est alia speculativa ad finem veri
Activa vero ut dicit p̄bs c̄ habitus est prudentia est alia
ad finem boni Poetica (q; op̄atia est ad finē op̄is ē) q; est
actus literalis ad quē mirabilia fingendo inducunt poete ut ē
palestra exercitamētū bellum p̄ re publica et h̄mōi

Cōsiderādū at̄ si ad qđ natū est singuluz
eoꝝ q̄ sunt ad aliquid definiēs assīguit. H̄az
q̄busdā quid ad qđ natū est singulū eorum q̄
sunt ad aliquid solū est v̄ti. Ad aliud aut̄ nihil.
vt visu ad vidēdū. Quibusdā aut̄ r̄ aliud ali-
quid. vt subtelare quo hauriet aliquis. att̄n
si q̄s definiuit subtelare instrumētū ad hau-
riendū peccauit. Flō enī ad h̄ natū est. Defi-
nitio ei ad qđ natum est ad qđ v̄t̄ prudēs
z circa singulū m̄ia disciplia.

Icōmētē sūcūlū p̄p̄ia d̄ic̄ip̄ia
Hec est sc̄o ps̄ ist̄ capitulū in qua docet interimē
definitionē respiciendo ad totā definitiōnē fin̄ locos in-
trinsecos. Et ponit tres considerationes. Prima est si defi-
nitum sit ad aliquid. et nō ponit in definitiōne id ad qd̄
fin̄ naturā vel arte natūlū est referri. definitio est iterimen-
da. Sunt enī aliqua qb̄ nō pertinet vti ad aliud nisi ad illud
ad qd̄ referuntur fin̄ naturam sicut visus ad videndum
auditus ad audiendum non enī contingit illis vti ad
alio qd̄ ad illa ad qd̄ illa natura ordinavit. Alia sunt qui-
bus contingit vti ad aliqd̄ aliud qd̄ ad illud ad qd̄ fin̄ na-
ta referri. vt subiectare qd̄ est instrumentū extor in me-

dio sciam ad modū nauigare. Quis est ad hoc factus
sit ut transferat liciat filia p̄ libertū. primit tū eo ut ad
bauriendū aquā vel ad aliqd hmoī. Si quis igit̄ defini-
uerit libertare instrumentū ad bauriendū ad qd nō est per
naturā natūlū b̄ fieri posset p̄ libertare peccauit. Quis
non definit ad b̄ ad qd natū est. Definitio vero est ei⁹ qd
ad aliqd natū est ad qd ipso utrū prudēt. et ad qd ipso vni-
tur ap̄ia disciplia circa singula et sic rex̄ subteleri
ad trāsducēdū filia sic nauigata nau ad nauigandum

Ampli⁹ si nō pmi assignauit qn̄ p̄tigit ad
plura dictum esse. vt prudētiā virtutem ho-
minis aut anime. ⁊ nō rōnabil-p̄mi enī ratio-
nabilis prudentia virtus est. Nam fm hocz
animar̄ homo prudens dicitur.

Hic ponit scđaz consideratōem dicens si aliqd definitum dic̄it ad plures fines vñi p̄ ser alter⁹ p̄ accis⁹. ⁊ fm̄ p̄us ⁊ posterius. tūc si non definit ad illū finē ad quē dicens per h̄us definitio est interimēda. Ex⁹ est ut qui definit prudētiā dicens eā cē vñtē aic̄ boīs. ⁊ nō assignauit eā cē vñtem aic̄ rōnal. definitio est interimēda. q̄ prudentia nō p̄cuit boni p̄ se p̄o. ⁊ fz̄ totū fz̄ p̄esçāiam rationalem quia prudentia est in pte rationali vt in subiecto.

Amplius si nō susceptibile est cuius dicit
definita passio· vel dispō· v'l quidlibet aliud.
peccavit. Nam omnis dispositio et omnis pas-
sio in illo nata est fieri cuius est dispositio vel
passio· vt scientia i anima-dispositio existet
anime. Aliqñ autem peccant in talibus vt q̄cū
q̄ dicunt-qm̄ somnus est impotentia sensus
et dubitatio equalitas contrariaꝝ ratiocina-
tionum· et dolor distantia naturalium prius
cum vi. Nam neq̄ somnus inē sensui. Qpor-
teret autem si impotentia sensus esset Simi-
liter autem neq̄ dubitatio contrarijs ratio-
cinationibus. Nleḡ dolor naturalibus pri-
bus inest. Dolebunt enim inanimata si dolor
eis adest. Talis at et sanitatis definitio si est
medio critas calidorꝝ et frigidorꝝ. Necesse est
enī sana esse calida et frigida. Nam singuloꝝ
medio critas in illis est quoq; ē mediocritas.
quare sanitas inerit eis. Ampli hoc qd̄ fit
in effectuum aut econtrario accidit ponere
sic definitientibꝝ. Hō enī ē dolor distantia na-
turaliū s; effectiuū alterꝝ alteriꝝ. Aut ei ppter
imponaz dormimꝝ· aut ppter sonū ipotētes su-
mꝝ. Silit at et dubitatois videbit effectum cē-
triaꝝ eq̄litas rōciationū. Qñ ei i vnaq; rō-
cinatibꝝ nobis silit videtur oia fm vtrungs
fieri dubiramus vt et agamus.
Hic post etiā osiderantes dices si passio definita p alia
sbc q̄ illa qb̄iest· dt̄ ē iterimēda· q̄ ois dispō sive pas-
sio i illo q̄ illa c̄ē dispō sive passio· et ē pscia nā ē fie-
ri i aia eo q̄ exīs dispō aie. Q̄ ē passio definiti detet
ter illud subcīm in quo nata est fieri probat p in tribus

Sextus liber

exemplis. qd siq̄ definens somnum. dicit qd est impotencia sensus fm actū facit. et dubitationē qd est motus rōnū. et dolorē qd est distātia nālū ptium cū violētia. et definitiones s̄e interimēde. qd nō definit illa ad id in qd p̄mo nata sunt fieri ut in p̄mo sbieco. Quia somnus s̄e cām nō est nata fieri in sensu fm actū factō s̄i in organo sensuī s̄ue sensus cois. Nec dubitatio nata ē fieri in rōnib⁹ s̄i in rōne sicut in p̄mo sbieco. Nec dolor p̄mo inest nālibus partib⁹. qd si p̄cedat inesse naturalib⁹ p̄tibus tūc etiā ināta celebit. qd naturales h̄nt p̄tes. Et a litter etiā peccans ē definitio sanitatis si p̄cedat sanitas esse medietas calidor⁹ et frigidor⁹ que multis inest aiat. sequitur enī qd necesse est esse sana. quoniam s̄i medio criter calidat frigida. eo qd singulor⁹ medietas in illis eisdem est. quoq; ut sbieco qd medietas. p̄t qd sequitur qd oībus illis inest sanitas. qd falsū est exq; sanitas est habitus aialis tm̄. Unū si bec qd dicta s̄e nō inest sbieco s̄i in. sunt ip̄is sicut causis effectivis. tunc p̄dixerit accidit ponere in suis effectivis. aut econ effectivis cām in ip̄a Ex̄. et sic definit somnum vel dubitationē vel sanitatis. nō enī ut sbieci est dolor et distātia naturalis partib⁹ distātia naturalis p̄tūt est sua effectivis. et dat rō ista p̄ cām efficientē. Nec impotēcia sensus ē somnus p̄ essentiā. Cū enī ad locū digestionis reuocat ab exteriorib⁹ organis sensuī calor et frigus s̄i corde frigiditas in sensuī organis et impotēcia efficiunt sensus ad sentire fm actū. s̄ic efficiat somnus. qd est ligamētū sensuī. et impotēcia sentiendi. Et in talib⁹ nō est sensus ut in sbieco p̄mo. alterz enī istoq; est effectivis alteri ip̄oq;. aut etiā p̄t fm potēcia sentiendi dormim⁹. s̄i vero est et eouerso p̄t so- mū qd sensuī ligamētū. impotētes ad sentiendū sumus. s̄i est versuī. qd p̄mo inducit somnus p̄ sentiendi impotēciā. inductō at somno. frigiditate exteriorē s̄ibrepē te ex somno tenent sensuī organa. nisi resoluant ad sen- tiendū fm actū. Sicut at in alio exēplo dubitatoris nō posse in sbieci s̄i cā efficiēt qd cōtraria rōnū. ita ut dubitatio dicat ambigua. Qnū enī cālētū s̄ue sūlīter ratiocinatib⁹ nob̄ oīa vident. tunc dubitam⁹. utrūq; qd illo rū agam⁹ vel alteri p̄feramus.

Ampli⁹ fm tpa oīa s̄iderādū sic vbi dissonat. ut si imortale definitū aial. nūc incorruptibile ēē. Nā nūc incorruptibile aial. nūc imortale erit. aut hoc qdem nō accidit. Duisib⁹ enī est nūc incorruptibile ēē. aut enī. qm̄ nō corrūpi nūc s̄cat. aut qm̄ nō possibile corrūpi nūc. a qm̄ hmōi ē nūc ut nūc corrūpi possit. Qnū ḡ dicim⁹ qm̄ nūc incorruptibile nūc est aial. nō hoc dicim⁹. qm̄ nūc tle est aial. s̄i ut nunq; corrūpi possit. hoc at imortali idē erit. Quare nō accidit nūc idem imortale ēē. Sed tū sic vbi accidit qd fm definitiones qd dem assignatū est inesse. nūc vel prius. Qd v̄o fm nomē nō inesse nō erit idē. Utenduz ergo loco hoc quēadmodū dc̄m est.

Terminato p̄blemate definitōis penes essentialia t̄minādū est idē. p̄blema penes ea qd definitionē p̄parat ad definitū p̄sequitū fm identitatē. Et est p̄ma p̄sidera⁹.

ista. Utenduz est an definitio cōsonet definito fm dia- tpa. vel si alicui in aliq; tpe dissonet. qd est interimēda. et siq̄ definit aial imortale. qd est nūc incorruptibile aial. definitio est interimēda. qd nūc incorruptibile nō est simpli incorruptibile. Ita qd hec definitio. nōc. deēminēt incorruptibile. Aut forte dicendū est qd in exēplo inductō nō ē instātia vera. qd p̄ esse definitio. qd qd dicit nūc incorruptibile esse. dubitū est. et multos p̄t bec sensus. Aut enī incorruptibile dē ab actu corruptiōnis. et sic dē nūc incorruptibile qd nūc corrūpi. et b̄ nō est definitio imortalis. Aut incorruptibile dicit p̄uationē potēcie corruptionis nō simpli. s̄i sit sensus qd incorruptibile dē qm̄ impossible est corrumpi nūc. et sic iterz nō est definitio imortalis. Aut incorruptibile dicit p̄uationē potēcie corruptibilis simpli. et tūc ta- le sic dictum est incorruptibile. s̄i est qd hmōi sit nūc qd nunq; corrūpi. et hoc mō posset esse definitio imor- talis. Qnūḡ dicim⁹ qd incorruptibile nūc. ē aial. nō di- cim⁹. s̄iderādū qm̄ tale aial. qd nō corrūpi. s̄i ondīm qm̄ nūc tale est. qd nunq; corrūpi. vel corrūpi posset. et hoc mō est definitio aialis imortalis. Prop̄ qd nō accidit fm b̄ tps p̄ns tm̄. illud idem imortale esse. s̄i dicim⁹. b̄ v̄ nū sic s̄iderādū ēē. si fm oē tps seq̄. p̄ns. p̄teritū. futu- rū. Qd at fm nō definit ad qd aptat definitio accidit alioq; nō inesse. nō erit idem nūc et p̄t. Hociḡ loco co- sideratōis. qd mltos b̄ sensus nō simpli. s̄i oīm sensus veendū est. s̄i soli in sensu in quo dicit noīs definitio sicut tacitum est.

Respiciendū ast et si fm aliud qd magis dē qd definit. qd fm assignatā rōnē. ut si iustitia potēcia equi distributiva ēē. Justus ei magis qd eligit equuī distribuere eo qd p̄t. qd re nō erit iustitia potēcia equi distributiva. Nā et iust̄ erit maxie qd possit equuī distribuē.

Ista ētia ps b̄ cap. in qd p̄bs doc̄ interimēte techni- tionē inspiciēdo p̄uationē fm magis min⁹. et fm equē se- bñtia. Et p̄t sex s̄ideratōes. Prima est Si definitū ē magis definibile s̄i alia definitōne qd fm iustā tle interimē- defi v̄m. Ex̄ ē ut si iustitia sic definit. Iustitia ē p̄on equi distributia. v̄l. discreta. tūc a siugato acci⁹ qd p̄t alio magis ē definibilis iustitia qd p̄ p̄on. Just⁹ ēt magis dē te- fini⁹ qd diligat equi distribuere qd qd p̄t. et qd iustitia magis electio v̄l. dilectio distributis equi dē qd p̄on. qd interē- p̄ea erit defi⁹. qd fm b̄ nō erit iustitia p̄on qd qd distributia qd enī hitus ē volitari⁹ magis iustē ēt elcone qd ēt p̄tate. nisi icelliga⁹ ēt p̄tate qd cōfūtū ex habitu. si nō de b̄. p̄ cedit definitō. s̄i p̄on qd infinita ēt an actū. Si enī iusti- cia p̄on esset equi distributiva. tunc etiā maxie esset ius- tis qd maxie posset equi distribuere.

Amplius si res qdem suscipit magis. qd aut fm definitōes assignauit nō suscipit. aut econtrario qd fm definitionē assignat susci- pit. res aut nō suscipit. et aut et vtraq; susci- pere. aut neutra. siqdem idem est qd fm defi- nitionē assignat rei.

Topographia

Nicenit scđani p̄siderat̄ dicas si res definita suscipit magis et min? et nō definitio ipsa aut ecōtra definitio suscipit magis et min? et nō res definita definitio erit in termina op̄z em aut utraq suscipe magis et min? aut neutr eo q̄ eadē est definitio definito

Ampli⁹ si suscipit qdē vtraq^s magis non
silāt augmētū sumūt vtraq^s vt si amor p̄cu
piscetia coit⁹ ē hā mag^s amās nō mag^s cōcu
pisci coitū Quare nō sil⁹ vtraq^s suscipiūt ma
gis Oporteret at si leadē essent.

Ille post tertiam considerationem dicitur si definitio et definitum est interim etiam ut si amor apud physicos a deo cupient coitus est forte punita amante etiam quod appetit coitum propter quod non sicut utrariusque in codice magis suscipiunt oportet tamen hoc si idem sunt definitio et definitum.

Ampli⁹ si dnob⁹ aliquo ppositis de quo
res magis dī h̄ fīm definitōem min⁹ ut si ignis
est corp⁹ subtilissimū ignis cīm magis flam-
ma q̄z lux oportet aut vtraq; magis eidez
inesse si eadem essent

Hic pot̄ q̄tā p̄siderat̄em dices p̄pando definitōem ad definitū. si positis aliq̄b̄ duob̄ vt s̄i definitio et defini-
tū cōpēn̄ vni tertio. de q̄ res definita d̄ fū magis. et de
finitio fū min⁹ definitio ē inter iūnēda. vt si ign̄ dicat̄ s̄b
cūlissimū corp̄ nō v̄z definitio. Lū em̄ tres s̄nt sp̄es ign̄
in materia aliena. sc̄z carto-flāma. & lux ign̄ ē est definitio
tū magis ē flāma q̄z lux. qz natural̄ q̄liens ignis q̄ ē esse
cōbūstū magis p̄cūt̄ flāme q̄z luci. p̄z ḡ q̄ nō est definitio
q̄d p̄ definitōe assignatū est. qz virat̄ḡ hoc est definitio
nem et definitū eidē ince oportet si reca ē et definitio

Rursus si b̄ qd̄ sitr vtrisq; inē pposit̄ illō
aut̄ nō sitr vtrisq; sed alteri magis

Hic potest quæcūq; considerationem dicere si propositis duob; de definitio et definitus nō insunt eūlē ill; b; alter uero finis magis et alter finis min? intermixtus definitio. Et rōbus; è q; re definitio et definitus idē dicit finis formā et nō dicit nisi q; re definitio dicit explicite qd; definitus; dicit implicite qd; q; eūlē insunt illis quib; insunt

Ampli⁹ si ad duo definitionem assiguerit
¶m alterutꝝ. vt bonū qđ p̄ vīsum. aut p̄ au-
ditū delectabile. ⁊ ens qđ possibile est pati
qđ aut facere. Si lēm idē ⁊ bonū ⁊ nō bonū
est. sīlīr aut ⁊ ens ⁊ nō ens. Nam p̄ auditū dele-
ctabile idē bono erit. Quare qđ nō delcābile ē
p̄ auditū nō bono idē. Nam eiſdē ⁊ opposita
erūt. opponit̄ at bono qđē nō bonū. p̄ auditū
at delcābili. p̄ auditū nō delcābile. palā ḡ
qm̄ idē p̄ auditū nō delcābile nō bono. Si
ergo aliquid p̄ vīsum qđē delcābile. p̄ auditū
aut nō bonū ⁊ nō bonū erit. sīlīr at ostēdem⁹
qm̄ idem ens ⁊ nō ens est.

Hic ponit sextā consideratiōem dicēs si te aliquo definitōto assignent due definitōes p distictōnem. ita q̄ utrāq̄ sit definitio diuinum puenies definitio p alterutro nō vñ. Ex̄ est. vt si q̄s definities bonū dicat ip̄m cē p visum v̄l aut dictū telecābile. vel definitiā ens sicut de tociū hoc qd̄ pos sibile est. i. aptū natū agere v̄l pati nō vñ. Lū? cā est. q̄ se queret q̄ sūl esset aliqd̄ bonū t̄ nō bonū. ens t̄ nō ens qd̄ est impossibile. Seq̄ia p3. q̄ definitio t̄ definitiū sunt idēz et q̄cūs sūl eadē eoz opp̄olita sūl eadē. sicut si bō ē aial rō nale mortale. nō aial rō nale mortale erit nō bō. si ḡ dele ctabile fm̄ auditū sit idē bono. nō delectabili fm̄ auditū erit idē nō bono. & delelectabili fm̄ visum nō est delectabili fm̄ auditū fm̄ q̄ h̄mō. ḡ ip̄m erit idē nō bono. t̄ p̄se quēs idē erit bonū t̄ nō bonū. Et eodē mō idē erit ens t̄ nō ens. q̄ si ens est idē ḡ definitōem ei qd̄ pati p̄t. tunc qd̄ nō p̄t pati erit idē nō enti iuxta exemplū datum t̄ sic idē erit ens nō enti si sic def definitio.

Circa textū expositū mouet q̄stio
Vtq; definitio q̄ditatiua debet de-
finito duemire s̄m om̄ia tpa

Et vide q̄ nō q̄: q̄ tūc̄ nō s̄t f̄m oēt̄p̄s: nō s̄g de sein
uic̄ s̄t verificabiliā. Sed m̄ltē s̄t definites & definita
que nō s̄p sunt ḡ sequit̄ q̄ definitio nō d̄z auenire definiti
o f̄m oia ep̄a. M̄liz p̄baſ: q̄ de p̄tingetib̄ sicut sunt
eclipsis lune-terremot̄: & qualr̄ oia naturalia. Pro
veritate q̄siti ē snia p̄bi: & ponit̄ iste discursus.

Maior. **E**sse q̄ditatiū est esse v̄lis eēntie
qd̄ est incorruptibile. nec fm̄ rē nec fm̄ intel-
lectū ab ip̄a re sepabile. **D**ior. Tale expli-
cat q̄dītatiua definitio p̄ueribilis cū definito
per pr̄cipia eēntialia differēs p̄ hoc a q̄libz
notificatōe alia. **L**ōclo. **I**ḡr̄ definito q̄dī-
tatiua p̄ueit definito yniuersalit fm̄ oīa tēpa.

Maior p̄bas q̄r p̄iculariū nō ē definitio q̄ definitiū est v̄lis c̄entia, p̄ius autē ac' ei' untrāscītū siue formalē c̄entia est eē de se exercere qd appellat alie p̄as forme et q̄r tale esse ē v̄la ḡest incorruptibile. **E**t q̄r est c̄entialē nō est fm̄ rē nec fm̄ intellectū id est nec in sc̄o a opatōe intellect̄ nec in p̄ma ab ip̄a reseparabile, q̄p̄ implicatōem cōtradicōis. **M**aior p̄ ex declaratōe q̄stiois sup̄d' disp̄itate vbi posita fuit q̄druplex definitio q̄r potissima ē qui dicituā. **L**ōcōl̄ seq̄t ex p̄missis. **A**d obēm ē dōm q̄ cōtingētiū taliu nō est definitio fm̄ q̄ q̄ng s̄l i q̄ng nō sunt. **E**orū ē definitio in q̄ntū sp̄ s̄l sunt aut sp̄ in q̄ntū re feritur ad suas c̄as. **C**ui' est q̄' "eclipsis sp̄ est posita inē positōe terre int̄ sole" - sic etiā eoz q̄ nō sunt sp̄ sunt ē de mōstratio in q̄ntū semp̄ sunt sequitur.

Circa textum expositū sūt dubia.

Primū ē quō sī hūt incorruptibile et mortale **S**o^o
incorruptibile ē in pl^o q̄ immortale q̄r immortale p̄prie est
et cui^o vita incorruptibile atq̄ op̄ponit̄ corruptibile qd̄ ē
cōpositor et strātoris vel eoz q̄ sup̄ talia delata sunt et
formē eoz si corruptibile ē dñs sic ab aptitudine
et nō ab actu et sic saluat inesse ut in cōmētarijs predice
būlium dictum est

Sextus liber.

Scđm dub. Quođ debet intel-

ligi ignis flama est magis ignis q̄ ignis lux. Solo Albī Hoc intelligit q̄ ad p̄petuātē sine q̄litate ignis q̄ est esse v̄stiuū sive cōbustiuū sic enī flama maḡ b̄z ē i-
gnis q̄ lux. q̄ ignis cadens in mā terrea. flama āt fu-
mus accensuš lux āt in vaporē ad formāt̄ s̄btilitatē
aeris adensatiz a fr̄estri depurata micaz̄ illuminās.

Tertiū dub. ē Quođ dicit p̄hs

q̄ definitio nō d̄z dari p̄ disiunctionē. cū tū in multis loci
sic faciat ut in p̄p̄ peri b̄menias. t̄ in p̄p̄ posteri. Solo
Albī Definitio p̄ dupl̄ dari p̄ disiunctionē. Uno mō
sic q̄libet p̄s seorsūr diuinū possit ēē definitō. t̄ sic nō
deb̄z p̄ disiunctionē dari. Alio mō p̄ p̄ disiunctionē dari sic
q̄ ambe p̄tes s̄il sup̄e s̄b disiunctionē. circulo quanf nob̄
vnā diaz ignota t̄ sine tō definitio. t̄ b̄ nō ē in conueniēs.

Ampli⁹ t̄ in generib⁹ t̄ in d̄ntijs t̄ i alijs
obus que in definitione sūt assignat̄ eos
q̄ definitiones p̄ noibus faciūt p̄siderare si
q̄d dissonat. Si āt sit ad aliquid q̄d definitur
aut p̄ se-aut f̄m gen⁹. P̄siderādū si nō dictuz
est in definitione ad q̄d d̄z. aut ip̄m aut fz ge-
nus. vt si sciam definitiūt opinionē ratā. aut
voluptatē appetitū sine tristitia. Sis enī ad
aliquid subnā ad alterz. eo q̄ idem fuit vnicui
q̄ eoz que sūt ad aliquid esse ad aliquid quodā
mō se h̄re. Oportebat ḡsciaz dicere opionē
scibilis. t̄ voluptatē appetitū boni. Silr āt
er si grāmaticā definitiūt sciam tr̄az. ož ei aut
ad q̄d p̄p̄ d̄z āt ad q̄d gen⁹ i definitōe assigri.

Istud et̄ cap. b̄ tractat⁹ in q̄p̄hs docet interimere
definitionē ex p̄te generi t̄ d̄nti simpli. t̄ b̄ p̄p̄ facit sine
circūstātā. Quo ad p̄m̄ ponit tres co-
siderationes q̄bus p̄mitit vnu documentū q̄d est tē. Tō
lentes interimere definitionē in generib⁹ t̄ d̄ntijs v̄ in
obus alijs q̄ se assiget in definitione ut meli⁹ videat q̄d
p̄sonar definito v̄ dissonat. ož in spāli p̄siderare ea q̄ se
quātūt. Prima igit̄ p̄sideratio ē Si in definitōe ali-
cūl q̄d d̄z ad aliquid. vel p̄ se xl̄ f̄m gen⁹ sūl. nō ponit il-
lud ad q̄d sūl definitiūt d̄i. tal definitiūt ē interimēda p̄p̄
teret ut deute d̄ntie q̄d ēē in definitōe. Et rōb̄ est q̄
xp̄p̄ est ip̄i ad aliquid qdāmō ad aliud se h̄re. t̄ iō nō fini-
tur intellect⁹ eis n̄t ad aliud. Lui⁹ ex⁹ est ut siq̄s sciam
q̄ est ad aliquid f̄m dici definitiūt dicat q̄ sciam est opinio ra-
ta. i. firma. aut voluptatē definitiūt dicat. Voluptas ē ap-
petitus sine tristitia. definitiones s̄i interimēde. q̄r ois
ibātia eo q̄ sunt ad aliquid est ad alterz. iuxta definitiūt
nē in p̄ntis posicā. t̄ iō in definitōe oportet ponere id
ad q̄d est definitiūt. Et sic definiendo sciam oportebit di-
cere q̄ est opinio scibilis. sive eius q̄d est scibile. t̄ ope-
rēt definiendo voluptatem dicere q̄ voluptas est ap-
petitus boni sive boni delectabilis. q̄r ad hec sunt scia t̄
voluptas. Silr si alijs definitiūt grāmaticā dixit. Grā-
maticā esse scioz tr̄az. peccauit. q̄r oportebat i definitōe
relatiūt id ad q̄d p̄ se d̄i. vel ad q̄d fz sūl gen⁹ assig-
re. Aut si alicui⁹ ad aliquid dicti nō ad finē assi-
gnavit. finis autē in uno quoq̄ est q̄d opti-

mū. aut cui⁹ gratia alia. dicendū q̄ aut opti-
mū aut v̄ltimū. aut p̄cupia nō delcābilis sed
delcātōis. nā p̄pter hanc t̄ delcābile eligim⁹.

Hic ponit scđam p̄siderationes. d. Si alicui⁹ dicti ad
aliqd f̄m sp̄m est alijs finis. t̄ nō definit p̄ illū finē. in-
terimēda est definitiūt. Lui⁹ rō est q̄ finis in unoq̄ ge-
nere est qd optimi. p̄ optimū āt danda est definitiūt. aut
finis est cui⁹ gratia oia alia sūt. p̄p̄ f̄b̄ dōm̄ est id q̄d o-
ptimū v̄el lūsumū. vt si definit p̄cupia. nō rebet defini-
tiūt p̄ hoc q̄ est appetit delcābilis. b̄ delectationis. q̄r ni-
hil est delectabile nisi p̄ delectationem. p̄pter eā dele-
ctabile eligimus.

Considerandū autē et si generatio est ad
quā assignavit v̄l actus. nihil enī taliū finis
nā magis egisset generasse finis q̄s fieri t̄ a-
gere. aut nō in oibus verū hmōi. pene enim
plurimi delectari. q̄re agere magis finē facit
et q̄s egisse.

Hic p̄t etiā p̄siderationes. d. Considerādū ē si in defini-
tione eoz q̄ se ad finē p̄ fine pona⁹ actio. v̄l opatiū. v̄l a-
ctū. sive factū. cō. q̄r v̄l p̄p̄ d̄z. In q̄busdā finis ē actio
in q̄busdā āt actū sive opatiū. Quia si in definitione p̄
fine pona⁹ actio sive opatio. definit⁹ videt ēē interimēda
q̄r actū sive opatiū maḡ. videt h̄re rōnē finis q̄r actō sive
opatio q̄r videt ēē via ad opatiū sive actū. Licet in q̄busdā
tū opatiū q̄d grece vocat̄ apoclepsia nō ē finis. q̄r plerū
q̄s oēs pene volut maḡ delcāri in fieri q̄s quiesce a dele-
ctari sive p̄fecisse. p̄p̄ q̄d in talib⁹ agere magis finē faci-
unt. p̄ponit q̄s egisse.

Circa textū est v̄mēdū dub. An
simpli relatio fz ēē sūt ad alia q̄ ad correlatio. So⁹
Albī Nō. q̄r p̄ fili⁹. dñs fu⁹. t̄ hmōi ad alios finis nō
se n̄t ad ea q̄ dñs. Alia v̄l se relatio a formis absolut⁹
imposita. h̄ntia respic̄t p̄suctū ad alia. vt scia. p̄cupia. et
hmōi. t̄ illa se etiā ad act⁹ p̄p̄ata. p̄pter id ad q̄d dicunt.
p̄cipue q̄n nosant̄ dispōnes v̄l habitus potentiar⁹ acti-
uaz v̄l passiuaz.

Rursū in q̄busdā si nō determinauit q̄lis
vel q̄nti vel vbi. vel f̄m alias d̄ras. vt ambū
ciosus q̄lis. q̄nti appetens ē hōris. nā oēs
appetut honorē. q̄r nō sufficit ambiosum
dicere q̄ appetit honorē. sed addēdū dictas
d̄ntias. Silr aut̄t auarus quātas appetit
pecunias. aut luxuriosus circa quales volu-
ptates. non enī qui q̄libet voluptate retineat
luxuriosus d̄i sed q̄ circa alijs. Aut rursuz
si definitiūt noctē v̄mboram terre. aut cylimon
motū terre. aut nubē densitatē aeris. aut vē-
tū motū aeris. addēdū enī q̄nti. vel qualis
aut vbi. t̄ a quo. Silr aut̄t et in alijs talibus
relinquēt d̄ram quālibet. nō indicat quid ē
esse. ož āt sp̄ ad indigens conari. nō enī quo-
libet mō terra mota. neq̄ q̄ntacūq̄ cylimon
erit. Silr aut̄t neq̄ aere quolibet modo. ne-
q̄ q̄nq̄ motu aeris ventus erit.

Topicorum

Ista est sc̄a p̄s isti⁹ caplī in qua p̄bs docet interime
re definitōem respiciēdo ad circūstātias termīoꝝ in de-
finitōe positorꝝ. Et circa hoc ponit tres cōsiderationes.
Prima est si aliqd dicat ad aliqd nō similit̄ b̄m circū-
stātias vel p̄dices. et tales circūstātias determinatur
per dīas in definitōe interimedā est definitio. Ex⁹ est ut
si q̄s dicat ambīcōsūs ē q̄ appetit bonor̄. et nō determinat
qualē bonor̄. q̄s obi-vel quō vel b̄m alias bonorū dīas
definitio est interimedā. q̄s appetit bonor̄. cū sit de-
per se appetibilis. et sic nō est viciōsum. simili appetere
bonor̄. t̄dō dī addere rbi appetit quō q̄n qualēt̄ quātū.
et sic abīcōsūs est q̄ appetit bonor̄ sibi nō debitū. Silt
q̄n definitiā auar̄ nō sufficit dicere q̄ appetit pecunias. q̄a
hoc est in oīb̄ oībus cōs̄s dī addere circūstātias q̄liter
et quātū et vbi. et ppter qd et h̄mō. Et eodē mō cū dī luxu-
riosū nō dī ab oīm amore voluptatis. dī addere ppter
quas t̄qles et q̄n et vbi. et ppter qd et in quib̄ appetit vo-
luptates. sedā in quib̄ voluptatis retinetur. Rursum in
naturalib̄ alīs definitiēs cylmon. i. casum terre. nō suffi-
cit dicere q̄ cylmon ē mot̄ terre. dī addere vñ et q̄tū
et q̄le et vbi et q̄n et alias circūstātias. Aut etiā si nubem
definitiēs dixit. cā ee aere p̄densitū nō est definitio suffici-
ens. dī addere ex q̄t qd et vbi et q̄n sit aer cōdesat. Aut
etiā q̄ definitiēt̄ esse motu aeris nō sufficiēt̄ definitio.
Quia dī addere qua de causa. vbi et q̄liter et h̄mō. Si
mūlīcē aut̄ est in oībus alijs. q̄ in oīmib̄ talib̄ q̄ reliq̄
aliquā dīas circūstātias. in alijs talib̄ circūstātias nō
dicit qd est esse cū in oīa a circūstātias ē trahāt̄ b̄mālē
b̄m suū nomē. Operet em̄ sp̄ in definitōe conari ad id
quo definitiū indiger ad optimi ēē declaratiōē. nō enī
quoliter nō mora terra est terremot̄. dī dicere q̄ quā
to vaporē terrestri. et a q̄ta soliditatē solidi p̄ quā vaporē
euaporare nō possit. et inclusus moueat terra si cylmō ēē
detextat. Silt etiā nō q̄libet mot̄ aeris est ventus.

Ampli⁹ in appetitiōb̄ si nō appositiū est qd
videf̄. et in quātis alijs p̄uenit. vt q̄m volup-
tas appetit boni. cōcupiscētia aut̄ appetitus
delcātōnis. sed nō apparetis boni v̄l delcābilis.
Plerūq̄ em̄ later appetētes qd bonū vel
delectabile est. quare nō nccāriū bonū. v̄l dele-
ctabile ēē. sed apparen̄s tm̄. oportebat ergo
sic et assignationem facere.

Hic ponit scđam consideratōem q̄ est ista. si in definitō
ne appetit nō appona id qd videf̄ definitio ē interimedā.
Et rō hui⁹ cl̄. q̄s oīs appetitus vissis mouet. q̄ nihil
mouet appetitū nisi qd est apparetis bonū. et ppter q̄ si sit
bonū v̄l apparetis. Et istud qdem videt op̄z apponi
in oībus circūstātias in q̄tisq̄ alijs circūstātias con-
sonet v̄l dissonet b̄m nomē definitio. Ex⁹ et cū dī volu-
ptas est appetit boni. aut cū dī cōcupiscētia appetit delcābi-
lis. si nō addi⁹ appetit v̄l cōcupiscētia est apparetis boni v̄l
delcābilis nō valēt definitio. cū tñ nō moueat appetitū vel
cōcupiscētia nisi apparetis bonū v̄l delcāibile. Plerūq̄
em̄ later hoc est quib̄ apparet qd vel quid sit bonū. v̄l de-
lectabile b̄m v̄tēt̄ et mouent ad apparen̄s tm̄. ppter qd
nō est nccāriū bonū esse p̄ cuius appetit est voluptas.
neḡ necesse est delectabile esse p̄ se cui⁹ appetitus ē cōcu-
piscētia. sed detextat dici apparetis bonū. hoc em̄ in eo q̄ ap-
paret facit voluptatē et cōcupiscētia. Tñ sic p̄ apparen̄s

bonū oportebat assignatōem facere voluptatis et concu-
piscētiae. vt ḡualiter esset oīs voluptatis et cōcupiscētiae

Si aut̄ assignauerit qd dc̄m ē in sp̄s di-
cedum cū q̄ poit formas ēē. nō em̄ est forma
nulli apparetis. sp̄s at̄ ad sp̄m videf̄ dici-
vt p̄ se cōcupia. p̄ se delcābilis. et p̄ se volup-
tas per se boni apparetis at̄ boni nō erit p̄ se volu-
ptas neq̄ apparetis delcābilis p̄ se cōcupia. in
cōtēnēs em̄ est esse p̄ se apparetis bonum vel
delectabile esse.

Hic p̄bs iuebit p̄tra plōnē dices. si q̄s definitiēs volu-
ptatē et cōcupiam assignauit qd dc̄m ē i. apposuit in defi-
nitōe q̄ voluptas ē apparetis boni. et cōcupia apparetis de-
lectabilis. tūc adhuc q̄ vult interimere definitōem dī cā q̄
assignare reducere in formas sue sp̄s separatas boni et de-
lectabilis. sicut fecit plo. q̄ posuit ideas sue formas. separa-
tas q̄ cāt̄ cā sensibiliū. si em̄ hoc ponat tūc appetit nō
poterit definitio sicut nūc est definitio. s. q̄ ē apparetis bo-
ni. v̄l q̄ ē appetit delcābilis. Quia plo dixit q̄ nihil difi-
nit vel p̄stituit qditatē b̄mālē rei nisi separata. v̄l impossib̄i-
le est cē aliqd bonū appens separata. q̄ista nō p̄it cē defini-
tiāa voluptatis et cōcupia b̄m em̄. Et at̄ bonū apparetis nō
pot cē separata p̄z q̄ apparetis et apparetis ē cāt̄ et formas
nō h̄z extra cū cui apparet. et ḡ diversa apparetis
delcābilis. Sp̄s at̄ separata ad sp̄m videf̄ dici in oībus
definitōib̄ sicut res ad rē. et ita se h̄c q̄ oīm eoꝝ q̄ qdī-
tate s. faciēt̄ s. sp̄s q̄s ēē cī. qd est qd ita sc̄. p̄ se cō-
cupia separata in sp̄b̄. sit p̄ se delcābilis in sp̄b̄. et p̄ se vo-
luptas in sp̄b̄ sit p̄ se v̄tēt̄. Apparetis at̄ boni nō erit p̄
se voluptas neq̄ apparetis delcābilis p̄ se cōcupia. q̄ v̄tō
sum ē incōcupis et appens bonū v̄p̄ se separata. Et silt in
cōcupis est appens delcāibile et separata p̄ se eo mō q̄ plo
posuit v̄la et sic ista q̄ s. appens bonū et appens delcāibile
nō p̄it qditatē definitio v̄l voluptate et cōcupiam. Quia ni-
hil b̄m em̄ facit qditatē b̄mālē alīc̄ qd nō ē separata. alīc̄ em̄
tal definitio nō p̄t cē cāt̄ et mediū in demōstratōne

Ampli⁹ si sit q̄dē h̄t̄ definitio considerādū
in illō qd h̄z. si at̄ h̄nt̄ in h̄t̄. Silt at̄ et in
alijs talib̄. vt si iuuatio ē qd delcātō. et dele-
ctat̄ iuuat̄. v̄l at̄ d̄dm i. h̄mō definitōib̄
quodāmō p̄la v̄no accidit determinatē defi-
nitio. nā q̄ sciāt̄ definitio quodāmō et igno-
rātia definitio. Silt at̄ sciū et nesciū et scire
et ignorare. nā p̄t̄ palā sc̄. et reliq̄ quodā
mō palā fūt̄. p̄spiciēdū at̄ i. oīb̄ talib̄ ne qd
diffonet ei c̄ elemēt̄ v̄tēt̄ ex h̄t̄ et iuuat̄

Hic p̄t̄ consideratōem tertia q̄ē ista si aliqd forma aut̄
habit̄ dicat ēē definitio. vidēdū est vtz etiā h̄z illū ba-
bitū sit definitio h̄nt̄ p̄ locū a iuuat̄. si em̄ nō ē tunc
interimedā definitio. Et ecōverso considerādū ē si h̄z nō sit
definitio h̄nt̄. tūc nec habit̄ erit definitio h̄t̄. silt at̄ et
in alijs talib̄. ex⁹ et. vt si delcātō sit qdā iuuatio. tunc
delectat̄ erit qdā iuuat̄. Silt at̄ v̄lēt̄ interimere tales
definitōes d̄dm ē et considerādū q̄ in h̄mō definiābilis. ac-
cidit p̄ q̄ gnōscit definitōem v̄tēt̄ iuuat̄. qdāmodo
cognoscit et reliquū. et q̄ sit definitōe v̄tēt̄ oratōe sat̄

Sextus liber

etā definitionē alteri? Ex^m est ut qui sciām definiuit qdāmō p oppositū ignoratiā definiuit. Sī autē qdāmō definiuit bīs p iugata. vt sciens siue scientē t inficiens sī est inscientē. si sic liceat dicere. et etiā qdāmō sciret igno- rāre definiuit. Nā pmo. b est pncipali palā faceo p de- finitionē. et reliq' opposita t iugata qdāmō palā fuit. In oībus iīgī pspiciendō est talib' oppositē t iugatis neqdī dissont et q vītū elementis. b est pncipiis definitiōmis. t pspiciendō est ex oppositē t iugatis mītā dicta. et si aliqdī dissont definitio ē interimēda.

Ampli^m in his q aliquid sūt cōsiderād. si ad qd gen^m assignat^m t spēs qdem ad illud assi- gnat. vt si opinio ad opiatū. et qdā opio ad qdā opinatū. t si mltiplex ad submultiplex t qdā multiplex ad qdā submultiplex. Si

āt nō sic assignat palā qmī peccat. Istud est^m capi in q oīt qīterimēdefinitio p locos extrilecos tā in oppositō fm genera oppositor. qdā sūtibus vī iugat^m sūtōs. Et in opposita pīmū ē ipli- cīdō in relatiōne. qī pl^m hīt de eūtate. exq vtrūs eo rū estēn acu. Et ponit duas p̄siderationes. Prīma ētī in relatiōne assignata definitio ei qd est ad aliquid. gen^m p sūtū in definitioē ad aliquid. vtz etiā spēs suo mō sit ad aliquid. sī spēaliter. sicut gen^m generaliter. et si nō. interi- mēdefinitio. Et^m pmo est in relatiōne qmī dīcī sūt ad aliquid. sicut opio dīca ē ad opinatū. Et qdā scīl spālis opio ad qdā siue spēale opinatū. Et sīl. si qdā multiplex dī ad submultipplex in genere. vidēdū ē vtz qdā spēale multiplex in sīdīca ad qdā submultiplex. Si āt defin- tio nō sic ordinat. vī gen^m in definitioē. interimēdefinitio.

Vidēdū āt et si oppositi oppōita definitio- vi si dimidiū q oppōita ē ei qē duplīc. nā si duplī ē qd i eq̄li supat. dīdū qd i eq̄li supat. Hic ponit scđam p̄siderationē qdī ista. Assignata definitio alicui^m relatiōne p̄siti. vidēdū est vtz correla- tūi oppositi sit opposita definitio. et si nō. interimēdefi- nitio. Ex^m est ut si dupli definitio est qd fm̄ mediū su- perat eq̄le. tūc dimidiū est qd in eq̄li p̄e supat a duplo.

Et i p̄trarijs āt sīl. nā hīj hīrīa definitio erit fm̄ vñāqñqz pplexionē hīrīoy. vt si iuuatiū idē ē qd effectiū boni. no ciū effectiū mali aut corruptiū boni. alterz. enī horū. hīrīu est hīrīum ēē ei qd ex pncipio dcīm est. Si ḡ neutrū. hīrīu est ei qd ex pncipio dcīm est. palā qm̄ neutrā erit eaz q posteri^m si assi- gnata definitio hīrī. qre neqz q ex pncipio assignata est definitio recte assignata est.

Hic p̄bs ponit tres p̄siderationes in hīrīs. qd̄ p̄ma su- milis est. prime sequenti^m. t est Cōtrarioz. cōtrī se rati- onē siue definitionē fm̄ etiā vñāqñqz cōtrīoy. pplexionē de qbus cōplexionib⁹ in rō b^m dīctū est. vt Ju- uatiū siue nocīū sūt cōtrīa. Si ḡ iuuatiū est effectiū boni. no ciū est effectiū mali t corruptiū boni. Cōtrī enī in qntū sūt cōtrīa. opposita. relationē batē ad inuicē. Alterz enī horū. hīrīu est cōtrī enī ei qd ex pncipio dīctū est. qd̄cīp̄ horū ex pncipio assignat^m. al-

terz erit ei cōtrīum. iuuatiū sūt ad nocīū. et ecōn bo- nū et malū. Si ḡ neutrū est cōtrīum ei qd ex pncipio dī- cītū est. palā qm̄ neutrā erit eaz q posteri^m sūt assignata. definitio cōtrī. qre neqz illa q ex pncipio assignata est. definitio recte assignata est.

Qm̄ autē queda hīrīum p̄siderationē alteri^m dicunt. vt ineq̄litas p̄sideratio eq̄litatis vidēt esse. Ineq̄lia enī que nō sūt eq̄lia dicunt. pa- lam qm̄ qd fm̄ p̄siderationē qdem dī hīrīum: ncārium definiiri p altez. reliquū vō non īā oportet p id qd fm̄ p̄siderationē dīcīt definiiri. nō enī p̄tingit alterutru p alterutru cognosci. Lōsiderādū ḡ in hīrīs hm̄oi peccatū. vt siqz definiuit eq̄litatem hīrīum ineq̄litas. nā p hoc qd fm̄ p̄siderationē dīcīt definit. Ampli us sic p̄siderationē necesse ē eo qd definiit. ut palā āt hoc si accipiat. p noise definitio. nāqz ineq̄litas nihil differt et p̄sideratio eq̄litatis. quare eodem erit vīsus.

Hic ponit duas alias p̄siderationes in cōtrīo. fm̄ ḡ duplicita sūt cōtrīa. Quēdā enī sūt qd̄ vñū est habit^m et reliquū p̄tū. Vñia vō sūt quoz vtrūqz sī habitus. Prīma ḡsideratio est in cōtrīo quoz vñū ē p̄sideratio alterz. sicut ineq̄litas est p̄sideratio eq̄litatis. t videntē ēē cōtrīa qz se mutuo expellūt ab eodem susceptibili. Pa- lam autē ex his qdīcīta sūt. si talia cōtrīa detēt definiiri qd̄ qd fm̄ p̄siderationē dī dēbz definiiri p altez. reliquū vō cōtrīo qd fm̄ habitu dī nō op̄s definiiri p id qd dī fm̄ p̄siderationē. qd̄ p̄tū nō est pncipiū cognoscendi habitus. sī ecōn. nō enī p̄tingit altez cōtrīo. talū p alte- rutu cognosci. sī p̄tū cognosci p̄sideratio. t nō cog- nosci habit^m p̄ p̄siderationē. Et in cōtrīo hm̄oi cognoscendi est p̄cīm qd̄ interimēdefinitio. vt siqz definiat eq̄litatem dīcīdo qd̄ eq̄litas p definitionē est cōtrīu ineq̄litas. Nā p hoc qd̄ sic definiit fm̄ p̄siderationē dī habitus qd̄ est eq̄litas. t iō interimēdefinitio qz p̄sideratio batē at definiiri p̄ habitu nō tī ecōn. Et rō est qd̄ definiit enītis positionē dī dāri p̄ ea qdīcīt esse. sī p̄tū dīcīt nō ēē tēgēt habitu. In illo enī est p̄tū nō p̄tū sūt. sūt hī- bīt. sicut cēcīt nō dī ēē in aliqz nō in eo sūt vīsus. Scđo etī in tali definitioē accidit aliū defectus qd̄ sic definiētē necessariū est in ipsa sua definitioē vtē eo qd̄ definiit. t hoc est īcōueniens. Istud autē mani- festū est si pro nomine in definitioē posito accipiatur eiusdem nomis definitio. quia si per aduersariū verita- tis equalitas est contrariū ineq̄litas. t ineq̄litas equalitas est contrariū ineq̄litas. acī dīcīt. equalitas ēē cōtrīa p̄siderationē eq̄litas. t sic eq̄litas ēē de definitioē eq̄litas t p̄tū idē de definitioē sui ipius.

Si āt neutrū. hīrīu fm̄ p̄siderationē dī assignat^m āt rō sīl. vt bonū hīrīu malo palā enī qm̄ hīrīu malo bono erit. nā sic hīrīu sīl rō assignat^m. qre rūrsū ecōd qd̄ definiit accidit vītē. inēst enī in mali ratione bonum. quare qm̄ bonū est malo contrariū. malum autēm

Topicoz.

nihil differt. vel bono p̄trariū erit bonū p̄trū
boni cōtrario-palā ḡ qm̄ eodē v̄lus est

Hic ponit scđam p̄sideratōem dicēs si in p̄trarijs q̄rum neutr̄ est p̄uatō b̄ v̄trūḡ habū. vñ ponat̄ in defini-
tione alteri definitio est interimēda. Lui rō est. quia
qua rōe vñ ponit̄ in definitōe reliquā ponet̄ ecōtra in
definitōe alteri. et sic scđe idē incōueniens qd̄ p̄us sc̄ q̄
idē definitio p̄ seip̄m̄. et b̄ sumēdo definitōem p̄ noīe. et si
bonū definitio qd̄ est p̄trariū malo. et itez malū qd̄ est cō-
trariū bono. et sic idē definitio p̄ seip̄m̄

Ampli? si qd̄ fm̄ priuatōem sech̄, n̄ assig-
uit cui? ē priuatō ut h̄itus aut p̄riū si horū ē
priuatō. et si n̄ i quo natū est fieri. vel simplē
v̄l in quo primū natū ē fieri. ut si ignorātiā
dicēs priuatōem. n̄ sc̄e priuatōem dicit-
aut si n̄ addit i quo natū est fieri. aut addens
n̄ i quo primū assiguit. ut qm̄ n̄ i rōnabili-
sed in hoie aia-nā si qd̄libz horum n̄ faciat.
peccauit. s̄līr̄ at et si cecitatem n̄ v̄lus priuatōem
in oculo dixit. Op̄z em̄ b̄n̄ assignatē definiti-
onē quid est. et cui? est priuatō assignare. et
quid est quod priuatū est

Hic pbs p̄n̄ docet inīmēre definitōes inspiciēdo ad
priuatū opp̄osita. Et circa h̄ p̄it duas p̄siderationes.

Prima p̄sideratio ē assigata definitōe alic̄ p̄uatō
nis. p̄siderandū est si in illa definitōe n̄ ponit̄ illū cuius
ut oppositi ēal p̄uatō. puta h̄itus. et b̄cīn̄ in q̄ est ipsa
p̄mo nata fieri. si sit in p̄b̄cīn̄ p̄ua. et posteri. q̄ dupli-
cē h̄z p̄uatōem vñā ad habitū. et alia ad b̄cīn̄. et iō oī q̄
in definitōe ad v̄trūḡ definitio. definitio īterimē-
da. si n̄ ponat̄ v̄trūḡ puta h̄itus. et b̄cīn̄ p̄m̄ sue simi-
plē. eo q̄ p̄ b̄cīn̄ p̄gnoscit accēs. Ex? ē et si definitio ig-
norātiā n̄ dicit̄ q̄ sc̄e p̄uatō. et q̄ nata ē fieri in hoie. et
primū in rōnali pte ḡenā si sic definitio qd̄libet illoz n̄
facit peccat̄. Eodēmō est in corporib̄ p̄uatōib̄. si n̄ fece-
rit qd̄ dōm̄ definitōe eas si id est n̄ assigat̄ b̄cīn̄ simi-
plē. p̄ceccabit̄ inīmē definitio. si em̄ dicat qd̄ est cecitas
et n̄ dicat cecitatē ēē v̄lus p̄uatōem in oculo. definitio
est interimēda. oī em̄ b̄n̄ assignatē definitōem p̄uatōis
qd̄ est qd̄ p̄uatō. et in q̄ est sic in simplē suscepit̄. et si
cū i p̄io suscepit̄. et cū qd̄ ē qd̄ ē p̄uatō p̄ ip̄m̄

Uidebū aūt et si n̄ fm̄ priuatōem dictam
priuatōem definitio. ut et ignorātiā videbit̄
ēh̄mōi p̄cīn̄ his qui n̄ fm̄ negatōem igno-
rātiāz dicūt̄. nā qd̄ n̄ habet sciam n̄ videtur
ignorare. sed magis q̄ fallit̄. ppter qd̄ neq̄ in
aiata-neq̄ pueros dicim̄ ignorare. q̄re n̄
fm̄ priuatōem sc̄e dicit̄ ignorātiā

Hic ponit scđam p̄sideratōem q̄ est ista. si definitio a-
licuius p̄uatōis data fuerit p̄ purā negatōem habitus
interimē definitio. Lui rō est. q̄ p̄uatō relinqt̄ b̄cīn̄
cū aptitudine. et hoc n̄ facit pura p̄uatō. et ergo illū qd̄
negatiue n̄ h̄z sciam n̄ dicit̄ ignorare. b̄ magis videbi-
tur illud ignorare. qd̄ aptitudinē b̄n̄ ad sciēdū fallit̄
et p̄t̄sc̄iecti in accipiendo sciam. hui? signū est. q̄ neq̄

pueros neq̄ inaiata dicim̄ ignorare q̄ n̄ sunt suscepti-
bles sc̄e. vñ in talib̄ n̄ p̄t̄ definitio ignorātiā fm̄ p̄uati
onē sc̄e. q̄ relinquit b̄cīectum in quo est et q̄ q̄ sic in
talib̄ definitio. interimē ip̄a definitio

Ampli? si silib̄s noīs casib̄ silles definis-
tionis casus aptāt̄. ut si iuuat̄ est effectiv-
ū iuuat̄s iuuat̄ effectivū iuuat̄s. et iuuās
efficiens sanitatem

Hic ponit vñā p̄sideratōem ad interimēdū definitōes
respiciēdo ad casus et iuuat̄ et est tal. Si sit assignata
definitio alic̄ p̄iugator. p̄siderandū est si alij p̄iugat̄
et casib̄ p̄ inflectionē aptat̄. et si hoc fieri n̄ p̄t̄ interimē
definitio. ut si iuuat̄ est effectivū sanitatis tūc iuuat̄ cē
est effectivū sanitatis esse. et iuuās est facies sanitatis. et si
n̄ definitio est interimēda

Cōsiderādū aūt et i formā si aptabili dicit̄
ta definitio. i quibusdā em̄ n̄ accidit. ut quez
admodū plato definitiū mortale addēs i de-
finitōib̄ aīaliū. nā forma n̄ erit mortal. ut p̄
se hō. q̄re n̄ aptabili i formā definitio. Sim-
pliciter aūt i quib̄ aptabili effectivū aut pas-
siū nccē est dissōnare i forma definitōem.
Impassibiles ei et immortales videt̄ forme
esse his q̄ dicūt̄ formas ēē. ad hos aūt et bu-
iusmodi ratōes v̄t̄les

Hic pbs rep̄b̄dit pos̄itōem platonis iter̄ de ideis. q̄
ex definitio p̄ le d̄ p̄dicari i te fīnitō. maxē videt̄ p̄ue
re formis separatis. quas plato posuit. v̄lēs iūt̄estrus
ere definitōem d̄ p̄siderare si assignata definitio fm̄ ca-
sus et iuuat̄ por̄ aptari formis separatis vel nō. In q̄bus
dā em̄ definitio data n̄ p̄t̄ aptari. sicut in cōceptis cum
materia et motu sicut p̄lo definitiū. in aīaliū naturaliū
definitōib̄ addēs mortale qd̄ cōp̄it̄ materiā et motū si-
ue mutatōem. Nā forma separata q̄ est aīal p̄ se non erit
mortal nec mobil. ut p̄ se aīal ppter qd̄ dā et aīal
i definitio que est corp̄ sensibile mortale n̄ p̄t̄ aptari
in formis. Simplē aūt̄ sicut v̄lēt̄ in q̄busdā definitōib̄
apponit̄ effectivū aut passiū. cū h̄c cōpiat̄ et mātias et
motū. qd̄ n̄ p̄uenit̄ separatis. nccē est definitōem dissōna-
re definitio si aptat̄ in formā separata. eo q̄ forme impasse-
biles et immobiles vident̄ elebis qui dicūt̄ formas ēē
et cōtra bōs sunt v̄t̄les h̄mōi rōnes q̄les hic sunt posite
q̄ inf̄ p̄dicata magis ei qd̄ est p̄ se zuenit̄ definitio. et p̄z
q̄ formis fm̄ opposita et iuuat̄ nō contingit̄ definitio
igē formē separata male p̄ nun̄ ap̄d plōnē. De istis aūt̄
formēs sāt̄ diffuse dēcē ē i p̄merarijs porphyrī i exordio

Amplius si eo q̄ q̄ fm̄ equocatōem dicūt̄
tur vñā definitōem oīm̄ assiguit̄ cōem̄. Unī
uoca em̄ quoq̄ vñā ē fm̄ vñā nomēratio q̄
ren̄tillī eo q̄ q̄ sub noīe h̄ assigta rō. eo q̄ si
mīlī ad oē vñiuocū aptat̄. passa ē āt̄ h̄ et dio-
nīsī definitio. Si qd̄ ē mor̄ ḡ nūribil̄ naīa
liter asseqns. nihil ei h̄ maḡ aīalib̄ q̄ plātis
inē. v̄ta ēt̄ n̄ h̄z vñā spēm videt̄ dīcīs altera
quidē aīalib̄. altera ēt̄ plāt̄ inē. ḡ p̄t̄iḡt̄ q̄

Sextus liber.

dem et in electione sic assignare definitone
ut si vniuoca et in una spem dicere ois vi-
ta Nibilat phibet ut eu q spicit equo cati-
one et q alteri velut definitone assignare la-
tere non propriam cõez vt usq ronem assignare
sed nihil minus si utrilibz modo fecit peccauit

Istud est q̄tū cap̄ in q̄ pbs docet interūncre definitiōne in multiplicib⁹ q̄ s̄e multa sc̄atione eti⁹ vñū noīc. Et circa b̄ pmo ponit vñā p̄siderationē d. Si aliq̄ oīz equocatoř q̄ ptinēt in vna cōi voce vñā rōnem assiḡ definitio ē intermēda Lui⁹ rō est q̄ b̄ mō equoca cēnt vniuoca eo q̄ vniuoca sūt q̄p̄ est vna cōis rō fm nomē diuersor̄ fator̄ p̄p̄ qd̄ p̄z q̄ illa cōis rō quā aliq̄ assi gnauit de equoco nulli⁹ est de numero illoř fator̄ q̄ equoco s̄b̄ s̄b̄ equoco ptinent̄ et sic sc̄atur q̄ equocū erit vniuocā qd̄ est impossibile. Et ponit q̄d̄ de definitiōne Dio nyū cuiusdā ph̄i quā dat de vita. Dicit enim q̄ vita ē mo tis generi nūcib⁹ nālīter alseq̄es nutritiū. Hic ei mor⁹ y vñā rōnem sc̄etur vita plātař et aialil. Et q̄ dicit vi ta sc̄ez esse generi nutritib⁹ q̄ nālīter sc̄etur nutritiū. dicit id qd̄ nibil magi⁹ inest aialib⁹ q̄ plātař. Et vita q̄ definitiō nō videt dici fm vñā sp̄em et formam rōnem in aialib⁹ et plātař. Altera s̄p̄ s̄b̄ia in aialil q̄ manifesta et talia s̄p̄ s̄b̄ia in plātař q̄ occulta. Et est s̄p̄ s̄b̄ia q̄ nō valerfa cere vita manifestā vñā vna rō nō suenit vite in aialib⁹ et plātař. Assignata at ē vna rō. ḡ peccat definitō. Pr̄digat et dicit si reingat eā definitiōne assignare q̄ fm electio nē electissimā potissima ē definitio oīz q̄ sit vniuoca et vniuocā noīc. Et oīz q̄ fm vñā sp̄em et s̄b̄am vñā s̄ue rōnē in noīdet. Hoc at nō est in p̄acta definitiōne. Vita ei fm vñā sp̄em et s̄b̄am nō inest plātař et aialib⁹. Nihil tū p̄ hibet ut dicit pbs et eū q̄ sp̄ic̄ equocatoř ē in noīc et vult alteri⁹ definitiōne equocoř qd̄ ignorat in equoco noīc assignare rōnē aliq̄ latere et nō sp̄ic̄ s̄coz v̄ tr̄isq̄ significat assignare rōnē sicut fecit Dionys⁹. Et nō min⁹ peccat q̄ si assignasset definitiōne vtriusq̄ equoca tor̄ in coi noīc. Et b̄ rō ē q̄ tal coitas nō ē alicui⁹ cois nature s̄b̄ diuersar̄ naturar̄ q̄p̄ nō p̄t ē vna definiū. Et ḡ ista p̄sideratio nedū est in equocoř s̄c̄ia in analogi. q̄a h̄i in analogi q̄busdā qdāmō est vñā coi b̄z r̄. ad qd̄ oīa referunt q̄b̄ illa coi ptinent̄ et nō eodē mō oīa ad illō referunt̄ et etiā analogi nō erit vna rō cois.

Circa tertie eripit sicut dicit.

Primi Quod dicit pbs. q. equoci nō est definitio: cuz
tū pbs. in pnt definitia equoca **S**olo huius inctōis
sōe equocū est bñ definitio vna quenēs oībus reb² sub
stratiōnē ve h dī illud qō est equoco sūe qd csl res sub
strata inctōi nī sicut canis vel cns nō p̄t definiri definiti
ōne quenēte oīb² equocat²: or alia equocū cēt vniūoī

Sed; dub. Quo pot vnu nos
mēbie pla fēata. cū tñ vnu signi sit vnu signa^m **So**
Un signi nālis ē vnu signa^m. nō āt dītātēbz de signo
volitario. qle ē v. **C** rōnē p. po^p elēch. ibi vidibz
Qm āt q latēt equoco^p introgati qdē vt
vniuoc vtedū. n̄ ei aptabis definitō alteriⁱ
alzey. qre videbitz definiri bz mod. o. eī oē
vniuoc aptari. Idem aut diuidet trndēdū

Hic p. ponit cautelas Et rō est q̄ in dialecticē req̄rit
cōsentis r̄dientis p̄p̄ q̄d superi⁹ dcm fuit q̄ dialectica
q̄p̄ est interrogatio. Prima cautela ē q̄i equo ca⁹ la-
tet r̄diente. oponēs d̄z v̄i equo ut r̄nioc̄. t̄nō deb̄z
distinguere multiplicitatē noīs equoci. q̄ si distinguaret
tūc statū app̄areret q̄ definitio alterius significatorū nō
posset adaptari alteri equocato. q̄r equocata sūt altera
sp̄c̄ diversa in natura. Et tūc instabit r̄dientis oppone-
ti q̄ nō bū definiti. q̄r om̄e q̄d definiti d̄b̄h̄tālē defini-
tionez q̄ p̄ueniat oib̄ p̄tentē in noīe definiti. vt s̄ positi⁹
est. Cautela d̄o r̄dientis est opposito mō sc̄z q̄ statū a p̄n-
cipio distinguat multiplicitatē in noīe equoco. q̄r tunc
oponēs nō p̄t adaptare rōnē cōz oib̄ p̄tentis s̄b noīe.

penne cantic

Qm̄ at qdā rñdentiu· vniuocū qdem cq·
uocū dicūt esse qn̄ nō aptaſ ad oīne assigna-
ta rō· equocū at vniuocū si ad vtrūq; aptaſ;
pus ɔfirēdū ē de talib⁹ aut p̄sylogizādū·
qm̄ vel equocū vel vniuocū vtꝝ fuerit ma-
gis enī pcedūt nō puidētes qd accidere est-
si aut nō fcā pfeſſio ne dixerit aliqs vniuocū
equocū ee eo q nō aptaſ nihil assignata rō·
Lōſiderāt si bmoi rō aptaſ t ad reliq· palā-
ei qm̄ vniuocū erit reliq· Si at n̄ ples erūt
definitōes reliquoꝝ · nā due fz nomē rōnes
aprabūt ad eaꝝ q prior assigta ē i posterior
¶ Icgo ſedaz cautela q ē iſta· qxita ēq rñdētes qn̄z
dicūt vniuoꝝ ee equoꝝ cū teſi assigta o noie coi nō ad-
aptaſ vnoꝝ oibꝝ zetis noie. Aliqis at dicūt equocū ee
vniuoꝝ si vna cois rō adaptat ad vtrūq; faciatoꝝ i noie
Io op̄onēt i pñꝝ disputatōis qredū ē vtꝝ noꝝ cuꝝ ēt
assigta definiti ſit vniuocū vñ equocū· qz tñs nō attēdēt
i pñꝝ disputatōis i conueniēt qd seq poss ex sua pfeſſiōe
facili pcederet qz in fine. Etſi ptigat qz tñs nō fcā p̄co·
fessione dicat vniuoꝝ ee equoꝝ p̄c bꝝ teſi ei nō quēt
enter adaptat ad oē illbꝝ qd fea noie eo qn̄ de aliq·
bꝝ dī de qbꝝ nō quēt rō tūc pſiderāt ērñtis i rō nois ada-
pte ad reliq· qſt pter illbꝝ i inſtat. qz ſic māfclſi eꝝ e-
rit vniuoꝝ reliq· Si vo nō pſiderat bꝝ tñs tñc iſtct ꝑ eū
op̄onēs q ples erūt definitōes reliq· vna ſ q pri-
gnata ē de noie coi zſcda q p̄er assigta ē d noie ſpālē

Rursū sīcēs definiēs aliq̄deoz q̄ m̄stipl̄r
dñr-er rō nō p̄cēit̄ oia-qm̄ equocū qdēnō
dicat-nomēnō dicat i oia aptari.qm̄ nec de
finitio-Dōm̄ 3 talē qn̄ noiatōe qdē oportet
vti q̄ tradita ēt q̄ seqtur et nō mouere talia-
ndā at nō dicēdū sīsiter plib⁹s.

Hic prost*it*ia cautel*a* quod vere isto est oppon*en*t*i*. dicitur tu facit
mit*io*e al*c* equoci qno*d* que*r* o*b*serv*at* s*er* no*te* v*er* si r*m*s
dic*at* qno*d* e*qu*o*m* b*z* quod def*in*it*u* n*on* que*r* o*b*serv*at*, que*r* ex
eo qno*d* n*on* e*ss*ist*ut* ad f*ac*ad*u* o*ia* illa. quod n*on* d*ic*a eq*ue*
n*on* et*ia* tal*r*o*o* s*ue* t*er*min*u*, t*u* c*o*d*ex* oppon*es* dic*er*e*z* s*er* i*n*
d*ete* quod no*te* o*z* v*er* i*p* acc*ip*e*r* b*z* r*o*z*v*l*s* lo*q*u*en*t*u*, quod lo
qu*en*d*u* l*et* i*p*les*r*, s*er* i*n* r*m*s n*on* d*ex* m*ou*re*r* el*ia* h*ab* i*de*bet
v*er* s*er* c*o*i*t*. In q*uod* b*u*sl*u* t*u* ali*ja* a*no*i*b* n*on* e*ss* d*om* sim*pl*i*r* v*er*
p*les*, i*re*b*z* r*ep* p*ri*ct*ar*ib*z* s*en*ti*en*d*u* e*st* v*er* pa*uci* do*ci*
c*o*i*t* i*re*p*ti* v*er* s*er* i*z* d*ic*tu*s* f*u*si*t*.

² Scindia canfo

Tertia cantata

Topicon

Si autem alicuius eorum quod complectitur assignatur definitio considerandum est alicius eorum quod amplectuntur rationes afferentes si et reliquias reliquias. nam si non parum quantum nec tota totius ut si definitum linea fina leviter plani hinc finis cuius supadditum mediū finibus sed finalis linea ratione est finis plani hinc finis recti opere esse reliquum cuius medium supadditum finibus sed infinita neque mediū neque finis habet recta aut est quare non est reliqua.

Deem considerationes h[ab]it[us] reliqui definitio

*I*stud est ultimum capitulo istius tertij tractat in quo posse dicit de definito equo eorum quod quodammodo sunt multa videtur est quater interim definitio eorum quod simpliciter sunt multa. Et ponit per ordinem tecum considerationes. Quare prima est assignata definitio complexe considerandum est si ablata altera per ea a definito quod a definito si residua per definitos definitio sit residue quod complexe definita et si non interim definitio ita quod tota definitio non erat definitio totius. Ex hoc est ut si linea finaliter sic definitio est finalis plam et superficie hinc finis cuius mediū supadditum interiacebit mediū finibus hinc separata definitio finalis linea vice quod est finis plani hinc finis illius quod remansit ex definito sicut residuum definitis quod est cuius mediū interiacebit supadditum finibus est definitio illa. Et autem non est definitio recti quod etiam infinitum et non hinc mediū neque finis per eum ratione per quod residua per definitos non est definitum residue per definiti et per definitum est secunda.

*A*mplius si cum sit positum quod definitio definitio est eoque assignata definitio atque eoque dicitur esse et definitio nonia et proba fuerit nunc enim in talibus ipso non permutandum fieri aut omnino aut aliquo modo eo quod nihil placuisse nisi nomine dicitur. Opere autem definitio ratione per nominibus assignare matricem quod est omnibus. Si autem non pluribus sic enim et in simplicibus quod nomine transmutat non definitens erit ut per tunica vestem.

*H*ic ponit secunda ratione quod est ista assignata definitio alicuius complexe videtur est an ipsa sit eoque sive monocolor. id est unius membrorum eorum cum definito. et sic definitio est interim medietas. Dicunt autem eoque ab equi quod est eque et color membra quod hinc tota membra sicut definitus. nunc est autem omnibus talium complexorum definitio et pluribus membris est integrata. Et sicut istud per veritatem in complexis ita est in simplicibus sive in complexis quod si unum nomine transmutatur in aliud nomine et non in ordinem hanc etiam illud sit eius et notius eo ad hunc etiam interim definitio eo quod unum nomine non definit aliud. sed per definitio dicitur per placitum non est quod definitio eo quod explicare dicitur per definitum implicatur. Ex hoc est ut si quis transmutat per hoc nomine tunica vestem quis est vestis color sit et notior tunica cum quod nomine est non est definitio.

*A*mplius si maius poterit sit per notiora nomina transmutandum fecerit ut per tunica nigra colobum atrum neque enim definitum cum minus sit placitum quod sic dicitur.

*H*ic ponit tertiam considerationem dices quod in tali transmutatione

in nonia et nomine magis peccat si fecerit transmutationem et non transmutat in nonia notiora quam definitum sit. quod nihil notificat de defuncto. si nomine sit obscurus si tamen fuerit notior aliquid notificat. Ex hoc est ut si quis definitum hoc perplexum tuicam nigram et loquacem ponat collobum atrum manifestum est quod ibi sit transmutatione in obscurum. cognitum est collobum atrum quam tunica nigra. quod non est definitum sed per placitum quod si unum nomine ipso definito transmutaret tales enim non definitum cum minus sit planum illud quod transmutat quod id quod transmutat

*C*onsiderandum est si permutatio nomine non id est iam fecit ut quod perplexum sciama opinionem contemplatiuam dixit. non opinio scie non id est operis aut et si deberet id est totum esse non contemplatiuus quidem coe iutrisque oritur est reliquum per dominum.

*H*ic ponit quartam considerationem dices quod in tali permutacione aut per aliam permutationem considerandum est an nonia transmutata et in que sit transmutatione id est factum vel non quod si non interim definitio. Ex hoc est ut si quis perplexum sciama docet speculatoriuam dixerit perplexum opinionem non est scire et opinio non facit id est Quia scia est stans et firmabitur. Opinio autem est habitur tremens et incertus. Operis enim in bona definitio te definitem eandem esse totum definitum nunc perplexum est binum coe in utrisque oritur est reliquum vero quod est opinio est dominus et non significat idem cum scientia.

*A*mplius si alterius nomine transmutationem facies non dñe sed genitis permutandum facit vel ludus in eo quod dñe est ignoratus enim perplexum quod sciencia non habet quidem genitum illa aut dñe omib[us] cuiusdam genitum cuius enim est quod genitum h[ab]et dñe oportebat transmutationem fieri eo quod ignoratur est. Nam hec quidem ridiculosa irreparatio nihil enim prohibet dñe nouissimo nomine dici genitum aut non sic se habentibus palam. quoniam dñe magis quam genitus et non dñe per nomine transmutationem facienda. Si autem non nomine per nomine palam quoniam dñe magis quam generis definitio assignanda eo quod notificandum est sa definitio assignata. nam minus dñe quam genitum notum.

*H*ic ponit quinta considerationem dices in puncto transmutationis definitio quod sit genitum et dñe dices. Considerandum est transmutationis nonia alterius nomine fecerit transmutationem quod transmutandum est. ut si genitus non dñe fecerit transmutationem. sic definitio est interim medietas. Ex hoc est quod positum fuit statim quod ibi scia genitum est et perplexum dñe et tamen transmutat sciama et non contemplatiuam. non contemplatiuam quod est dñe ignoratus et sciencia non habet quidem scia est genitum. illud per operem perplacatum dñe. Hoc est cuius est quod dñe et notior et cuiusdam genitum non genitus h[ab]et dñe operem facere transmutationem. si alterius operem fieri h[ab]et quidem dñe est. Sed contra ista format obiectum dices hec transmutationem genitus qui sit et non dñe ridiculosa est quod nihil prohibet dñe nouissimo nobis nomine dici genitum aut non dici nomine nouissimo. Sed ad hoc dñe quod sic se habentibus nomine et dñe transmutatione facienda est. Est enim per genitum notificandum non naturam dñe at notior quo ad nos. Si aliqui nomine similes per nomine simplici transmutari non possunt per nomine

Sextus liber

simplex notificat. s. rōem vñā pplexā siue orōem. p orōe pones. pplexa trāsumpt. tūc palā ē qm̄ magis definitio dif ferentie siue notificatio facienda est i tali trāsumptoē qz notificādī cā assignatur definitō r̄ stat ex p̄dicō dī ferentia minus nota est q̄ genus.

Si aut̄ dr̄ne terminū assignauit. P̄siderā dū est. si r̄ an cui? ali? cōis ē assignata definitio. vt cū imparē nūez mediū h̄ntez dixerit. nā nūer? qd̄ cōis i vtrisq; orōib; est. imparis qd̄ trāsumpta ē definitio. habet aut̄ linea et corp̄ mediū cuz nō sint iparia. quare non erit definitio hec iparis. Si at̄ multipl̄r dici tur mediū termiandū. quō se habet medium quare autem increpatio erit aut syllogism? qm̄ non definitiuit.

Hic ponit sextā p̄sideratōem dicēs. si p mōe dr̄ accipia tur definitio dr̄ne. p̄siderādū est. si assignata definitio dif ferentia nō sit soluz definitio dr̄ne. s. et aliter? tūc non te ne assignatur. Et̄ est. vt si aliquis loco isti? pplexi nūer us impar. ebi ipar est dr̄ trāsumptaret ponendo isto lo co refusione is iparis dicēdo. Impar est qd̄ batet medium. definitio est interimenda. quia tunc numer? cōis est in vtrisq; orōib; siue orōib; Impar aūt̄ est facta trāsumptio id est p trāsumptoē accepta definitio qd̄ est medium habere. et hoc non solum conuenit impari nūer. sed & pluribus alijs. Quia linea supficies corp̄ me dium habent. cuz manifestum sit q̄ illa non sine ipia. qz non sunt numeri. et ideo hec definitio q̄ dicit medium habere non erit. p̄pria definitio impis. Si enī multipl̄citer dicatur mediū in p̄tinuitur disciplina. tunc p̄pue de terminandū p̄ distinctionem. et b̄ non faciens peccavit. et ideo aut̄ increpatio fit contra. aut̄ syll̄s i altero sensu me dio accepto ad iterūmedūz refutōez. eo q̄ definitio non definit in quo sensu medium accipitur in definitione.

Rursus si cui? quidē rationē assignauit eo ruz q̄ sit est. q̄ aut̄ sub rōne non est. eoz q̄ sit ut si albu definiuit colorē igni pmixtū im posibile em̄ incoporeū corpori pmisceri. q̄ re non erit color igni pmixt? album vero ē. Hic p̄c̄ septimā p̄sideratōes dicens q̄ i tali trāsumpto ne noui ilias rōnes p̄siderādū est. si trāsumptū sit de numero eoz q̄ sunt. siue de numero entium. et id in qd̄ sic trāsumptio nō est de numero eoz q̄ si hoc est nō ens ē talis peccavit. q̄ ens p̄ non ens definiuit. Lui? q̄ est. vt si aliquis album definiens dixit albus esse colorē igni pmixtū. quia ibi eius sc̄z albus defini p̄ nō ens sc̄z igni p̄ mixtū. qd̄ est impossibile. impossibile em̄ est incoporeuz hoc est subtile et spirituale qd̄ est de s̄bna sp̄ue corpori cor pori grosso et t̄mato pmisceri. Ignis em̄ est corp̄ maxie spirituale. album s̄o nō est nisi i corp̄ grossō et t̄mato et signe admiscere tali corp̄ est non ens qd̄ est falsus et impossibile. albus at cui? p̄c̄ illa definitio ē ens. r̄ id p̄ definitio nō erit albus color igni pmixt? Qūr̄o dr̄ et regione ab Aristotele q̄ lux ē hypostas color̄ et q̄ albus est ex ad mixtō ignis clarici corp̄ alto nō intelligit. vt inq̄e Alb tus te admixtōe. qz mixtō ē miscibiliū alterator̄ vno et s̄csp̄ale nō miscet grossō nisi p̄us alteret. s̄ intelligitur

de diffusionē i clara supficie q̄ est i albo. tēhypostasis ei? fm̄ esse formale qd̄ bz vt in scō te aia diceſ. r̄ id et̄ albe to cādor vocat q̄ tali cādze luce et̄ s̄bna ex ipa bz ee formale quo dr̄ color ee extreitas p̄spicui in corpe t̄mato

Amplius q̄cūq; nō dividūt in his q̄ sunt adaliquid. ad qd̄ dicitur. sed i pluribus complectēs dicit. aut̄ aliquo. aut omnino mētiuntur. vt si quis medicinam disciplinā ei? qd̄ est dicit. nā si nullus quidē eoz q̄ sit medicina est disciplina. palam qm̄ tota rō falsa est. Si aut̄ alicui? quidē. alicui? aut̄ nō. non in aliquo mētiē. Oportet em̄ de om̄i si p̄ ser n̄ fm̄ acc̄s dr̄ quēadmodum i alijs se habet q̄ adaliquid sunt. nam omne discipliatū. disciplinā dr̄. s̄līr aut̄ in alijs q̄ p̄uertunt ūnia adaliquid. Ampli? si his q̄ nō p̄ se. s̄līr fm̄ acc̄s assignatōez fecit. recte assignauit. non ad vnum. s̄lī ad plā singlin eoz q̄ s̄lī adaliquid dicit nibil ei. p̄hibz et̄ ens albū et̄ bonū ee. Quare q̄ ad quodlibz hoꝝ assiguit recte assiguit. Ampli? aut̄ ip̄ossibile ē hm̄oi rōez. p̄pria assignari ee. nō ei sola medicina. s̄lī ples aliaꝝ disciplinaz adeē dicit. quare vnaqueq; ēt̄ disciplinā erit. palā ḡ qm̄ nulli? tal'disciplie erit definitio. p̄pria erit nō cōem oꝝ definitionem ee. Hic p̄c̄ octauā p̄sideratōes dicens sic definitio iterūmitur. si tetur p̄ simpli nō ens. ita iterūmit si tetur p̄ nō ēs ad p̄positū. Et̄ istud potissimum p̄tingit in his q̄ s̄lī adaliquid. Et̄ enī illa q̄ s̄lī adaliquid frequēt dicitur ad plā. ita q̄ ad qdā eoz dicitur siue referuntur p̄ se. et̄ ad qdā p̄ acc̄tē. sic et̄ ad qdā p̄prier ad qdā cōiter. tūc si tales definitōes p̄plectunt oia illa ad q̄relatiua dicitur sc̄z p̄ se et̄ p̄ acc̄s. p̄prier cōiter t̄nō dividūt siue distinguēt specialē. qd̄ adaliquid dr̄ definitio est iterūmeda. q̄ datur p̄ nō ēs ad p̄positū. Quia aut̄ ūnino et̄ vlr. aut̄ i alijs siue aliqua pte mētiuntur. Lui? q̄ est. vt si aliquis medicinā q̄ fm̄ gen? est adaliquid definitio dicit ee disciplinā ee ei?. qd̄ est ens multa p̄plectitur. vt si medicina nulli? eoz q̄ s̄lī ē disciplina. malifestum qm̄ omnino mentitur quia tota ratio siue definitio falsa est. Dicitur em̄ in toto fla. Quia p̄ toto falsa qd̄ p̄tinetur i eo ad qd̄ assignat. nibil ei en tium est cui? ipsa sit disciplina. Si autem ostendatur q̄ medicina est alicui? entis disciplina. et̄ alicui? non. tūc rō siue definitio in aliquo mentitur. t̄b est īconueniens. qz ratio entium tebet vera esse. si enī p̄ se est definitio. oportet q̄ sit te eo ad qd̄ dr̄. et̄ non dr̄ p̄ acc̄s ei? esse ad qd̄ dicit. quēadmodum in alijs definitōib; etiam se habet adaliquid quas omnes oportet esse de ūnino ēt̄ disciplinatū ad disciplinā dicitur īq̄tūm disciplinatum est. et̄ s̄lī ē in alijs. et̄ hoc ideo est qz ea q̄ adaliquid sunt convertuntur siue ad convertentia dicuntur. Sed forte aliquis diceret qm̄ medicina dr̄ ent. tūc est qdām definitio t̄nō assignat ad id ad qd̄ est p̄ se. s̄lī ad id ad qd̄ est p̄ acc̄s. et̄ sit uic dicat q̄ recte assignauit definitonem. tunc sequitur īconueniens. qz sic singula eoz q̄ adaliquid dicitur non ad vnum sed ad plura dicuntur q̄ illi accidente ad qd̄ dicit. nibil em̄. p̄hibz et̄ es ad qd̄ disciplia p̄ pdicōs

Topicorum

assignatur talibus et locis et plaz alia per accidens. propter quod sequeatur quod medicis ad quilibet assignavit. et recte assignuit ut sit aduersari. sed quod si id quod est ad aliud quod sit accessus sit assignuit recte assignavit. Hoc autem sicut est ex definitione est libens et pote. Seco secundum alio iudicium. quod impossibile est homini ratione esse proprium assignatum e quod est ad aliud. palam est quod non solus medicis est enim per plaz de numero alias discipliarum ut geometria et arithmeticam dicuntur ad eum suae ad eos. propter quod secundum quod unaquaque illarum erit disciplina eius. non ergo medicis est proprie ad ens definita. et sic in queritur deus cum definito.

Quod autem definire non potest res sumit etiam latronis definitio si tales sunt rhetor et quod est per quod in unoquoque est verisimile considerare. et nihil praetermittere latro aut qui clavis sumit palam aut quoniam cum taliter est uterque hic quod bonum latro ille aut bonum rhetor erit. non enim quod clavis sumit sed quod vult clavis sumere latro est.

Hic post considerationes non ad hunc est non ad eum et rest ista si aliquis teletur definiri rem simpli quod ad eum est et libens et non definitur sicut sed et per se. definitio est iterum media ex parte in definitionibz latronis et rhetoris. quod quod dederunt dicentes quod rhetor et quod est quod in unoquoque verisimiliter per eum effectus praedictus est quod allegadum et quod includendum ita quod nihil praetermittat et quod significabitur. Et latro est quod clavis sumit res aliena intentio diuina. Definitiones iste non valent quod non definitur illi definitio rhetor simpli et latro simpli. Sed bonus rhetor et bonus latro. quod latro simpli non est quod clavis sumit sed qui clam vult sumere. quia ut sapiens est non caritas ipsius rei sed affectus in crimen est.

Rursum si quod per se eligendum est ut effectuum vel operatum vel quolibet modo per aliud eligendum assignavit. ut qui iustitiam legum salutaticem dixit. sapientiam effectuum beatitudinis. non salutarium et effectuum eius est quod per aliud eligitur. Aut nihil quidem prohibetur quod per se eligendum est et aliud per esse eligendum. sed nihil minus peccavit quod sic definitum quod per se est eligendum. Nam vniuersitatem optimum in substantia maxime melius autem quod per se eligendum quod per aliud quare hoc definitionem oportebat magis significare.

Hic post decimam considerationem dicens si aliud quod est per se eligendum. definiet per illud quod est per aliud eligendum. iterum media est definitio. ut si quis dicat per se locum et effectuum esse bonum. aut operatum locum quilibet alio dicat eligendum esse et locum. propter alio quod scilicet ipsum. sic enim peccat dicentes iustitiam esse bonam et eligendam ut legis salutaticem. Aut qui definitum sapientiam esse locum et eligendum. ut beatitudinem effectuum salutarium enim et effectuum sunt de numero eius quod per aliud eliguntur. Hic igitur dominus est eos male definit. Aut quod deinceps est corrigendum est dicendo quod nihil prohibetur quod id quod est per se eligendum esse eligendum. propter aliud ad hanc dominum est quod etiam si hoc concedatur nihil tamen minus peccavit qui sic bonum et eligendum per se est. propter alterum definitum. Nam vniuersitatem optimum est in definitione sua substantiali ponendum. melius enim est quod per se est eligendum quam id quod per aliud est dilig-

dum. et ergo oportuit ipsum magis in definitione assignare. et per ipsum definire quam per hoc quod est propter aliud eligendum.

Considerandum autem si quis alicuius definitionem assignavit hec. aut quod ex his aut hoc cum illo definitum. Nam sibi accedit ambobus et neutrino inest. ut si iustitia et temperantia et fortitudinem definituerit. nam si sint duorum utrumque alterum habeat. utrumque iusti erunt et neutrum. eo quod ambo quidem habent iustitiam. utrumque autem non habet. Si autem non nodum quod deinceps est habet. id est valde est eo quod etiam aliis accidat hominibus nihil prohibetur ambos habere iustitiam et temperantiam neutrino habere. sed tamen virtus in eis omnis iusteitatem videbit esse. accidit habere quod est temperantia et debilitatem habere. ille autem fortitudinem et luxuriam. ambo enim iustitiam et in iustitiam. nam si iustitia et temperantia fortitudo est. iustitia debilitas et luxuria est. Et oportet quod quatuor est argumentari. quoniam non idem sunt et prius et totum omnium utilia ad hunc quod deinceps est. videtur autem quod sic definitum prius toti eadem esse confiteri.

Et est quartus et ultimus tractatus. In quo postquam tractatus docuit interimere definitioem totius virtutis iconem tractus interimere definitioem totius integralis tractus et physici et per se hoc facit in hominibus. Et dividitur tractatus iste in duo capitula. In primo ostendit quod interimere definitioem totius integralis respiciendo ad prius est. In secundo docet idem respiciendo ad formam positivam. cum hoc ponit aliqua generalia documenta ad interimendus definitioem. **D**iuinus capitulum dividitur in tres partes. Prima quod est triplex definitioem totius integralis. Quedas enim est dicens hoc esse hoc. ut cum prius totius ponuntur in recto. **A**llia est quod dicit hoc esse ex his. et est quod prius totius ponuntur in oblique. **T**ertia est quod dicit hoc cum illo. et tunc ponuntur prius in recto et obliquo simul. Quo ad primam ponit philosophus talenm considerationem si definitioem totius integralis per suas prius positivas in recto sequitur. et definitioem inesse ambobus in definitioem positivam. et tunc neutri illo non inesse. sed hoc est inconveniens quod idem inesse utrumque. et tunc neutri inesse. Exemplum est. ut si definitur iustitia ut totum integralem per se est temperantia et fortitudo copulativa. et sunt duo homines. et utrumque tamen habet alteram istam virtutem. sic per unum sit temperantia et aliis fortis et non temperantia. tunc secrete per ambo essent iusti. et quod illi habent iustitiam sit integrum. quod fortitudines et temperantia ex quibz integratur iustitia. et utrumque sumuntur habere iustitiam ita quod utrumque sit non habet ea quia sic iustitia et temperantia et fortitudo. ita opposita eis quod sunt timidas intemperantia et luxuria. sunt integrantia iustitiam. Si autem dicatur quod non est inconveniens quod aliobz diversi sunt opposita eo quod unitemperantia et timiditas quod non est iusteitatis et alteri fortitudo et temperantia. quod utrumque non est valde inconveniens enasco quod multe aliobz sic accedit et opposita diversi. sic et sibi nihil prohibetur aliobz duos atque sibi vinea vnde coes. ita quod neutrum per se habet ea. Ad hunc rite perducendo ad maius inconveniens quod quod secrete quod virtus illa est in eis inesse. quod posito quod vnde corrumbeat temperantia cum timideitate. et alterum fortitudinem.

Sextus liber

comtemptia. tunc sequitur qd quidlibet eorum habet iustitiam et iniustitiam. qd sicut per temptantiam habet iustitiam ita per timidebat iniustitiam. qd iustitia est b. et b. co-pularis et patia. et fortitudo et qdlibet ptes est idem iustitia eo qd de qualitate eorum predicatur in recto. Et eodem modo iustitia est b. doc. ita qd diuisum predicatur re ipsius. nam si iustitia est transitoria et fortitudo. tunc iniustitia est timiditas et luxuria sine intemperantia.

Darime autem convenientiores sunt rationes in quibus manifesta est ptes positio. velud in domo et in alijs talibus palam enim quoniam quae sint ptes nihil prohibet totum non esse. quare non idem ptes toti.

Hic preducit ad magis convenientias dices. qd sic definitio ncc est posterior qd ptes integrales diuisim sint eidem toti qd alias non predicarentur in recto de toto. Hoc est falsus ut manifestum est in toto integrali hexogenio ut manifestum est qd definitio toti persistit in propone oī ptes. non in qd sit sigillatum regis in tomo et libris tolos hexogenis. Quia manifestum est si non ptes ncc est totum non esse. et in regione si non est totum non sequitur qd non sint ptes. qd non exire totum nihil probibit deinceps tomo non prohibetur fundatum esse vel parietem. et hoc patet qd diuisim accepit non sunt eadem toti.

Si autem non hoc sed qd ex his est dicit esse qd definitio. Primum quidem considerandum si nihil natum est fieri ex his qd dicta sunt. quidam enim sic se defensant ad seu nūc. ut nihil ex eis vnuus quod fiat. ut linea et numerus.

Divisa. Ita secunda ptes isti capituli In qua p. post octo considerantes qd definitio dicit hoc esse ex his. Hoc est si totum integrale definitio ptes ex qd non est natum fieri vnuus definitio est interimenda et sic habent se linea et numerus ad seu nūc. qd ex talibus nullo modo potest fieri vnuus.

Amplius si definitio quidem in uno aliquo natum est primo fieri. ex quibus autem dicit ipsius est non in uno nata sunt fieri primo. sed vtriusque in utroque palam autem quoniam non erit ex his illud. in quibus enim partes et totum ncc est inesse. quare non in uno totum primo sed in pluribus.

Hic potest secundam considerandum quod est ista. si totum integrale aptum natum est esse in aliquo ibiecto primo et ptes p. quas definitio non est una est in alia talis definitio est interimenda. Luius ratio est quia in toto integrali non est totum aliud pter ptes ergo necesse est totum et ptes in eisdem esse. ergo non est totum in una pte primo. sed in pluribus ptes inunctiones aggregatis. Quia est totum integrum persistit in pluribus sicut esse dominus in fundamento pte etector et alijs vnitatis.

Si autem ptes et totum in uno aliquo primo. considerandum si non est in eod. sed in altero totum. et in altero ptes. non in quo totum in illoribus ptes est videtur. Rursum si totum est interimum ptes. et contrario ei oportet considerare ptes emptis primi totum. toto vero p. empto non necesse est ptes perimitur. Hic potest tertiam considerandum quod est ista. si totum integrale te-

finitur ex talibus ptes quod interimatur ad interemptiones toti non valet definitio. qd eorum fieri. id est qd ptes in interemptis interimatur totum et non econtra.

Aut si totum quidem bonum vel malum ptes aut neutrum. aut et contrario ptes quidem bonum male totum aut neutrum. nam neque ex neutrals possibile bonum quidem vel malum fieri. neque ex malis vel bonis neutrals.

Hic ponit quartam considerationem et est si totum integrale sit simpliciter bonum vel malum ptes autem non sunt simpliciter bene vel male sed neutre tunc interimenda est definitio. Quia nihil habet totum de bono vel malo nisi a suis pribus. Et econtra si ptes sunt bene vel male et totum est neutrum est iterum interimatur definitio. qd totas ptes in forma tota consistit. et qd ex bonis pribus non sit malum totum nec econtra.

Et si magis quidem alterum bonum quam alterum malum. qd aut est ex his non magis bonum quam malum. et si ipudicitia ex fortitudine falsa opinione. magis enim bonum fortitudo quam malum falsa opinione. oportet quod ex his est sequi illud quod magis est et esse. vel simpliciter bonum vel magis bonum quam malum. Aut hoc quidem non necesse nisi ut truus sit p se bonum vel malum. Multa enim effectiones p se quidem non sunt bona. p mixta quidem quibusdam sunt bona. aut et contrario utrue quidem bonum mixta aut mala vel neutrum. Darime autem manifestum in sanatis et egrotatis. nam quodaz medicamentorum sicut se habet ut utruus quod sit bonum. Si autem ambo dentur multa mala.

Hic potest quinta considerandum. Si totum integrale sit magis bonum quam ptes. et definitio est interimenda. et si ipudicitia defensatur ex fortitudine falsa opinione. et definitio est interimenda. qd fortitudo h. maior est r. et qd ipudicitia. et totum est quod ex his secundum quod est in eo. ita quod totum sit simpliciter bonum. qd sit magis bonum quam malum. et cum ita non sit manifestum est quod ex his male definitur. Et h. ista consideratio videtur his in quibus utruus psonem retinet suam propriam virtutem. In aliis autem non tenet. Quia sepius utruus p se mixta p se separari sit in eo. et p mixta sunt mala. p se aleatores quae ex se inveniuntur. sicut vnuus p se est bonum. et lacum p se separari est bonum. et tunc sic p mixta sunt mala. qd generat leprosa et alia egritudines. Et sile est in omnibus medicis p se et p mixta. egrotatis et sanatis. quodammodo ei medicamentorum sicut se habet ut utruus p se se pati accepti sit bonum. sicut autem mixta sunt mala cum utruus sit bonum ut patuit in exemplo p dico.

Rursum si quod ex meliore peior est. non est totum peior quidem melius. meliore autem peius. Aut nec hoc necessarium nisi p se sint ex quibus cōponuntur bona. Nam in his quod p se sunt bona. nihil prohibet totum non fieri bonum. ut in his que modo dicta sunt.

Hic ponit sextam considerationem quod est ista. quoniam et definitio aliquis totius integralis dat p alijs ptes

Quarta

Cinqua

Sexta

Topicos

quarum una est melior et alia prior. tunc si definitio totius non est melius priori pte. et prius meliore pte. definitio est interi munda. Aut forte alijs dicit instans in considerationem quod nec non tenet nisi in his quod se bona l' malorum se appetenda vel fugienda sit ex quibus ponunt bona. Nam in alijs quod se et separati bona sunt et sanitas vel sanatio bona. non nihil probatur fieri non potest ut in his medicis posuit quod statim dicitur fuit. Ex hoc est. Arestoteles de te regime dicit quod rini pte est potest. et lac pte est potest et sic mixta gnat lepra. Hoc igit consideranda si in positio fuit quod probatur probatur consideranda si quoniam totum positum de hoc vel hoc est hoc ex his.

Amplius si uniuocum est totum alterum non est enim velud nec in syllabis nulli enim in ratiis ex quibus ponitur syllaba uniuoca est.

Hic post septimum consideratorem qui est ista si totum integrale predicat uniuoce. in modo et ratione de aliquo pte positiu[m] re definitio est interimenda. Ex pte est de syllaba. Syllaba enim ponitur ex tria. etiam ex pte integrum est nullum in ratiis predictum de syllaba uniuoce. Quia in heterogenia id est in his in quibus habent formas diversas a toto non est syllaba.

Amplius si non dicit modum posuisse non ei sufficiens est ad cognoscendum dicere ex his non enim quod ex his est singuli suppositorum subnotari. ut id domino non ei si quolibet modo posuisse hec dicitur.

Hic post octimum consideratorem dicens si definitio totius integralis ex pte in obliquo non determinat modum posuisse qualiter possumus totum ex pte interimis definitio. Quia si quolibet modo ptes puenientes ad posse constituunt totum et ergo non sufficiat ad notitiam totius integralis per scientiam quod ipsi sunt ex pte sed os scire qualiter totum in forma et figura sic vel sic possumus est ex illis. sicut patet in tomo non enim tomus est totum possumus ad formam tomus si quilibet modo ptes ex quibus possonantur sed oportet quod possonantur ad figuram rebitam.

Si autem hoc cum illo assignauit ipsum quod dicitur aut hoc cum illo aut hoc ad illud dicitur aut hoc ex illis. Nam qui dicit mel cum aqua vel mel et aqua dicitur vel quod ex melle et aqua quare si quilibet eo quod quod dicitur sunt id est contingit esse hoc cum illo eadem que dicitur re quod ad virtutem eorum dicitur sunt prius.

Ista est tertia pars istius capituli in qua probatur interi munda definitio totius integralis dicentem hoc est cum illo id est quod datur per ptes in recto et obliquo portas. Et primo respiciendo ad modos coes dicentes hoc est cum illo. Secundo respiciendo ad modos proprios. Tertio respiciendo ad unum modum integrum. Et ponit primo causam consideratorem. Si definitio totius integralis datur per ptes dicentes hoc est cum illo id est per ptes aliquos positas in recto. aliquos positas in obliquo. h[ab]et contingit multipliciter. Quia aut dicitur cum illo. aut hoc ex illis simul mixtum. Et exemplum est ut hydromel quod est mel cum aqua vel mel et aqua dicitur id quod est mixtum ex melle et aqua. et ergo si quod litteretur duorum probatur id est toti definitio. sicut definitio et definitum sunt idem. tunc pueniet vel contingit eadem dicere quod virtutem eorum sive contra virtutem illorum p[otes]t habitis dicta sunt.

Amplius diuisienti quociens dicitur alterum cu[m] altero considerandum si nullo modo habet illo ut si dicitur alterum cu[m] altero. aut in aliis quo eodem susceptibili. velud iustitia et fortitudo in anima. aut in loco eodem. aut in tempore eodem. nullo aut modo sit vere quod dictum est in his manifestum quoniam nullius assignata definitio si nullo modo hoc cu[m] illo est. Si autem diuisio quotidiana dicitur cu[m] altero vere erit in eode tempore virtutem esse considerandum. si contingit non ad idem virtutem dici. ut si fortitudinem audaciam cum intellectu recto definiuit. contingit enim audaciam quidem habere fraudandi rectum aut intellectum circa sanitatem. sed non fortis qui in eodem tempore hoc cu[m] illo habet. Amplius si et ad idem abo dicatur ut ad medicinalia nihil enim probatur audaciam et rectum intellectum habere ad medicinalia. sed nec sic fortis habet cu[m] illo habet neque ei ad alterum temporum virtutem oportet dici. neque ad idem quidlibet sed ad fortitudinis finem. ut ad pliopis picula. aut si quid magis huius finis.

Hic post consideratorem sextum dicens quod distingueduntur quot modis de altero cu[m] altero. Et ibidem quod propter de altero quod est secundum in eodem susceptibili sive secundum fortitudinem et iustitiam in alia. Secundo de altero cu[m] altero in eodem loco. Tertio de unum cu[m] altero in eodem tempore. Quarto et est unum propter modum quo unum de esse cu[m] alio. quod unum est propter alterum ut causa. et iste non reducitur ad aliquod de eis modum. Considerandum est ergo si definitio totius integralis dicitur cum illo aliquo ilorum modorum. et si non definitio est interimenda. Si vero sunt assignatae definitiones totius integralis vera sit hoc est cu[m] illo sive illum modum quo sive cum illo dicitur eo quod virtus est in eodem tempore. tunc considerandum est si virtus ista non referatur ad idem sicut ad finem. Ex hoc est ut si quis dicas fortitudinem et audaciam cu[m] intellectu recto. manifestum enim est quod audacia et intellectus rectus non ad idem referuntur quod contingit habere audaciam fraudandi ita quod referatur ad finem hunc qui est fraudare aliquem rectum vero intellectum non contingit ad hunc habere sed in medicina causa ea quod ratione sive recte sunt sanitatis sive sanitatis effectiva sine fraude. et ideo non est fortis qui in eodem tempore habet sive cum illo est audaciam cum recto intellectu. Amplius si etiam retur quod ad idem ambo referuntur ut ad medicinalia nihil enim probatur audaciam herei in dabo per barathras. et medicinalia laxantes. et intellectum rectum infectum ea ruit h[ab]et. et non est fortis qui in eodem tempore sive cum illo habet medicinalib[us] nec ad alterum eorum virtutem illos quod sunt cu[m] alio est in eode tempore. nec quilibet sive virtus dicitur ad proprium fortitudinis finem. ut ad pliopis picula aut si est maius piculus quam pliopus ad h[ab]et non referret audaciam cu[m] intellectu recto.

Quedam autem sive assignatorum nullo modo sub dictam cadunt divisionem. ut si ira tristitia est cum opinione deficiendi. Nam quandoque propter huiusmodi opiniones tristitia fit

Septima consideratio

Octava consideratio

Et ponit terciam partem
illius capituli

Sextus liber

hoc vult assignare. ppter hanc autem fieri aliquid
nō est idem ei qd est hoc quidem cum illo f3
nullum dictorum modorum.

Ilic p-dicit qd ppter dictos modos est enq non cō
peditur sib dictris quo aliqd dicitur esse cu illo ita scz
vdicatur b cum illo qm vnum e ppter aliud re ppter cas
Ex est vt si dicatur ira tristitia cu opinione pterari do
loris illati vel ppter opinionem ab ihereti molestia Quia
qz pte opione deficiendi b moi tristitia fieri sic vult sig
nificare in tali sensu acceptu h cu illo qd est ppter fieri a
liquid et non est idem ei qd est hoc esse hoc f3m tres mō
dictos.

Rursum si ho ppositoem dicit totū at
vt aet corporis ppositoem aialis pm quide
pideradū si nō dicit qlis ppositio velud si
carnem definiens aut os ignis aeris et terre
dit ppositoem nō em sufficit ppositonem
dicere sed et qualis et qd est ppositio determi
nandum nō em quolibet modo ppositis his
caro sit sed sic qdē ppositi caro sic vero os
videat aut ee neqz oino ppositio ni idē neutr
z p ditta sūt Loppositioni ei omni dissolu
tio pteraria dctoy at neutrī nihil Amplius
sitr e verissile omne ppositū pōdem eē v'l nullū
ialis aut singulū cu sic ppositū nō est ppo
sito negl alioz vllū ppositoz ppositio erit.

Istud est scdm et ultimū capituluz isti tractatus In q
p ppter vocit iterimere definitoēs tocū integralē respicien
to ad pponēt ptem Eth 3 duas ptes In pma prefaci
qdēm est In scda ponit aliqua documēta Quo ad p
mū pote duas p sideratoes Dria e si aliqd definiens totuz
integralē dixit totū eē dorz ex qb pōitur b est pōez pnu
tno determinauerit qual sit pō peccat ut si quis carnem
definiens dicere carnē eē pōez ignis aeris aq et terre toe
nō sufficiēt qd addere qual sit pō Quia nō et his qdē
nō sufficiēt caro h poti ex his reduci ad tpamerū mē
dū in tactu Quia ex his alioz dispositi sit os Qd nō
nullū talū ppositoz sit pō pbat p duabus rationibus
Pria ē omni pponi sui suerit p naturā suerit p artē dis
soluto est dria b diction ppositoz integralē nihil ē pter
tristia Quia nulli pteratia est aliqd pterariū g nullū ppos
itor integraluz ē pō Scda rō ē sic est i vno ppositoz
sta in oib alioz b singulū aialis ē pō ex corpore aia et
nō nullū aialis ē aliqd pō g sic ē in oib alioz ppositis.

Rursum silti aliquid nata st̄ eē pteraria de
finiuit at p alterutz palā qm nō definiuit Si
at nō ples eiusō accidet definitoēs eē quidē
magis ei qd p h qd p alterutz definiens dicit eo
q silti vtracqz nata st̄ fieri i eo d. Tal' at ē aie
definitio si aia ē substātia disciplie suscepti
bilis nam similiter et ignorātie est susceptibil
Hic pōit vna p sideratoes dices si i aliquo pposito st̄ na
ta eqz tē dria et definiens ppositū definiit ipz vnu drio
rum manifestū qd nō dē totū vnu ē pō. iterimē definitio
Si vero aliqd illi pteradicat p reduci ad icouienē di
ta qd tunc ples erit definiōes eiusdē Quia qdē rōne defi

nitur p vnu pterarium eadem rōne definitp reliquū ex
quo vtracqz pterarioz natum est silti in codem pposito.
Et g non v3 definitio quā quidā dicit te aia ut dicitur
aia est substātia susceptibilis disciplie Quia eqz est igno
rātie susceptibilis sic est definitp p ignorātiani sicut per
disciplinam.

Oportet at si nō ad totā habeat aliqd cor
nari definitoēs eo qd nō euides sit tota ad a
liquā ptiū conari si sit nota et nō bñ videat
assignata nā pte iterempta et tota definitio
iterimēt Quicqz aut obscurē sūt definitōnū
corrigēt lōfirmatē ad iudicadū aliquid et
habedū argumēta sic p considerare Necesse est
em rnti aut suscipere qd sūptū est ab interro
gāte aut eūdem declarare quid est qd ostend
sum est in definitione

Ista esca ps isti capitulū finalis in qua p-pot qttu
or idoneitatis sive documenta suientia circa iterem
pitionem definitōnū Hic est si opponēs non habet argu
mēta ptra totā definitoēm dī conari ptra aliquaz ptem
puta ptra gen' v'l cōtra drām si illa ps sit nota qd iterem
pta pte iterimēt tota definitio Quia intempta pte nō
dicit totum esseri Scdm documētū est ibi (Quicqz
aut) et istud qd rnti explanare qcunqz sūt obscurā i
definitionēs p disiunctōes formare et sic p considerare argu
mēta quib' pte definitio interimi Quia nce est qd rnti cō
cedat opponēti assumptuz pposituz p opponētēs aut te
clarare id qd est obscurū in definitōe assignata

Amplius quēadmodū i cōuētōnib' soleat
inducere legē et si sit melior qd iducit iterimēt
āteriorē sic et i definitōnib' faciēdū et definit
tio alia ferēda nā si videtur melior qd priorē
magis manifestū est qd definit pala qm iter
empta erit qd posita est prius eo qd non sunt
eūdem plures definitōes

Hic p-pot cūm documētū dices qd qz i talib' fieri sicut in
pūtōnib' legū in qb p "lex aliq iducit et deū si ppter ca
sus emergetes occurrit lex aliq meli' est sic p scda i
terimētātē abrogādo cam p scda. Sic et in defini
tōnib' faciēdū est qd si pma assignata ferēt alia melior
illa ita qd pā magis iudicet definitū manifestēt Pala ē qd
iterimēta erit ea qd pma posita ē meliore illa scda sez as
signata eo qd pā magis iudicet et manifestēt definitū et sic
pala est qd iterempta erit qd pmo loco posita est p scdam
qd non sunt vnu plures definitōes sed vnu sicut vnu
cum est definitū.

Ad oēs vo definitoēs nō minū elemētū
ad se dīrectē definire ppositū aut bñ dictā de
finitoēs resumere Accē est cī velud ad extē
plū p sideratē et quod minē est his qd oē brē de
finitōem et qd ppositū ē supflue spicere qd
argumēta magis abūdere Ergo qd circa de
finitōes sūt i tātum dicātū

Hic pōit quartū documētū ad cīminādū pblēma defini
tōnēs dices qd no minū elemētū sive pnm ad cīminādū
gīalt definitū definitū est qd oē definitētē dīrectēs sūtām
Z iii

Secunda pars qdī cali
In qua ponit et Doc
menta

Secundū

Tertium

Quartū

Topico

¶ quiditatē refinire illud qđ p̄positū ē. et definitiones
sic assignatā resumerē diligēt̄ cā examinare b̄z artē refini-
endi scilicet qđ aliquid artificator̄ sicut ad exemplar̄ b̄z qđ sc̄n-
est et p̄ illō iudicē an b̄n sc̄n sit. Ex volentī vidēdū ē an
refiniōt̄ sit. i se aliqd sup̄flui l̄dimutū. qđ tūc poterit aliqd
magis abūdere argumēt̄. Tūc n̄r. p̄ epilogat dices qđ
ex dicēs sufficiēt̄ manifestā sit. ea qđ occurrit ad eminādūz
p̄blemat̄ definitionis. Et tantu z sexto libro

Trū at id aut diuersuz. Fm
p̄ncipaliorē eoz qđ dicti sunt
de eo d̄ modū. dicebatur em
p̄ncipaliter id qđ n̄ero vñū.
Iste ē sepe m̄lter topicoz. In quo
postq; p̄ reūniauit d̄ p̄bleate dñiūci
Ons q̄lē. si p̄z sit iterūmedū. p̄n̄r d̄cīat d̄ anexo eiusdem
sc̄z te eo d̄ diuerso. Et p̄t̄t̄ lib̄ iste vñū tractatū qđ diuidit
in ea capla. In p̄ca oit q̄lē iterūmedū p̄blea d̄ eo d̄ diuer-
suo ponēdo p̄sideratōes qđ aliqd d̄ cē d̄ aēl̄ d̄ diuer-
suz. In sc̄o reuertit ad d̄finitōes ponēdo locos et p̄side-
ratōes qđ p̄strūeda ē d̄hi. p̄ locos ei p̄ q̄s p̄ se iterūmedū
finiō p̄ accīs et p̄strūi. In z finali p̄gat locos ad locos
et p̄blema p̄s facilitatē et difficultatē. Ons qđ
p̄blea d̄finitōis ē facillie restructōis. et diffīcīl p̄structōis
Quo ad p̄. p̄ ponēdo ientū suū d̄. vñū aliqd suū id al-
teri d̄ diuersuz ab eo nō qđ ḡnel sp̄ b̄z p̄ncipaliorē mo-
duz. qđ ē id qđ ē id n̄ero d̄ diuersuz. qz tale id d̄ diuersuz
p̄tū adūctuz d̄finitōni est. itētempo ei eo qđ ē id iterūmedū
d̄hi q̄lē p̄strūat illo p̄structo. d̄em ei est i p̄biel in p̄mo
libro qđ p̄ncipaliter idem. est idem numero.

Consideradū ex casib̄ et p̄iugat̄ et opposit̄
nā si iustitia id ē fortitudini et iustus fort̄. et
iuste fortiter.

Hic p̄. p̄t̄t̄ quattuor p̄sideratōes cōes ad eminādūz
p̄blema d̄ eo d̄ diuerso. Prīa ē respicēdo i p̄iugat̄. sc̄a
respicēdo ad o p̄poita. t̄t̄ia ad ḡiatōes et corruptiones.
quarta p̄s id d̄ diuersu aliqd d̄cī i suplatō. Prīa p̄side-
ra ē si vñū p̄ncipale ē id cū altero p̄ncipali tūc p̄iugatum
et erit id p̄iugato. et s̄l̄r casus vñū cū casu alteri. Et er
gione si p̄ncipale nō est id p̄ncipali. nec p̄iugatum cū cōiu-
gato. nec casus cū casu. Ex̄t̄ est vñū iustitia id fortitudi-
si p̄ncipale p̄ncipali. et iustus fort̄ si sumptuz sumpto
sue p̄iugatu p̄iugato et iuste erit id qđ fort̄. et si nō ē id
vñū p̄ncipale alteri nec sup̄tu sumptu nec casu erit idē.

Silr at̄ opposit̄. nā si hec ead̄. et opposi-
ta bis ead̄ b̄z quālbz d̄cāz. oppōnū. nihil ei
dit b̄z b̄z oppōnū sumere. eo qđ eadem sunt

Hic p̄t̄t̄ sc̄daz p̄sideratōes q̄ est ista si sint duo quoz
veriāz b̄z oppōnū si tunc opposita eoz sint ead̄. et illa sunt
eadem. et si illa nō sint ead̄ nec ista si ead̄ q̄m quilibet
modū oppōnis. q̄maliē ei nihil differt hūc vel illū modū
oppōnis sumere ad p̄bandum qđ eadem sint opposita qđ
sequit̄ sū omne genus oppositionis.

Rurū in effectiūs et corruptiūs et ḡiatō
nib̄ et corruptōib̄. et id et his qđ silr se hñt ad
alterut̄. nā q̄cūq; simpl̄r ead̄ et ḡiatōes eo/
rū et corruptiones eod̄ et effectio et corruptio-

Hic p̄t̄t̄ p̄sideratōes ē ista. p̄sideradū ē i effectis
et oīno i ḡiatōib̄ et corruptōib̄. et oīno i his qđ silr se hñt
b̄z portionē ad alterut̄ siue ad iūicē p̄p̄. Qā q̄cūq; silr
st̄ leadem noīe l̄ n̄ero l̄ definitione illoz et l̄ ḡiatōes sūt
eo d̄ effectio et corruptio eoz et l̄ leadem. Et ex ista con-
sideratione p̄bs quarto metaphysice p̄bat enīz vñū ē
eadē dicens q̄cūq; eadez ḡiatōne ḡianē. et eadez cor-
ruptionē corrūpunt st̄ leadem. et enīz vñū s̄l̄bmoī igīē.

Considerandū aut̄ et quoz alterut̄ maxime
dicitur quodlibet. et si alterut̄ ip̄m b̄z idē maxi-
me dicit̄. Sicut Xenochrates beatā vitam
studiosam assignauit eād̄. eo qđ oīm vitarum
maxie eligēda studiosa et beata. vñū ēi maxie
eligēdū. et maximū silr. et i alīs hmōi. Dz at̄
vtrūq; vñū numero esse qđ dicīt maximū et
maxie eligēdū. Si aut̄ non. nō erit oīnū qđ
idem. nō nccīm ēi si fortissimi grecor̄ st̄ pelo-
ponij et lacedemonij. eosdem ēē peloponios
et lacedemonios. eo qđ nō vñus n̄ero pelo-
ponius et lacedemoni. sed p̄tingit qđē altez̄
ab altero contineri necessario. ut lacedemo-
nij et a peloponijs. Si aut̄ non accidit seip̄is
in iūicem meliores. si non continent alteri ab
alteris. non omnibus reliquis sūt meliores.
Similiter aut̄ lacedemones necesse est me-
liores esse peloponij. nār isti omnibus st̄ me-
liores. quare se iūicē meliores sūt. maſteſtū
qđ vñū n̄ero oīz. ēē qđ optimū et maximū
d̄r. si dz id oīndi. ppter qđ et xenochrates nō
assiguit. nā ēi n̄ero ea d̄ brāt̄ studiosa vita. qđ
re non nccīm eandā ēē. eo qđ ambe maxie eli-
gēde. sed altera ab altera continetur.

Hic p̄t̄t̄ q̄t̄ p̄sideratōes dices qđ p̄sideradū ē p̄ ma-
gis et min⁹. et p̄cipue i suplō ḡdu. qđ qđ p̄ suplādātū d̄r
vni soli p̄ueit. Lōsideradū ē si duo sit q̄z alter d̄r. ali-
qd maxie siue i suplō. si tūc alter a p̄d̄r marīi suplō.
b̄z id accīs se. q̄ illa nā silr. si xenochrates bonā et stu-
diosā vitā assiguit siue p̄bavit id ēē id n̄ero. eo qđ oīz re-
tar̄ sit maxie eligēda et maxie iūitare et dignitate. Silr
at̄ ēi alīs vñū ēi ēmaxie eligēdū. si vita brāt̄. Corigit tū
istā p̄sideratōes. p̄dōn̄ qđ ad b̄z qđ p̄t̄ qđ sit maxie idē
oīz qđ sit id n̄ero qđ d̄r maxie eligēdū. Si at̄ ita nō dica-
tur qđ oīz ēē id n̄ero se qđ p̄t̄ qđ nō erit oīnū qđ sit simili-
ter idem. nō ēi ē nccī si fortissimi grecor̄ peloponij et la-
cedemonij. ita qđ peloponij sit sic. p̄uicia et lacedemonia
sicut ciuitas in illa p̄uicia. qđ tunce peloponij et lacedemo-
nij sint id n̄ero. eo qđ lacedemonij et peloponij nō silr
n̄ero. b̄z nccī est vñū p̄t̄ iū altero. qđ silr. p̄t̄ p̄t̄
sic lacedemonij et peloponij p̄t̄. Si at̄ sic dicat se qđ
tue siue accidit seip̄s fortiores et se iūicē. Qđ sic oīndi
tēt qđ lacedemonij sit fortissimi. qđ fortiores peloponij
Silr tēt qđ peloponij sit fortissimi. qđ fortiores lacede-
monij. si silr fortiores peloponij erit fortiores seip̄is
Et b̄z si nō p̄t̄t̄ alteri b̄z alteri. et sic se qđ b̄z vñū
qđ oīb̄ reliquis a se sunt fortitudine meliores. ppter qđ se
quitur qđ se iūicem sunt meliores qđ est inconveniens